

Ord er ikke tilstrækkelige

13. november 2023 (EIRNS) – Kendsgerningerne taler for sig selv. De britiske og amerikanske regeringer tillader bevidst og med fuldt overlæg Netanyahus Israel at begå krigsforbrydelser for øjnene af hele planeten; forbrydelser så afskyelige, at de er en moralsk skamlet på hele menneskeheden og får os til at råbe op: Hvad skete der egentlig med "Aldrig mere!"? De gør dette "i fuld farveskala", som man plejede at sige, for at sende et simpelt budskab til hele verden: "Er der andre, der har lyst til at gøre oprør mod City of London og Wall Street?"

Det budskab sender de netop nu, hvor BRIKS-gruppen er ved at blive udvidet til BRIKS-11 den 1. januar 2024 og er ved at få et afgørende internationalt momentum i retning af at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som det globale finansielle etablissement frygter mere end noget andet. Det er en ny arkitektur, der bygges af forskellige nationer og civilisationer omkring en fælles opfattelse af mennesket: som et kreativt, moralsk væsen – formet i den forstand i sin Skabers billede.

City of London og Wall Streets finansielle etablissement er af en anden opfattelse. De ser mennesket som et dyr, hvis antal skal begrænses i overensstemmelse med Malthus, og de vil udslette alle verdenssyn – inklusive de tre store monoteistiske religioner – som er af en anden overbevisning. Fremkaldt religiøs krigsførelse – jøder mod muslimer, kristne mod begge parter, alle mod alle – er deres historiske varemærke. Tilbage i 2001 (og endda tidligere) advarede Lyndon LaRouche om, at London havde aktiveret deres såkaldte "breakaway ally"-scenarie for Israel, som deres indflydelsesrige amerikanske udenrigsminister Henry Kissinger udviklede i 1974-75, og at dette var blevet en presserende fare i hele regionen. Ifølge dette scenarie ville Israel starte en "forebyggende" krig mod sine arabiske naboer og

derefter sige til USA: "Vi har startet krigen; nu bliver I nødt til at udkæmpe den!"

Det sker nu under forhold, der truer med en udbredt religiøs krig i hele regionen og videre ud.

Denne enkle, strategiske virkelighed dikterer den rette fremgangsmåde: Organiser hele planeten til øjeblikkeligt at kræve, at nedslagtningen i Gaza stopper; og organiser til lige så øjeblikkeligt at afholde en international konference for at skabe den nye globale arkitektur. Nu.

Kina har udsendt en opfordring til en øjeblikkelig international konference, som peger i den retning. Udenrigsministeriets talskvinde, Mao Ning, udtalte den 13. november, at "Kinas holdning er meget lig den, som de store arabiske, islamiske og afrikanske udviklingslande har." Det halvofficielle Global Times understregede den samme pointe med ordene fra Liu Zhongmin, professor ved Shanghai International Studies University: "Den bedste måde for det internationale samfund at tvinge Israel til at stoppe, er at vedtage resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og pålægge Israel begrænsninger, så presset bliver betydningsfuldt; ellers er fordømmelse og ord bestemt ikke nok."

Irans præsident Ebrahim Raisi kommenterede Washingtons meget omtalte opfordringer til "moderation" og til ikke at udvide krigen og bemærkede, at "disse udtalelser er ikke i overensstemmelse med USA's handlinger... Krigsmaskinen i Gaza er i hænderne på USA, som forhindrer en våbenhvile i Gaza og udvider krigen." Palæstinans præsident Mahmoud Abbas sagde ligeledes, at USA, "som har den største indflydelse på Israel, bærer ansvaret for, at der ikke er fundet en politisk løsning... Mit sind kan ikke tro, at dette sker for øjnene og ørerne af verden, uden at opfordre til et øjeblikkeligt stop for denne brutale krig."

Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i en dialog med

samarbejdspartnere den 13. november: "Situationen forværres hastigt, meget hastigt, og jeg anser det for at være ekstremt, ekstremt farligt. For lige nu er vi på vej mod en fuldstændig optrapning til en regional krig. Og hele situationen er så meget på kanten, at min absolutte skrækvision er, at når man først er i en regional krig, så vil den ikke vedblive med at være dér. For hvis det involverer Iran, og det har jeg gentaget mange gange, så er det snubletråden til en verdenskrig. Det er dér, vi befinder os."

Hun understregede, at for hver dag vi undlader at stoppe blodbadet, går vores menneskelighed tabt, når "det eneste land, der kan stoppe det, er USA."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Det globale flertal holder ligeledes øje med dette. De mennesker, der nu opfører sig som svin ved at ignorere dette folkemord på børn og andre, det vil ikke blive glemt! Man kan ikke foretage sig alle disse ting og tro, at det ikke har en effekt. Det gør varig skade på omdømmet for alle dem, der tolererer det eller begår det. Og dette vil også være en strategisk faktor."

Hun konkluderede: "I meget høj grad – ikke helt, men i høj grad – er det op til os at give folk den indre styrke til at handle på en sådan måde, at den indflydelse, de har på situationen, betyder, at der er håb for menneskehedens fremtid. I betragtning af at USA er den væsentligste slagmark – ikke den eneste, men den mest afgørende – bør man give folk den følelse. Verden ser på jer: Ser I igennem fingre med det, der foregår, eller ej? Vi har et utroligt øjeblik, og vi befinder os i en absolut revolutionær periode, og en forbedret koalition af nationer kan snart være på plads."

Foto: Creative Commons

‘Friedrich Schiller: Inspirerer mennesker til at være større end deres skæbne’ Helga Zepp-LaRouches indledning til Den Internationale Fredskoalition

Ikke korrekturlæst

10. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, holdt følgende tale ved åbningen af mødet i Den Internationale Fredskoalition fredag den 10. november 2023. Hun blev introduceret af Anastasia Battle:

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er den 23. uge af vores møder. Vi sætter pris på, at alle er med i dag. Vi har folk med fra hele verden, og vi bringer folk sammen med mange forskellige ideologier, fra mange forskellige nationer, sprog og kulturer. Husk venligst at være respektfulde. Vi vil have et udvalg af folk, der vil give præsentationer, forslag, ideer, rapporter. Vi vil meget gerne opmuntre nye mennesker til at deltage i den åbne diskussionsperiode, som kommer efter de indledende oplæg.

Med det vil jeg gerne bede en af initiativtagerne til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, om at give et generelt overblik og sine tanker for i dag.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag. Det er meget svært, men situationen i Gaza eskaleres lige nu til et næsten ubærligt omfang. De seneste nyheder fra det kinesiske CGTN TV er, at

IDF bomber flere hospitaler i den nordlige del af Gaza, og vigtigst af alt, al-Shifa Hospital, fordi de siger, at der nedenunder skulle være et hovedkvarter for Hamas. De rapporterer også, at der er mere end 60.000 mennesker på hospitalet, som leder efter ly. Så du kan forestille dig, hvad der foregår der.

Den iranske udenrigsminister kommenterede dette og sagde, at omfanget af de lidelser, som civilbefolkningen i Gaza udsættes for, næsten uundgåeligt betyder en total optrapning af konflikten. Det sagde han til sin modpart i Qatar, udenrigsministeren i Qatar. Der er tydeligvis en fare for, at denne konflikt kan eksplodere når som helst. Der er den militære side af det. Vi har allerede diskuteret i de foregående uger, at der er to amerikanske hangarskibe, og der er – som noget usædvanligt – en atomdrevet ubåd af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, som også sejler rundt i regionen. Det er klart, at al denne udstationering kun giver mening i forhold til en udvidelse af konflikten med Iran. Vi har sagt mange gange, at hvis det kommer så vidt, så er alt åbent for, hvad der kan ske: Det kan i værste fald føre til en global atomkrig.

Nu er der selvfølgelig den menneskelige side af sagen, som jeg tror, på mange måder påvirker alle mennesker på planeten. Jeg tror, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, sagde, at det faktum, at israellerne ikke skelner mellem Hamas og børn, betyder, at hele vores menneskelighed er på spil. Han siger, at i alle de rapporter, der kommer fra konfliktområder, er antallet af dræbte børn normalt flere hundrede. Men i dette tilfælde er det allerede tusinder og atter tusinder af børn, der dør i Gaza i løbet af en ekstremt kort periode.

Jeg tror, at vi er nødt til at gøre en virkelig stor, stor indsats. Nogle steder er det næsten forbudt at mobilisere for en våbenhvile! Tyskland, Storbritannien, Sverige – disse lande forsøger at lukke munden på alle, der kræver en våbenhvile. Men jeg mener, at situationen er sådan, at vi absolut må

optrappe de internationale fredsbestræbelser. Jeg kunne desværre ikke finde ud af mere om det kinesiske forslag om en øjeblikkelig fredskonference for Sydvestasien. Kineserne har fremsat et sådant forslag; der er et vist håb om, at mødet i næste uge mellem præsident Biden og præsident Xi Jinping, som skal finde sted i San Francisco i forbindelse med APEC-mødet, måske kan munde ud i en aftale – men det er en uge ude i fremtiden.

Så jeg tror, at det, vi skal gøre, er at forsøge at vække befolkningens samvittighed, at så mange kræfter som muligt forsøger at stoppe dette. Det har allerede konsekvenser i meget lang tid. Der er rapporter fra CNN om telegrammer, som de fik i hænderne fra amerikanske diplomater i regionen, som skrev til udenrigsministeriet, at hele denne udvikling allerede betyder, at USA har tabt den arabiske verden for mindst en generation. Men det er ikke kun USA. Jeg tror, det er alle de lande, der ser igennem fingre med det og forholder sig tavse uden at gribe ind, der vil lide samme skæbne. Desværre sidder de for det meste i det såkaldte Globale Nord.

Der er mange initiativer. Paven talte med den iranske præsident Raisi, og der er mange andre diplomatiske aktiviteter. Men det er tydeligvis ikke nok til at stoppe denne utrolige situation, der foregår i Gaza. Så jeg appellerer til jer alle: Prøv at få flere med. Vi er nødt til at blive det absolutte, synlige flertal, hvis det her skal stoppe. De forslag, vi har lagt på bordet – en øjeblikkelig våbenhvile, en øjeblikkelig fredskonference i Mellemøsten, som foreslået af Kina og Rusland; og så skal der være en øjeblikkelig økonomisk udviklingsplan – Oasis-planen, som min afdøde mand foreslog allerede i 1975, skal lægges på bordet i forbindelse med udvidelsen af Bælte & Vej Initiativet til Sydvestasien, så hvert enkelt land får en økonomisk fordel af at arbejde sammen og etablere en varig fred.

Lad mig nu nævne en sidste ting. I dag er det Friedrich Schillers 264-års fødselsdag. Han er den tyske digter, som

Schiller Instituttet er opkaldt efter. Vi fejrer hans fødselsdag hvert år siden oprettelsen af Schiller Instituttet, og også i dag. I mange byer rundt om i verden fejrer vi hans fødselsdag ved at fremføre poesi, ved at spille stor klassisk musik, ved at fremkalde det billede af mennesket, som Schiller står for, på den smukkeste og mest kraftfulde måde. Og jeg synes, det er meget vigtigt, for når menneskeheden konfronteres med en så utrolig krise i vores egen menneskelighed, hvor vi er ved at miste den, hvis vi ikke handler for at stoppe denne rædsel, så er det vigtigt, at vi minder os selv om de mest ædle ideer, som menneskeheden har frembragt i fortiden.

Jeg tror, at det vigtigste lige nu er, at mange mennesker – enkeltpersoner og forhåbentlig valgte embedsmænd, men også almindelige mennesker – tænker og handler på et ophøjet niveau. Vi kan ikke vælge side, hvor følelserne styrer os. Vi er nødt til absolut at arbejde på en sådan måde, at vi skaber en fred, der kommer fra anerkendelsen af menneskeligheden i alle mennesker, der er involveret i konflikten og i verden, og at handle beslutsomt.

Schiller har givet verden så mange smukke ideer om, hvordan man forvandler folk fra almindelige borgere, der ikke tænker over, hvad der sker med menneskehedens skæbne, ved at bruge klassisk kunst, ved at bruge det klassiske drama, til at ophøje folk, til at sætte sig i heltenes sted på scenen i det klassiske drama, til at tænke, at det er dem, der er ansvarlige for de kommende generationers skæbne. Jeg synes, der er for mange mennesker, der er ligeglade og siger: "Jeg kan alligevel ikke gøre noget." Og at tænke med Schiller, billedet af mennesket, at det er opgaven i vores eksistens – som han siger – at blive "en smuk sjæl". En smuk sjæl er en person, der gør det nødvendige af fri vilje, for hvem pligt og nødvendighed, lidenskab og pligt er det samme. I brevene om Kallias skriver han, at dette er tilfældet for den barmhjertige samaritaner, som, når han ser nogen i nød, i

dette tilfælde manden i vejkanten uden husly, uden tøj, giver ham sit tøj, og han bringer ham i sikkerhed i den næste by; som overhovedet ikke tænker på sig selv, men kun tænker på, hvad denne person har brug for i dette øjeblik: Og jeg tror, vi alle har brug for at have hjerter og sind som barmhjertige samaritanere i denne stund.

Det er, hvad jeg vil sige for øjeblikket.

Video: Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien?

Med Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Fra mødet i København den 11. november 2023

Ikke korrekturlæst

Nov. 11, 2023 (EIRNS)–KØBENHAVN- Hussein Askary afholdt i dag en timelang, dybdegående præsentation og diskussion på engelsk til et møde i Schiller Instituttet i Danmark i København via Zoom.

Hussein Askary diskuterede vigtige elementer i historien om den nuværende krig fra begyndelsen af 1900-tallet til i dag,

herunder det Britiske Imperiums rolle i spillet på begge sider i regionen. Den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches rolle og hans forslag til Oasis-planen, der startede i 1975, blev fremhævet, såvel som visionen om, at regionen skal tilslutte sig den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Diskussionen omfattede Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og andre medlemmer.

Hussein Askary var gæstetaler ved mødet, som blev indledt med en fejring af Friedrich Schillers fødselsdag med en tale af Feride Gillesberg og musikalske indslag (Dona Nobis Pacem, to kanoner til tekster af Schiller, Ode til glæden og Boston Schiller Institutes Cease-Fire Now-sang). Tom Gillesberg gav en international briefing efterfulgt af Hussein Askary. Mødet sluttede med en tale af Jens Jørgen Nielsen, den danske Rusland/Ukraine-ekspert, om det russiske syn på Israel-Gaza-krigen og Ruslands muligheder for at mægle i en løsning i betragtning af deres tætte relationer til israelerne, palæstinenserne og de andre arabiske nationer.

Meningen med humaniteten hænger i en tynd tråd

Ikke korrekturlæst

9. november 2023 (EIRNS) – Den 9. november brød demonstrationer ud over hele verden i en ny fase af protester, sit-ins og marcher mod det igangværende folkemord i Gaza. På trods af forsøgene på at skræmme, bagvaske og censurere dem, der taler ud, vokser modstanden mod denne politik, og den bliver stærkere. Den ikke-lineære proces kan ikke puttes tilbage i flasken.

Der er sandsynligvis massive forsøg på at bringe disse handlinger ned på et lavere niveau, til had og hævn, hvilket heldigvis ikke er lykkedes. I stedet er noget langt mere interessant og uventet ved at dukke op. De sidste 50 års kulturelle krigsførelse – med det formål at få amerikanere og europæere til at bekymre sig mere om deres Instagram-profiler og deres foretrukne former for utugt – har ikke været en succes. Som Lyndon LaRouche forudsagde, med henvisning til den store digter Percy B. Shelleys tidligere hypotese, bliver folk i perioder med store kriser pludselig konfronteret med, hvad der virkelig betyder noget, og kan aflægge deres gamle identiteter på et øjeblik.

Noget lignende kan siges om FN's generalsekretær Antonio Guterres, som ikke er den, der rækker ud efter et højere princip, men som den 8. november kom med en indlysende og dybtgående pointe. Da han refererede til Israels tilsyneladende ligegyldighed med at skelne mellem palæstinensiske børn og Hamas-krigere, sagde han: "Hvis vi ikke foretager den skelnen, tror jeg, at det er menneskeheden selv, der vil miste sin mening." Det er netop det spørgsmål, som verden står over for lige nu.

Selvom det måske ikke er på alle deltageres læber i de demonstrationer, der fejer hen over kloden, er det det altoverskyggende spørgsmål, som er usagt, og som sniger sig op for at klaske folk i baghovedet for dem, der har forsøgt at ignorere det. Der bliver leget alle mulige lege med ordet "våbenhvile" og "pauser", som i virkeligheden bare er en racistisk undskyldning for at tro, at palæstinensiske liv kan undværes, selvom kun få vil indrømme det. Ikke desto mindre opstår der sprækker. Belgien har nu brudt ud af denne løgnagtige farce og overvejer nu at indføre sanktioner mod israelske "ekstremister", som begår forbrydelser i Palæstina. I Frankrig er selv præsident Macron blevet påvirket, og den 9. november opfordrede han til en øjeblikkelig våbenhvile. Vil de europæiske nationer endelig bryde ud af deres trældom over for

det døende og krigshungrende transatlantiske system?

Denne proces skal fremskyndes så hurtigt som muligt. De voksende krav om våbenhvile og en holdbar løsning på denne krise skal løftes af den internationale fredskoalitions (IPC) unikke bidrag. Det underliggende spørgsmål for fred er ikke at indstille kampene, men den positive intention om at skabe noget godt – noget menneskeligt. Kun en løsning, der er udformet på denne måde – til gavn for palæstinensere og israelere – vil fungere, og enhver tankegang om det modsatte vil ikke.

I sit ugentlige webcast fra den 8. november sagde Helga Zepp-LaRouche følgende:

“Jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

“Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om ‘det fælles samfund for menneskehedens ene fremtid’ – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder ombord på én båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

“Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.”

Så opbyg den internationale fredskoalition og skab en fremtid for menneskeheden.

FN's menneskerettighedskommissær: Vi er faldet ud over en afgrund

9. november 2023 (EIRNS) – På en rundrejse i Vestasien i denne uge talte FN's højkommisær for menneskerettigheder, Volker Türk, til journalister uden for Egyptens Rafah-grænseovergang den 8. november. "Vi er faldet ud over en afgrund. Det kan ikke fortsætte," advarede han. "Selv i forbindelse med en 56 år gammel besættelse er den nuværende situation den farligste i årtier for folk i Gaza, i Israel, på Vestbredden, men også regionalt," sagde Türk.

På en usædvanlig stærk måde rettede kommissæren beskyldninger om krigsforbrydelser mod Israel. "Israels kollektive afstraffelse af civile palæstinensere udgør ... en krigsforbrydelse, og det samme gør den ulovlige tvangsevakuering af civile," udtalte han.

Han fortsatte: "Jeg er lige vendt tilbage fra Rafah-overgangen – den symbolske livline i den sidste måned for de 2,3 millioner mennesker i Gaza. Livlinen har været uretfærdigt, skandaløst tynd. I Rafah har jeg været vidne til porten til et levende mareridt – et mareridt, hvor folk er blevet kvalt under vedvarende bombardementer, har sørget over deres familier og kæmpet for vand, mad, elektricitet og brændstof."

Türk understregede behovet for en våbenhvile på basis af "massiv" humanitær hjælp, frigivelse af gidsler og påbegyndelse af fredsforhandlinger med henblik på en varig løsning, der inkluderer eksistensen af en palæstinensisk stat.

Belgien bryder tavsheden om israelske krigsforbrydelser

9. november 2023 (EIRNS) – I løbet af de sidste par dage er

regeringseksponenter begyndt at bryde ud af det kvælertag af uenighed, der ligger over det transatlantiske område. Ifølge en rapport fra AFP sagde den belgiske premierminister Alexander De Croo den 9. november, at israelske "ekstremister" ikke burde have lov til at komme ind i landet eller EU. "Vores land skal sikre, at dem, der begår alvorlige forbrydelser, for eksempel dem, der begår vold på Vestbredden, kan forhindres i at komme ind i vores land og EU," sagde De Croo til det belgiske parlament.

Premierministeren foreslog også, at man kunne indføre sanktioner mod sådanne personer, herunder "en minister, der opfordrer til brug af atomvåben mod en befolkning, der ikke kan gøre noget, og som allerede i dag lever under forfærdelige forhold." Han henviste til den israelske kulturminister Amichai Eliyahu, som for nylig sagde, at brugen af en atombombe mod Gaza var "en mulighed", der burde overvejes. (Den samme sanktion ville ganske rigtigt også gælde for den amerikanske senator Lindsey Graham).

Dagen før, den 8. november, havde den belgiske vicepremierminister Petra De Sutter opfordret til sanktioner mod Israel. Hun skrev på X: "Det er tid til sanktioner mod Israel. Regnen af bomber er umenneskelig. Mens der begås krigsforbrydelser i Gaza, ignorerer Israel internationale krav om en våbenhvile. Jeg opfordrer den føderale regering til at sanktionere Israel."

De Sutter havde tidligere udsendt en pressemeddelelse, ifølge den hollandske hjemmeside Nieuwsblad, hvor hun opfordrede til at suspendere associeringsaftalen mellem EU og Israel. Derudover foreslog hun, at Belgien bevilger penge til Den Internationale Straffedomstol, så den kan efterforske krigsforbrydelser begået af Israel og Hamas. "Der skal være en undersøgelse af bombningen af hospitaler og flygtningelejre. Vi kan ikke vende det blinde øje til, mens børn bliver dræbt hver dag i Gaza," står der i udtalelsen.

Tidligere på ugen, den 6. november, havde De Croo fortalt journalister, at det, Israel gør i Gaza, "ikke er proportionelt, det er gået for vidt"... Hvis man bomber en hel flygtningelejr med det formål at eliminere en terrorist, synes jeg ikke, det er proportionelt," sagde han.

Macron opfordrer til våbenhvile i Israel-Hamas-konflikten

9. november 2023 (EIRNS)- Den franske præsident Emmanuel Macron gik længere, end han tidligere har gjort, og opfordrede til våbenhvile i Gaza under en humanitær konference i Paris. "Vi er nødt til at arbejde hårdere for at beskytte civile. Vi har brug for en meget hurtig humanitær pause, og vi er nødt til at arbejde hen imod en våbenhvile," sagde han i Elyséepalæet.

Andre statsoverhoveder og diplomater deltog i konferencen, som var tænkt som et arbejdstopmøde, hvor man skulle diskutere, hvordan man hurtigst muligt kunne få humanitær hjælp ind i kriseområdet. Politico rapporterer, at der var mange nuancer og uenigheder om brugen af ordet "våbenhvile", og mange gentog den absurde fortælling om, at dette kun vil gavne Hamas.

En af dem, der sluttede sig til Macrons opfordring til en våbenhvile, var Irlands premierminister Leo Varadkar, som sagde, at "den absolutte prioritet er en våbenhvile, som alle parter kan overholde."

En rapport i The Guardian hævder, at der også er forhandlinger i gang mellem Israel og Hamas, formidlet af Qatar, om frigivelse af gidsler og en våbenhvile, der varer mellem en og tre dage. Der er også rapporter om, at Egypten er tæt på at forhandle en "humanitær våbenhvile" på plads, som vil involvere en udveksling af israelske fanger og palæstinensiske fanger, ifølge velinformerede kilder, som talte med tv-kanalen Al Qahera News den 8. november, rapporterede Al Ahram.

The Guardian afslørede også, at Israels premierminister

Netanyahu tidligere i oktober havde afvist et tilbud fra Hamas om en fem dages våbenhvile til gengæld for et større antal gidsler. Avisen citerer tre kilder med kendskab til forhandlingerne, som siger, at den oprindelige aftale involverede frigivelse af dusinvis af gidsler, inklusive gidsler fra udenlandske nationer, men at Israel afviste det og demonstrerede sin afvisning med lanceringen af sin landoffensiv.

Foto: Creative Commons

Græder palæstinensiske børn anderledes end israelske børn?

Den 8. nov. 2023 (EIRNS) –

“Der er en grænse for tyrannens magt.”- Friedrich Schiller

“Buen i det moralske univers er lang, men den bøjer sig mod retfærdighed.” – Martin Luther King, Jr.

“Man kan narre nogle mennesker hele tiden, og alle mennesker noget af tiden, men man kan ikke narre alle mennesker hele tiden.” – Abraham Lincoln

Der er bestemt en dyb optimisme i disse ordsprog; men i nogle mørke, dystre perioder af menneskelige begivenheder – som i det nuværende daglige, kværnende, ubarmhjertige masse mord på kvinder, børn og ældre i Gaza – ser det ud til, at de blot er fine ordsprog, der ikke rigtig kan anvendes i det virkelige liv.

I løbet af den sidste måned er over 10.000 palæstinensere i Gaza døde af Israels militære kampagne, mere end 7.500 af dem var kvinder, børn og ældre. Det er svært at hævde, at de er Hamas-krigere. Mens verden ser på med rædsel, er den faktiske andel af døde blandt Gazas kvinder, børn og ældre steget fra 67% til nu mere end 73%. Israels premierminister Benjamin Netanyahu har ikke givet efter for forlegenhed eller nogen normal følelse af menneskelighed. FN oplyser, at der nu i gennemsnit dør 160 børn i Gaza på denne måde hver dag. Hvis Gazas befolkning var lige så stor som USA's, ville det svare til 23.000 børn om dagen i USA. ...

I går stemte flertallet i Repræsentanternes Hus for at kritisere Rashida Tlaib, en amerikaner af palæstinensisk afstamning, for at rejse spørgsmålet om Israels massedrab på Gazas civile, ulovligheden af "kollektiv skyld" – men i realiteten for at trænge ind i de afstumpede politikeres fantasiliv. Tlaib bøjede sig ikke under en "Alice i Eventyrland" seance i Repræsentanternes Hus i går: "Jeg kan ikke tro, at jeg er nødt til at sige dette, men det palæstinensiske folk er ikke til engangsbrug. Vi er mennesker ligesom alle andre... Skrigene fra de palæstinensiske og israelske børn lyder ikke anderledes for mig. Det jeg ikke forstår er, hvorfor palæstinenserne skrig lyder anderledes for jer alle. Vi må ikke miste vores fælles menneskelighed... Jeg vil ikke bringes til tavshed, og jeg vil ikke lade jer fordreje mine ord. At forsøge at skræmme eller censurere mig vil ikke virke."

I dag forlod over 100 medarbejdere og embedsmænd fra Capitol Hill deres arbejde for at holde en offentlig mindehøjtidelighed for de over 10.000 palæstinensiske og over 1.300 israelske dødsfald i den seneste måned. De forklarede, at de håndterer alle opkaldene fra den amerikanske befolkning, men at deres chefer nægter at lytte. De har ingen anden udvej end offentligt at råbe deres chefer op og kræve en våbenhvile. De undrer sig tydeligvis også over deres chefers høreelse – og

de synes åbenbart selv, at de hører palæstinensiske og israelske børn græde på stort set samme måde. De, der ikke tror på, at der er noget, der hedder en "fælles menneskehed", er simpelthen racister.

Så hvorfor er det, at man ikke kan narre alle mennesker hele tiden? Det viser sig, at hvis det skete, ville der ikke være nogen verden (og du ville ikke være her til at gøre sådan noget). Nok mennesker er nødt til at forholde sig til virkeligheden ofte nok til, at samfund kan overleve. Tyranner, der skal avle underdanighed, ender med en befolkning, der ikke er i stand til at overleve. Og det viser sig, at universet kræver menneskehedens moralske valg for at opnå sin mission gennem at være frugtbar og formere sig og have herredømme over naturen.

Den amerikanske kongres kan [bevæges], og det er nøglen til, at USA kan sætte en stopper for serieforbryderen Benjamin Netanyahu. Der bør ikke være nogen opbremsning i mobiliseringen for en våbenhvile, men nøglen er, at universet kræver, at menneskeheden forvandler ørkener til grønne, frugtbare oaser. Hvis vi ikke hører, hvordan universet råber, har jøder og palæstinensere kæmpet om stumper af ørken. Vores fælles menneskehed kan gøre det bedre.

Stop drabene!

Og gør ørkenen grønnere.

Foto: Creative Commons, Libertinus

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 8. november 2023 Fred gennem udvikling! Ideer ændrer historien, ikke slogans

Ikke korrekturlæst.

8. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets webcast med
Helga Zepp-LaRouche

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 8. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du er velkommen til at sende spørgsmål eller kommentarer til os.

Sidste weekend var der flere millioner mennesker, der marcherede for fred rundt om i verden og opfordrede til våbenhvile og en afslutning på Netanyahus "mægtige hævn"-kampagne, som allerede har dræbt mere end 4.000 børn i Gaza. Men på G7-udenrigsministermødet i Tokyo den 7.-8. november var der ingen resolution om en våbenhvile – faktisk blev den afvist – og USA's udenrigsminister Blinken bekræftede USA's støtte til Netanyahus handlinger. Han sagde, at en våbenhvile ville føre til et "uacceptabelt resultat".

I lyset af dette er det klart, at der er et nødråb fra hele verden om fred, men det ser ikke ud til at falde i god jord i Vesten, især ikke i USA og NATO-landene. Så, Helga, hvad er din vurdering af, hvor tingene står, og hvad der skal gøres?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Der er mange mennesker, der har sagt vigtige ting, men jeg vil gerne citere FN's generalsekretær Antonio Guterres, som sagde, at "Gaza er ved at blive en kirkegård for børn". Og jeg synes, det beskriver situationen bedst. Han sagde også, at dette ikke er en krise i regionen, men en krise for menneskeheden. Og det mener jeg absolut er tilfældet, for der er ingen tvivl om, hvad der sker for øjnene af os, at den proportionalitet, hvormed Israel besvarer angrebet den 7. oktober, er helt ude af proportioner, at mere end 10.000 mennesker er blevet dræbt, heraf 4.000 børn. Og der er ingen måde at begrunde det, der foregår, og det er også meget tydeligt, at målet også er, at Israel ønsker at blive i Gaza, efter krigen er slut (hvad det så end betyder).

Så der er flere niveauer, hvor man skal se på denne sag: Det ene er den umiddelbare fare for en eskalering til en større krig. Der er en utrolig udstationering af amerikanske militærstyrker i regionen; der er to amerikanske hangarskibsgrupper ud for Israels kyst. Den seneste nyhed er, at ubåden af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, er på vej til Den Persiske Golf, og den eneste grund til, at man har en så stor udstationering – det forlyder, at der er 30.000 amerikanske soldater udstationeret der – er i forventning om en større krig, hvor man muligvis åbner en anden flanke med Libanon og Hizbollah, som så på en eller anden måde involverer Iran. Hvis det sker, så er vi i umiddelbar fare for en optrapning af krigen langt ud over Sydvestasien, det såkaldte Mellempøsten. Det er den ene fare.

Der er omfattende bestræbelser fra både Kina og Rusland på at forsøge at foreslå en øjeblikkelig fredskonference for hele regionen. Der er hektisk diplomatisk aktivitet. Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), som består af de store islamiske organisationer og lande, der tilsammen har over 1 milliard medlemmer. De vil afholde et hastemøde på søndag den 12. november, indkaldt af Saudi-Arabien; mødet vil finde sted i Riyadh. Og den nye faktor i den situation er, at Saudi-

Arabien og Iran har genetableret diplomatiske forbindelser, og de arbejder sammen om at koordinere nogle reaktioner. Derudover er der mange, mange bilaterale diskussioner og så videre, hvor Lavrov og kineserne især taler med alle araberne.

Men det her kan egentlig kun stoppes i USA. For Israel er én ting, men hvis USA definitivt siger, at det her skal stoppes, så kan det stoppes. Men det er Blinken, som tog rundt i regionen og talte med forskellige arabiske udenrigsministre, og han nægtede dybest set at bruge ordet "våbenhvile".

Nu er der den umiddelbare effekt, det har i selve Gaza, på Vestbredden, hvor der siden den 7. oktober også er blevet myrdet omkring 133 palæstinensere. Og man kan kun begynde at tænke på, hvad folk går igennem, nu hvor den kolde og regnfulde sæson starter, halvdelen af befolkningen er allerede hjemløse, de har ingen mad, de har intet husly, intet vand, og det er bare utroligt, at der skulle være folk, der ikke opfordrer til våbenhvile i lyset af denne situation. Men der er et større aspekt: Det større aspekt er faren for en militær optrapning ud over den regionale krig. Men uanset hvad der sker, så ændrer det faktum, at de vestlige institutioner ikke reagerede ved at forsøge at køle situationen ned og gå ind for en våbenhvile og en humanitær intervention i Gaza, billedet af den såkaldte "regelbaserede orden" for altid. For hvis man ser på, hvad folk siger rundt omkring i verden, i Tyskland for eksempel, i Storbritannien, i Sverige, i USA, så forsøger man at håndhæve mundkurve, så folk ikke har lov til at kommentere på det.

For eksempel er der i USA et kongresmedlem, Rashida Tlaib, af palæstinensisk oprindelse, og hun sagde, at der for hende ikke er nogen forskel på israelske børns og palæstinensiske børns gråd, og hvad er der galt med de mennesker, der kun hører de israelske børns gråd? Så der er nu et forsøg på at stille et mistillidsvotum til hende, og der var faktisk en afstemning i kongressen om et mistillidsvotum mod hende. Der er lignende tiltag i Sverige, i Tyskland, hvor der er en reaktion på de

demonstrationer, der fandt sted sidste lørdag, den 4. november. Og jeg kommenterer ikke, om alle disse demonstrationer var fokuseret på den rigtige måde eller ej – pointen er, at hvis du lige nu har en igangværende situation, som mange mennesker, herunder den brasilianske præsident Lula da Silva, men også den tidligere leder af FN's menneskerettighedsafdeling i New York, Craig Mokhiber, som trådte tilbage på grund af situationen, som sagde, at han har set mange folkedrab, men at dette er det værste. Og de kalder det alle sammen "folkedrab".

Hvis man ser på, hvad de latinamerikanske regeringer siger, så fordømmer de det fuldstændigt og i umiskendelige vendinger, og jeg tror, at hvis Vesten ikke ændrer holdning i dette spørgsmål, så vil deres omdømme hos den globale majoritet af verdens befolkning være tabt, måske for evigt, i hvert fald på dette vigtige tidspunkt, hvor vi under alle omstændigheder søger en forandring, hvor den gamle kolonialistiske orden ikke længere respekteres, og hvor landene i det Globale Syd forsøger at skabe et nyt system. Så hvis de i denne situation ser på den fuldstændig umoralske holdning hos landene i det såkaldte "Globale Nord" og den såkaldte "regelbaserede orden" – hvis dette er reglerne, tror jeg ikke, at noget land ønsker at være en del af den.

Så jeg tror, at hele denne sag vil få forgreninger af dramatisk historisk betydning. Og Israels tidligere premierminister Ehud Barak sagde, at han mener, at de israelske forsvarsstyrker måske i bedste fald har to uger til at besejre Hamas, fordi han mener, at hele verdensopinionen er ved at smuldre, at stemningen endda skifter i USA, og at tabet af støtte til Israel vil betyde højst to uger, og måske mindre, sagde han.

Det er højddramatisk, og jeg kan kun sige, at hvis man ikke kan gribe ind, når noget går så helt galt, så har vi virkelig en krise for menneskeheden, som Guterres udtrykte det.

SCHLANGER: Helga, du har lige besvaret nogle af spørgsmålene i dine indledende bemærkninger, men jeg vil give dig disse spørgsmål, fordi du kan få en fornemmelse af, hvordan folk ser på det, du taler om. Fra en kontakt i Sydvestasien og en fra Oakland, Californien, spørger de begge: Hvorfor har de muslimske og arabiske regeringer ikke gjort mere for at lægge pres på Israel og Vesten, for eksempel med en olieembargo?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at de arabiske regeringer i lang tid kunne have gjort langt mere for palæstinenserne, og jeg vil ikke fælde en hård dom over det, men det er generelt mange menneskers mening. Jeg mener, hvorfor investerede de ikke deres statslige formuer i Gaza og gjorde det til et eksempel på økonomisk fremgang?

Jeg tror, det er ved at ændre sig nu – håber jeg. Og jeg tror, at på søndag, når OIC mødes, vil de komme ud med en politik, hvor hele den islamiske verden står bag. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis de helhjertet støttede det kinesiske og det russiske fredsforslag: Begge disse regeringer kræver en øjeblikkelig fredskonference, dybest set en øjeblikkelig våbenhvile, humanitære korridorer for straks at redde de mennesker, hvis liv er i yderste fare. Men derudover skal der være en reel løsning på situationen, grundlæggende som den Westfalske Fred, hvor man skal begrave stridsøksen; man skal for fredens skyld sige, at alle forbrydelser på begge sider skal glemmes; for fredens skyld skal man tage hensyn til den andens interesser, for uden det, er der ingen fred mulig.

Men vigtigst af alt er, at der skal være en omfattende, total økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien: Det er dybest set min afdøde mands, Lyndon LaRouches, idé, som allerede i 1975 foreslog den berømte "Oaseplan", som var idéen om at gøre ørkenerne grønne, udvikle nyt ferskvand, bygge grundlæggende infrastruktur til industrialisering og udvikling af landbruget i hele regionen. Og lige nu, hvis du ser på Sydvestasien, har du Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Libyen (som er Nordafrika): Men hele denne region er blevet ødelagt af disse

interventionistiske krige, og den humanitære situation i alle disse lande er helt forfærdelig. Nu er Gaza naturligvis langt det værste. Men der er brug for en økonomisk udviklingsplan for hele regionen: Det er så presserende, og heldigvis er der med det kinesiske Bælte & Vej Initiativ absolut mulighed for reelt at se på regionen som en helhed, som en omfattende plan.

Så jeg tror, at dette initiativ vil komme, helt sikkert fra Kina. Jeg er sikker på, at det vil blive støttet af det, Rusland gør, og i betragtning af, at de tre store olieproducerende lande, Iran, De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien, er i færd med at tilslutte sig BRICS-11, de skal alle blive fuldgyltige medlemmer af BRICS den 1. januar 2024, tror jeg, at potentialet for at vende situationen og gå efter en økonomisk opbygning af hele regionen absolut er til stede. Hvis der kommer tegn i den retning, tror jeg, at det bedste, de vesteuropæiske nationer og USA kan gøre, er at støtte det helhjertet i stedet for at se på det som noget, der skal bekæmpes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål om Kinas formandskab for FN's Sikkerhedsråd og deres opfordring til en international fredskonference. Personen skrev, at ifølge Craig Mokhiber, den tidligere direktør i New York Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), som trådte tilbage den 28. oktober, er FN ude af stand til at håndhæve sine resolutioner. Mokhiber beskyldte USA, Storbritannien og Europa for at være medskyldige i folkedrab, og personen spørger: "Er der noget andet sted, der kan håndhæve international lov, hvis FN er impotent?"

ZEPP-LAROUICHE: Nej, det tror jeg ikke. Jeg mener, at FN er det eneste eksisterende organ, der repræsenterer alle verdens lande. Vi har i de seneste år set, at FN's autoritet og integritet er blevet undermineret. Jeg mener, at et stort skridt i den retning var, da USA løj over for FN's Sikkerhedsråd om, hvad formålet var med deres operation mod Libyen i 2011, som førte til NATO-angrebene og til sidst

mordet på Gaddafi.

Bagefter stod det klart, at USA og NATO havde planlagt et regulært angreb, en militær overtagelse af Libyen, og de havde sagt, at det var en "luftoperation". Og det er grunden til, at Rusland og Kina på det tidspunkt forholdt sig tavse eller stemte neutralt. Da det stod klart, at dette var en meget, meget større operation, fungerede FN's Sikkerhedsråd praktisk talt ikke længere, for når man begynder at lyve i den slags topstyring af verden, så er potentialet for at bruge det til fredsformål blevet stærkt reduceret. På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche helt forudseende, at dette ikke bare var en operation mod Libyen, men at det var begyndelsen på en kommende verdenskrig mod Rusland og Kina. Og jeg tror, at hvis man ser på alle de efterfølgende udviklinger – Maidan-kuppet i Ukraine i 2014; de globale NATO-bestræbelser på at skabe et globalt NATO, der involverer Indo-Stillehavet – hvad har Indo-Stillehavet at gøre med den nordatlantiske forsvarstraktat? Det ved jeg ikke.

Problemet er, at vi har set, at alle afstemninger i FN er blevet fuldstændig kompromitteret siden da, fordi kun de lande, der er stærke nok til, at de føler, at de kan modstå pres, stemte efter deres virkelige mening, deres virkelige overbevisning, mens mange af de mindre lande, lande, der kun er en lille ø, eller et lille land her eller der, de ville normalt stemme med Vesten om resolutioner mod Rusland og Kina, og det er naturligvis blevet bemærket af alle. Der er ingen hemmelighed, der er kun dårskab, kan man sige.

Jeg synes bestemt, at FN har brug for en reform! Der er mange tidligere FN-embedsmænd, der arbejder på sådanne forslag, men jeg mener, at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg foreslog, de sidste tre principper er ikke programmatiske: De første syv principper er programmatiske og kræver et nyt kreditsystem, sundhedssystem, alle disse ting; men de sidste tre principper har jeg skrevet ind, fordi jeg har haft FN's mangler i

tankerne, og disse tre principper er filosofiske, fordi jeg altid har ment, og det har jeg diskuteret meget tidligere ved forskellige lejligheder, at FN altid har lidt af en mangel på, hvad man kunne kalde en metafysisk komponent: Det vil sige, at man er nødt til at have noget derinde, som ligger ud over daglige nødvendigheder, programmatisk ting, man har brug for noget, der vedrører den måde, universet er organiseret på. I europæisk historie blev dette generelt kaldt "naturret".

Nu er naturretten jo blevet afvist af nutidens jurister, fordi de siger, at der er noget, man ikke kan røre ved, og det er ikke klart, hvad det skal være. Men i tusindvis af år, i 2.000 år, har ideen om naturlov været, at der er noget i skabelsen, som er en iboende del af skabelsen; eller, hvis man ikke vil være religiøs, kan man sige, at det er en del af lovene i det fysiske univers. Og jeg tror, at FN har brug for at blive forankret i et sådant princip, for i alle store filosofier og religioner har man sådanne ideer. I Indien kaldes det "kosmologi", at politikerne skal respektere kosmos' love; i Kina har man ideen om, at der er noget, der hedder "Himlens mandat", at hvis regeringen ikke følger Himlens mandat, har folket ansvaret for at udskifte den regering; og "naturret" er ideen om, at dette er en gudgiven lov, skabt med Skabelsen, som mennesker skal respektere, og hvis de ikke respekterer den, vil den falde tilbage på dem og føre til deres undergang før eller siden.

Der er nogle andre ideer, såsom hvordan man træner sindet til at tænke på den højere Ene først, før de Mange? Det er vigtigt, hvis man vil have ideen om, at den ene menneskehed er det første princip for politisk ledelse; og naturligvis ideen om menneskets natur, at man skal gå ud fra den antagelse, at menneskets natur grundlæggende er god, og at alt ondt kommer fra mangel på udvikling, og derfor kan overvindes gennem udvikling.

Det er alt sammen filosofiske spørgsmål, som er blevet debatteret af store hjerner gennem århundreder, og jeg tror,

at hvis FN skal tilbage til et fungerende niveau, som det var hensigten, og som stadig er aktuelt med FN-pagten, så tror jeg, at det ville være vigtigt at inkludere nogle af disse mere grundlæggende principper i en nødvendig reform.

SCHLANGER: Det er bestemt et meget dybtgående svar på spørgsmålet. Og der er et andet spørgsmål i den retning, om de praktiske vilkår. En person spørger på Facebook: "Bør FN fjerne vetoet fra Sikkerhedsrådet, fordi systemet er forældet og ikke demokratisk?" Jeg tror, du på en måde besvarede det ved at bringe spørgsmålet om en højere faktor ind, men måske har du lyst til at sige noget om det?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg tror, det ville være en stor fejltagelse. Jeg ved godt, at det måske ikke er det endelige svar, men på nuværende tidspunkt ville det at fjerne vetoet være at åbne op for en fuldstændig overtagelse af den form for korruption, vi har set i de seneste år.

Så selvom det ikke er helt tilfredsstillende, at denne veto kun er i hænderne på de fem atommagter, der kom ud af Anden Verdenskrig, sådan som FN udviklede sig dengang, kan jeg alligevel kun sige, at hvis du fjerner den på dette tidspunkt, og du gør det til en demokratisk afstemning, vil du få præcis den proces, hvor lande tydeligvis er for svage til at modstå pres, og derfor mener jeg absolut ikke, at det bør gøres på dette tidspunkt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en journalist i Pakistan. Igen, du var inde på det i dine indledende bemærkninger, men han spørger: "Mener du, at USA har mistet sin troværdighed som håndhæver af den regelbaserede orden? Og hvis ja [lydtab, 25:04]..."

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, at den unipolære verden er væk, uigenkaldeligt. Den kommer aldrig tilbage, og ethvert forsøg på at påtvinge resten af verden den såkaldte vestligt designede "regelbaserede orden", hvor ingen ved, hvad

disse "regler" er, og disse regler bliver bøjet ved enhver lejlighed, og hvis du har dette mål, og du bøjer dem på den måde, så vil du have noget, du bøjer dem på en anden måde: Dette er blevet en farce. Og det er blevet indset som sådan.

På den anden side er jeg ikke helt overbevist om, at den multipolære orden i verden er den største visdom, fordi den stadig indebærer muligheden for og eksistensen af geopolitisk tænkning: At man ved den ene pol har multipolaritet, og at alle de forskellige poler repræsenterer forskellige geopolitiske interesser. Det er ikke godt. For geopolitik, i min optik, jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om det "fælles samfund for menneskehedens ene fremtid" – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder i samme båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.

SCHLANGER: Vi har et sidste spørgsmål fra Thomas, som ofte sender spørgsmål ind. Han er lidt fortvivlet over, at der er millioner af mennesker, der demonstrerer, men at politikken

ikke bliver ændret. Og han spørger: "Helga, kan du give os råd om, hvordan vi kan forblive optimistiske, når disse drab finder sted på det helt sårbare palæstinensiske folk?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror faktisk, at man kan ændre situationen. De mange mennesker, der marcherer – det er meget vigtigt, at folk går på gaden og udtrykker deres krav om en våbenhvile, deres krav om en fredelig løsning. Men alle de marcher, jeg har hørt om eller læst om, de er ikke stærke nok endnu; de bliver ved med at råbe "Frit Palæstina", hvilket selvfølgelig er et vigtigt krav, men de har ikke rigtig magt. Hvis disse demonstrationer så at sige var mere ide-tunge, hvis de virkelig kæmpede for – for eksempel – en fredskonference for Mellemøsten og endda Oasis-planens udviklingsplan, så tror jeg, at de ville få meget mere vægt. Og jeg synes, vi skal arbejde i den retning, at disse krav bliver samlet op af de forskellige marcher.

Jeg vil give dig et glimrende eksempel: Der har lige været en vidunderlig konference i, af alle steder: Afghanistan! Et land, som er blevet fuldstændig glemt af de fleste mennesker. Det har været ude af nyhederne i omkring to år. Der var stor ståhej, da NATO forlod landet i august 2021, og så fulgte en kæmpe humanitær krise. Men så forsvandt Afghanistan fra overskrifterne.

Men vi arbejdede på Operation Ibn Sina, en økonomisk plan for et kommende økonomisk mirakel i Afghanistan, og vi udarbejdede en meget omfattende økonomisk udviklingsplan, der tog højde for alle aspekter, fra infrastruktur, energi, sundhed, industri, vandforvaltning – bare alle aspekter. Og der var netop en vidunderlig konference i Kabul, som fuldstændig tilsluttede sig dette program: 600 deltagere, og der er nu en fantastisk idé om at opbygge Afghanistan økonomisk.

Jeg synes, det er en fremragende nyhed, og det er et eksempel, som kan kopieres af hvert eneste land: Man har brug for sådanne økonomiske udviklingsplaner, og hvis man finder

patrioter i alle lande, som kæmper for deres suverænitet og opbygningen af deres land, tror jeg, der er grund til at håbe, og at vi kan vende udviklingen. Du ved, Leibniz havde fuldstændig ret, da han sagde, at et stort onde altid fremkalder et endnu større gode. Og jeg tror, at det er præcis universets princip; og vi har brug for en masse mennesker med god vilje, og jeg tror absolut, at vi kan gøre det, fordi det er sådan, universet er.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi har fået adskillige lykønskingsmails til dig, eftersom Operation Ibn Sina oprindeligt var din idé. Og folk er meget begejstrede for potentialet i denne form for udviklingsprogram. Så vi er nået til slutningen af vores spørgsmål – har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUICHE: Nej. Jeg synes, det er indlysende, at hvis man ser på det strategiske billede, så har man, hvis tidligere premierminister Ehud Barak siger, at situationen med Israel handler om to uger, så tror jeg ikke, at de kan vinde over Hamas på to uger, så det er et bestemt punkt, eller en deadline-krise, eller et vindue, hvor visse ting skal ske, eller de ikke sker.

På samme måde har vi nu en offentlig debat i Ukraine, hvor chefen for den ukrainske hær generalstab, Valery Zaluzhny, lige er gået ud og har sagt, at Ukraine på ingen måde kan vinde denne krig, fordi Rusland er langt foran med hensyn til økonomi, militær opbygning og evnen til at producere våben, så Ukraine bør hellere forhandle, selv hvis det betyder tab af visse territorier; hvilket naturligvis har skabt en enorm vrede over ham og hans bemærkninger. Men det er sandt! General Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for Bundeswehr, det tyske militær, sagde i slutningen af august, at NATO snart ville stå over for en situation, hvor man enten skulle gå efter en våbenhvile og en diplomatisk løsning, eller der ville være fare for en eskalering.

Vi har nu to situationer, hvor det netop er alternativet. I

Ukraine, og med hensyn til Israel og Gaza, vil dette ikke fortsætte for evigt, og den eneste måde, hvorpå vi kan undgå Tredje Verdenskrig, er at få en våbenhvile nu og en diplomatisk løsning.

Og jeg appellerer til alle vores lyttere og seere – det vil sige jer – om at slutte jer til vores indsats. Vi har denne internationale fredskoalition, som vi er ved at opbygge. Hver fredag har vi meget vigtige diskussioner: Hvis du vil samarbejde om det, har vi nu medlemmer fra fire kontinenter – jeg tror, vi stadig mangler Australien, men alle de andre kontinenter er repræsenteret. Deltag i denne indsats, og gør din stemme for fred og en bedre verden hørt, og samarbejd. Vær ikke passiv! Bliv aktiv sammen med os! Dette er de vigtigste uger i vores liv.

SCHLANGER: Helga, tak for det, og tak for din inspiration i det hele taget. Og forhåbentlig når vi det til næste uge og får en yderligere samtale med dig.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det håber vi.

Den eneste vej ud af tragedien: Organiser!

Den 7. november 2023 (EIRNS) – Når der sker omfattende ondskab, som traumatiserer dem der gennemlever den, er der ingen lov der påbyder, at man begår mere ondskab til gengæld. Der er dog en lov, tragediens lov, som baner vejen for dødsmerkede civilisationer – civilisationer, som ikke formår at finde en menneskelig løsning på en ellers forudbestemt skæbne. Den løsning – den idé – er hvad der bydende nødvendigt må opdages, hvis verden skal overleve.

I øjeblikket er udsigterne dystre. Militære udstationeringer i og omkring Israel-Palæstina er stigende. Det amerikanske udenrigsministerium har meddelt, at en ubåd af Ohio-klassen er på vej til den amerikanske centralkommando, og den er sandsynligvis allerede på vej til det østlige Middelhav – sammen med sine 154 Tomahawk-krydsermissiler. Iran, Jordan, Tyrkiet og stort set alle andre nationer i regionen har advaret USA om ikke at risikere en yderligere optrapning, opfordringer, som indtil videre er blevet overhørt.

I selve konflikten ser det i stigende grad ud til, at en etnisk udrensning er på vej. Israel fortsætter med at optrappe sine operationer mod hovedsageligt civile mål uden det mindste tegn på at stoppe, samtidig med at civile opfordres til at flygte ind i Egypten. Netanyahu har nu indrømmet, at Israel ikke vil forlade Gaza efter krigen, men planlægger at blive der "på ubestemt tid". En minister havde endda den frækhed at foreslå at smide en atombombe over Gaza som "en mulighed", der var værd at overveje. Vil der være nogen mennesker tilbage i Gaza, når dette er overstået, eller er den fred, som Israel søger, "gravens fred"?

På samme tid vender USA det blinde øje til. Repræsentanter for regeringen fortsætter med at sno sig uden om de mest basale spørgsmål om en våbenhvile, så der kan leveres humanitær hjælp, og hyklerisk fortier de sandheden om de uforholdsmæssigt mange drab på civile i forhold til Hamas-krigere. I stedet giver udstationeringen af mere og mere militær magt i regionen, mens udenrigsminister Blinken og andre kører PR-kampagner for at dæmpe det voksende ramaskrig, blot Israel beskeden: I kan fortsætte, der bliver ikke stillet spørgsmål.

Er det de højt besungne "vestlige demokratiske værdier", som ligger så berømte bag nutidens "frie" verden? Masken er fuldstændig røget af.

Det er tydeligt, at denne strategi ikke virker – folk stiller

spørgsmål og kræver svar. En bevægelse er ved at vokse, som det kan ses i protester og andre aktioner, der bryder ud over hele verden, også i USA og Europa. Det rapporteres endda, at der er voksende uro inden for de styrende institutioner selv, såsom USA's udenrigsministerium, hvor et notat er blevet lækket, som kraftigt fordømmer den blinde billigelse af Israels overtrædelser af international lov. Spændingerne er sandsynligvis mere omfattende, end der rapporteres om, og de vil kun øges, jo længere dette står på.

Ikke desto mindre er det indlysende spørgsmål: Hvorfor får dette lov til at ske? Og hvorfor er der ingen, der gør noget for at stoppe det, når der bliver begået så forfærdelige handlinger? Hvad gør man i sådan en situation, når alle veje synes lukkede, og de fleste ledere forekommer moralsk døde?

Når følelserne svulmer op, så stop op og overvej: Det er nemt at blive vred; det er nemt at stampe i gulvet og råbe slogans. Det er nemt, fordi det er planlagt, at man skal reagere på den måde – det er nemt, fordi det er tragisk.

Hvad der ikke er let er at ændre sig. Det, der ikke er let, er at tænke – men det er den eneste vej ud af dagens krise. Faktisk er det den eneste sande kraftfulde kilde i universet: At tænke og at udnytte evnen til at få andre til at tænke.

Tag den smukke metafor, som lige nu finder sted i Afghanistan. En tredages konference er i gang med titlen: "At skabe det afghanske økonomiske mirakel", som har samlet et hold af eksperter med den mission at skabe "en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet". Der er blevet afholdt diskussioner og præsentationer om dette emne, herunder transport, energi, moderne landbrug, kredit og finansiering med mere. En deltager rapporterede, at der er en vældig optimisme blandt deltagerne og en stolthed over, at denne konference er afghansk finansieret, afghansk kontrolleret og til gavn for Afghanistan. Han understregede, at dette er et land, som har oplevet et halvt århundredes krige – og

kolonialisme i endnu længere tid – og som nu beslutter sig for at tage sin fremtid i egne hænder. Det beslutter sig for at frigøre sig fra tragedien.

Hvad der kommer til at ske i Afghanistan, må tiden vise. Men tag det som en slags målestok, hvor man på trods af alt det, der er blevet gjort mod landet, har valgt en anden vej. Hvis denne nation kan finde en vej til en mere velstående fremtid, hvilken del af verden kan så ikke gøre det samme?

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at hvis verden overlever den nuværende krise og ikke bryder ud i Tredje Verdenskrig, så vil Vesten have mistet al troværdighed på grund af det, den tillader at ske med Gaza. Derfor bør folk finde mod i, at denne beslutning fra Afghanistans ledelse peger i den retning, som flere nationer kan tage, når dette oligarkiske system kolliderer omkring os. Situationen kan bryde sammen når som helst, når mere af denne troværdighed går tabt, og vi bør mobilisere alle for fred og en ny orden blandt de suveræne nationer i verden.

Så bliv ikke fortvivlet, og bliv ikke apatisk. Vie jer selv til at skabe den form for gode, som må bringes ind i verden for at sikre, at dette onde aldrig sker igen.

Schiller Instituttet taler med udenrigsministeren om

SI's krav om fred i Gaza-Israel

KØBENHAVN, 7. november 2023 (EIRNS) – Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen blev indkaldt af medlemmer af tre politiske partier til at møde i et åbent samråd i Udenrigsudvalget i dag: “for at redegøre for regeringens tilgang til krigen i Israel/Gaza. Udvalget ønsker derudover svar på, hvilke tiltag regeringen overvejer at tage for at beskytte civile liv, sikre menneskerettighederne og international lov og fremme en humanitær våbenhvile. Samrådsspørgsmål ... er stillet efter ønske fra Trine Pertou Mach (EL), Christian Friis Bach (RV) og Sascha Faxe (ALT).”

To medlemmer af Schiller Instituttet var mødt tidligt op for at uddele den danske pjecce “Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen” til parlamentarikerne og dem, der havde tilmeldt sig høringen.

Et Schiller-medlem var i stand til at tale direkte med udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen, vise ham pjecen og fortælle ham om Schiller Instituttets krav om våbenhvile, indledning af forhandlinger baseret på FN's resolution 242 og en to-statsløsning, samt løsningen for fred gennem udvikling. Hans assistent tog imod pjecen for ham.

Schiller Instituttets medlemmer afleverede pjecen til de tre parlamentsmedlemmer, der havde indkaldt udenrigsministeren, og alle de omkring 16 borgere, der var mødt op for at følge høringen (en del fra humanitære organisationer, nogle af udenrigsministerens rådgivere og andre). Efter høringen havde Schiller-repræsentanterne en længere diskussion med to af parlamentarikerne.

Under høringen forsvarede udenrigsministeren regeringens modstand mod en “humanitær våbenhvile” og opfordrede

udelukkende til en humanitær pause. Der var mange andre relaterede emner, der blev taget op i den 75 minutter lange høring. Der var mindst otte andre medlemmer af Udenrigsudvalget til stede under samrådet.

Her er linket til Folketingets TV-

optagelse:<https://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20231/uru/td.1991392.aspx?as=1#player>

Schiller Instituttets pjece blev afleveret i Folketinget i går til uddeling til alle folketingsmedlemmer og ministre.

<https://www.ft.dk/udvalg/udvalgene/URU/kalender/69300/samraad.htm>

TV BRICS interviewer Helga Zepp-LaRouche

Den 6. november 2023 (EIRNS)-TV BRICS udsendte et 13 minutter langt uddrag af et videointerview med Helga Zepp-LaRouche på engelsk den 3. november og på russisk den 6. november. Interviewet, som hun gav dem for to uger siden, handler om BRIKS-Plus og Bælte- og Vej-Initiativets rolle som institutioner for fred og udvikling. TV BRICS har et potentielt publikum på 3,5 milliarder mennesker!

Her er linket:
<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

TV BRICS er den officielle medieinstitution, der blev etableret af BRIKS-landene i 2017, et "internationalt netværk af partnermedier i BRIKS-landene." Deres beslutning om at interviewe fru Zepp-LaRouche, som de identificerer som grundlægger og leder af Schiller Institutet, og enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, er en vigtig international faktor i at bringe hendes ideer i omløb blandt BRICS+-landene og derudover.

Deres hjemmeside fremhæver de spørgsmål, de stillede fru Zepp-LaRouche: "Hvad er BRIKS' rolle i opretholdelsen af fred og stabilitet? Hvilken indflydelse kan de nye medlemmer have på alliancens økonomiske og politiske potentiale? Hvad er udsigterne for samarbejde mellem forskellige lande inden for rammerne af initiativet One Belt, One Road?"

For et par uger siden havde TV BRICS, som er baseret i Moskva, desuden en artikel om Schiller Institutets videokonference den 9. september med citater fra tre talere.

Her er udskriften:

(Introduktionen er ledsaget af billeder af Helga Zepp-LaRouches aktiviteter rundt om i verden).

ANNA LISINA: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, en tænketank, som er registreret i otte lande og har venner i omkring 40 lande. Institutet er opkaldt efter Friedrich Schiller, den store tyske digter og dramatiker fra det 18. århundrede.

Helga Zepp-LaRouche er enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche. Hun studerede statskundskab, historie og filosofi på Berlins Frie Universitet og var dybt involveret i sin mands aktiviteter. Lederen af Schiller Institutet er tilhænger af Bælte- og Vej-Initiativet.

God eftermiddag, fru Zepp-LaRouche, og mange tak for dette interview. Hvad er BRIKS' betydning for at støtte fred og

stabilitet?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest, goddag; tak fordi jeg kunne deltage i dette interview. Hvis man tager stemmerne fra BRIKS med, og især de nye medlemmer af BRIKS og de fremtidige BRIKS-medlemmer, så har man langt størstedelen af menneskeheden. Og hvis de kan få deres stemmer hørt, tror jeg, at det vil tippe balancen og være en kraft for fred.

Efter min mening ville en sådan fredskonference for Mellemøsten blot være det første skridt i en mere generel, global ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som der er et presserende behov for. Uden BRIKS er det helt utænkeligt, at dette nogensinde ville komme på bordet. Så det er ekstremt vigtigt.

Et andet aspekt er den finansielle side. For nylig i Shanghai introducerede Brasiliens præsident Lula den forhenværende præsident, Dilma Rousseff, som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Han sagde på det tidspunkt, at denne nye udviklingsbank for BRIKS har chancen for at blive den store bank for det Globale Syd. BRIKS' rolle kunne derefter påvirke FN med udgangspunkt i at fremme FN's charter. Jeg tror, vi ville se begyndelsen på et helt andet system af internationale relationer, som ville være et håb for fred som en varig tilstand for menneskeheden.

LISINA: Og hvad er de vigtigste initiativer og programmer, som BRIKS er ved at udvikle inden for uddannelse og videnskab?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en meget spændende udvikling i gang med BRICS Network University. Det er et initiativ, der har til formål at fremme samarbejdet mellem universiteterne i de forskellige BRIKS-lande. Det vil gøre det muligt at udveksle studerende og undervisere; det vil give mulighed for fælles forskningsprojekter og deling af ressourcer og ekspertise. Der er også BRICS Science Technology and Innovation, STI, som danner rammen om programmer for samarbejde inden for forskning

og innovation blandt medlemslandene. Det vil gøre forskningsprojekter lettere, muliggøre teknologioverførsel og kapacitetsopbygning inden for områder af gensidig interesse. Det er fantastisk, for det betyder dybest set, at i stedet for at hvert land kæmper for at gøre den ene opdagelse efter den anden og gå op i kæden fra den laveste til den højeste, vil det give mulighed for at springe over, hvor gærdet er lavest. Når nye medlemmer af det Globale Syd slutter sig til BRIKS, kan de drage fordel af de gennembrud, der er sket i BRIKS-landene, som allerede har en længere udviklingshistorie. Alt i alt synes jeg, det er en fremragende idé.

Så er der BRICS Young Scientists' Forum, som kan bringe unge forskere fra alle medlemslandene sammen for at udveksle ideer. De kan samarbejde om forskningsprojekter, og på den måde kan de arbejde sammen om at løse de globale udfordringer gennem megen videnskab og teknologi, i form af en masse videnskabelig innovation.

Endvidere er der ideen om at afholde innovationskonkurrencer. Det er en glimrende idé, fordi den opmuntrer til iværksætterier og teknologisk innovation. Disse konkurrencer udgør en platform for nystartede virksomheder og innovatører. De kan vise deres ideer og modtage støtte til videreudvikling. BRICS Virtual Digital Library er en online platform, der giver adgang til uddannelsesressourcer, forskningsartikler og akademiske tidsskrifter fra medlemslandene. Så der vil være en masse vidensdeling, og alle vil få gavn af det.

Så er der BRIKS Center for Water Resource Cooperation, som fokuserer på at håndtere vandrelaterede udfordringer. Man kan have kapacitetsopbygning på dette område, og det vil sigte mod at fremme bæredygtig vandforvaltning og samarbejde blandt medlemmerne.

Derefter vil medlemslandene holde regelmæssige møder på øverste ministerielle niveau. De skal diskutere og koordinere politikker relateret til videnskab, teknologi og innovation.

På den måde har man et fælles samarbejde og kan sætte prioriteter for det fremtidige samarbejde.

Det er en fremragende måde at styrke samarbejdet inden for uddannelse og videnskab på, og det vil give mulighed for meget mere innovation. Hele økonomien vil være baseret på innovation, og det er trods alt kilden til produktivitet i enhver økonomi.

LISINA: Hvilken indflydelse kan de nye medlemmers optagelse efter din mening få på BRIKS-alliancens økonomiske og politiske potentiale?

ZEPP-LAROUCHE: Bælte- og Vej-Initiativet har kun en varighed på ti år. Det er blevet en afgørende drivkraft for udvidelsen af den globale handel. Det er det vigtigste redskab til at overvinde geopolitik; det er åbent for alle lande, der ønsker at samarbejde. Så jeg mener, at det er et af de vigtigste aspekter, fordi geopolitik er hovedårsagen til, at vi har haft to verdenskrige, og det kan overvindes. Så optagelsen af nye lande kan udvide BRIKS-alliancens økonomiske potentiale enormt, fordi disse nye medlemmer bringer forskellige økonomier, ressourcer og markeder med sig, og de vil uden tvivl bidrage til alliancens overordnede vækst og udvikling. På topmødet i Johannesburg for nylig blev der tilføjet seks nye medlemmer – Etiopien, Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Emiraterne og Iran – som alle bliver medlemmer den 1. januar. De fire sidstnævnte er store olieproducerende lande; de har et enormt udviklingspotentiale for Sydvestasien. Men hvis en fredsplan, som vi diskuterede tidligere, bliver gennemført, har disse lande ressourcerne til at foretage en meget koordineret økonomisk opbygning i Sydvestasien. Yderligere 40 lande har udtrykt interesse for at være med, og det repræsenterer naturligvis langt størstedelen af verdens befolkning, og med flere lande tilsluttet, kan alliancen få en stærkere stemme i internationale fora som FN, G-20, og Verdenshandelsorganisationen. De kan sandsynligvis blive den vigtigste stemme i udformningen af globale politikker og

dagsordener. Det Globale Syd, repræsenteret ved BRIKS+, er den vigtigste faktor, som kan tippe balancen og bringe fornuft ind i international politik.

Så jeg mener helt klart, at BRIKS i den forstand repræsenterer det største håb for menneskeheden fremtid. I sidste ende vil et nyt system for internationale relationer udgøre det normale i internationale relationer. Det vil betyde, at krige vil blive udelukket som en metode til konfliktløsning. Men jeg tror ikke, at det kun er økonomiske fordele og diplomatiske fordele, men jeg tænker, at modellen for BRIKS indtil videre er at forholde sig til hinanden på lige fod med respekt for suverænitet, ikke-indblanding i den andens indre anliggender, respekt for den andens sociale system. Det betyder, at vi står på randen af en ny æra for menneskeheden. Hvis BRIKS-landene forholder sig til hinandens bedste traditioner, så vil det bedste blive bragt frem i hvert land og hver civilisation for at berige de andre. Jeg tror, at det kan betyde, og efter al sandsynlighed vil betyde, en ny renæssance for menneskeheden, hvor vi vil træde ind i voksenalderen for den menneskelige art.

LISINA: Hvad er mulighederne for samarbejde for andre lande under One Belt, One Road-initiativet?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at både ledelsen i Rusland og Kina samt andre har udtalt, at det er åbent for alle lande, som er enige i de principper, jeg fremlagde før. Det betyder i teorien, at alle kan være med, og vi kan virkelig opnå én menneskehed, visionen om en fælles fremtid for én menneskehed. Jeg tror, det er det, der sker med det tredje Bælte & Vej Forum – jeg var så heldig at deltage i det første i 2017. Der var ånden fra den Nye Silkevej så absolut til stede, og alle de mennesker, jeg talte med på det forum, var optimistiske med hensyn til en helt anden fremtid for menneskeheden. I mellemtiden er der sket så meget, og lige nu tror jeg, at langt størstedelen af menneskeheden vil være repræsenteret på Bælte & Vej-topmødet. Jeg regner med, at 150 lande deltager;

200 enten på statsoverhoved- eller ministerniveau, og jeg er helt sikker på, at der vil komme et meget stærkt budskab om én menneskehed og en lys fremtid fra dette topmøde.

LISINA: Hvordan påvirker Silkevejsinitiativet den globale handel? Hvad tror du selv?

ZEPP-LAROUICHE: Det er allerede blevet den absolutte motor for ekspansion af handel. I de sidste ti år, siden den blev oprettet, har der været en samlet investering i handel på 19 billioner dollars. Det er virkelig en stor sum, men mange af disse projekter tager lang tid – for eksempel er investeringer i grundlæggende infrastruktur forudsætningen for, at industri, landbrug og handel kan blomstre. Og naturligvis er der mange projekter i Afrika, som giver håb om, at kontinentet kan overvinde fattigdom og underudvikling og blive fremtidens kontinent. I 2050 vil Afrika have 2,5 milliarder mennesker, og hvis de nyder godt af samarbejdet med BRIKS-landene, kan de få en utrolig smuk fremtid. De har en ung arbejdsstyrke, landene har alle en enorm rigdom af råmaterialer, og hvis de kan begynde at forarbejde disse materialer og selv bidrage til værdikæden i stedet for blot at eksportere råmaterialer, vil fremtiden for disse lande være utrolig lys.

LISINA: Tusind tak for interviewet. Det var en fornøjelse for mig at have en så interessant samtale.

ZEPP-LAROUICHE: Mange tak, fordi du inviterede mig. Forhåbentlig kan vi arbejde sammen i fremtiden.

Det er gennem skønhed, at man når frem til frihed: Fejr Friedrich Schillers fødselsdag; red menneskehedens sjæl gennem skønhed

4. november 2023 (EIRNS) – Følgende er en invitation til den internationale fejring af Friedrich Schillers fødselsdag den 10. november, som bør planlægges til weekenden den 10.-12. november. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vil forberede et videobudskab i næste uge for at forene disse mange festligheder.

Vi inviterer dig til at fejre den kraftfulde idé om, at “{Alle mennesker bliver brødre}”, skrevet i 1785 af den store frihedens digter, Friedrich Schiller, i hans digt {Ode til glæden}, i anledning af hans 264-års fødselsdag, denne 10. november. Menneskeheden har akut brug for en modgift til de verdensomspændende rædsler, der udfolder sig. I dette øjeblik er vi nødt til at løfte vores medmennesker ud af de bestialske kantianske valg, som de oligarkiske magter pålægger os, ved at videregive Schillers idé om, at “det er gennem skønhed, at man når frem til frihed.”

I dette farlige øjeblik i menneskets historie, hvor selve menneskehedens eksistens potentielt kan blive udslettet på et øjeblik, når vi ser de hæslige, grusomme scener i Sydvestasien (Mellemøsten), bliver vores sjæle rystet af angst. At være vidne til et sådant barbari uden at gøre noget berøver os vores menneskelighed. Hvad gør den enkelte i lyset af et mareridt? Man må handle på vegne af det smukke og gennem

fornuft.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, peger på Schillers Æstetiske Breve som en vej frem. Schiller skrev: "Hvor finder man stedet, hvor skal forandringen komme fra? Den kan ikke komme fra staten, for det er staten selv, der er årsagen til det onde i sin nuværende form; og staten skulle først genetableres på mere ædle principper, hvis staten skulle ændre dette."

I betragtning af hvor lavt og nederdrægtigt de fleste vestlige regeringer opfører sig i dag, er det så muligt at vende denne dyriske adfærd? Schillers svar er:

"Al forbedring i det politiske rige kan derfor kun komme gennem forædling af individets karakter. Men hvordan kan det ske, når staten er i en så barbarisk tilstand? Det kan kun ske gennem smuk kunst. For klassisk kunst og videnskab er de eneste to områder, der er immune over for despotens vilkårlighed.

"Despoten, tyrannen, kan forbyde kunst, men han kan ikke herske i den..."

Vi vil overleve denne krise i det omfang vi, som individer, forbedrer os selv gennem store klassiske tænkere som Schiller og Beethoven, og bruger kraften i kærlighed til menneskeheden til at frembringe, med Schillers ord: "Du må komme til den konklusion, at hvis mennesket skal være værdigt for mennesket, for menneskehedens værdighed, må skønhed ses som en absolut nødvendig betingelse for menneskelighed..."

Foto: Creative Commons

Tragedien er et valg – afvis den!

(EIRNS) – 3. november 2023. “Hvad er, og til hvilket formål studerer vi universel historie?” Dette er navnet på den berømte forelæsning, som Tysklands største digter og største historiker, Friedrich Schiller, holdt i Jena i 1789; det er også det væsentlige spørgsmål, som må stilles og besvares af alle dem, der, selv på dette sene tidspunkt, stadig vil kvalificere sig til at møde de moralske udfordringer, som ligger umiddelbart forude for en menneskehed, der, i det mindste i den transatlantiske sektor, hurtigt er ved at miste den moralske egnethed til at overleve.

I sine indledende bemærkninger i dag til det 22. møde i Den internationale Fredskoalition sagde Helga Zepp-LaRouche: “Jeg kan kun sige, at den eneste måde vi kan komme ud af dette på er, at vi må overgå til en helt ny orden. Vi er nødt til at slippe af med geopolitik for altid. Vi må virkelig lægge dette bag os, at det er en legitim fremgangsmåde at have en gruppe nationers interesser imod en anden gruppe nationers interesser, hvilket er det, der allerede har ført til to verdenskrige. Det er klart, at Vestens arrogante insisteren på, at de er de bedste, og at det er dem, der ved alt – det må virkelig stoppe! Vi er nødt til at gå over til et system, hvor alle nationers interesser, både hvad angår deres sikkerhedsinteresser og deres ret til udvikling, respekteres.”

Lyndon LaRouche blev advaret for mange årtier siden af en fremtrædende israelsk person, der kommenterede udsigterne til, at LaRouches Internationale Udviklingsbank fra 1975 ville blive vedtaget som den afgørende komponent i et fredsforslag for Mellemøsten: “Hr. LaRouche, undervurder aldrig galskabens faktor i politik.” For den fortsatte, varige menneskelige overlevelses skyld, og for at undgå at kaste menneskeheden ud i en civilisationsafsluttende, og måske “religiøst motiveret”

atomkrig, er her en åndelig øvelse, såvel som et tankeeksperiment, i den universelle historie, som hver af os bør forsøge at løse, på vegne af de 10.000 og atter flere menneskers, som for nylig blev myrdet i Sydvestasien.

Den 4. november 1995, for otteogtyve år siden i dag, blev den israelske premierminister Yitzhak Rabin myrdet. For ti år siden, til minde om denne tragedie, bemærkede Schiller Instituttet:

“Yitzhak Rabin var ikke nogen ‘peacenik’ (fredsmager). Han var født i Jerusalem i 1922, havde kæmpet for Israels uafhængighed fra Storbritannien i 1947-48 og spillede en ledende rolle i krigen i 1967. Under hans tid som premierminister, mellem 1984 og 1988, kæmpede den israelske regering bittert mod den palæstinensiske intifada, og i de år og de efterfølgende år viste han ingen tegn på opblødning i forhold til anerkendelsen af en palæstinensisk stat. Han blev premierminister igen i 1992.

“Men i 1993 trodsede Rabin blandt andet fanatikernes vrede i sit land for at indgå Oslo-aftalerne med Det Palæstinensiske Selvstyre og underskrive en traktat med Yasser Arafat. Hans ord ved underskrivelsesceremonien, som fandt sted under overværelse af præsident Clinton, fortjener at blive mejslet ind i vores hukommelse:

“‘Lad mig sige til jer, palæstinenserne, at vi er bestemt til at leve sammen på den samme jord i det samme land. Vi, soldaterne, der er vendt tilbage fra blodige kampe; vi, der har set vores slægtninge og venner blive dræbt for øjnene af os; vi, der har deltaget i deres begravelser og ikke kan se deres forældre i øjnene; vi, der kommer fra et land, hvor forældre begraver deres børn; vi, der har kæmpet mod jer, palæstinenserne; vi siger til jer i dag med høj og klar røst: Nok blod og tårer. Det er nok.

“‘Vi har intet ønske om hævn, vi nærer intet had til jer. Vi

er, ligesom jer, mennesker – mennesker, der ønsker at bygge et hjem, at plante et træ, at elske, at leve side om side med jer i værdighed, i samhørighed, som mennesker, som frie borgere. I dag giver vi freden en chance og siger til jer, og siger atter til jer: Nu er det nok. Lad os bede om, at der vil komme en dag, hvor vi alle vil sige: Farvel til våbnene.

“Vi ønsker at åbne et nyt kapitel i den triste bog om vores liv sammen, et kapitel om gensidig anerkendelse, godt naboskab, gensidig respekt og forståelse. Vi håber at påbegynde en ny æra i Mellemøstens historie.

“To år senere, da Oslo (-aftalen) var under øget angreb fra dem, han kaldte de israelske ‘ayatollaher’, sammenfattede Rabin sine tanker om den forandring, der var nødvendig for at nå frem til en fred. I en skål for præsident Clinton og [Jordans] kong Hussein ved afslutningen af forhandlingerne om fred i Mellemøsten den 25. juli 1995, sagde Rabin: “Hvis jeg hæver min skål, vil jeg hæve den for dem, der har modet til at ændre aksiomer, overvinde fordomme, ændre realiteter, og dem, der gør det muligt for dem – for Dem, Deres Majestæt (kong Hussein af Jordan); for Dem, præsident Clinton; for alle dem, der tror og støtter og er parate til at hjælpe med at fortsætte freden i regionen. Le Chaim. Le Chaim.” Rabin besluttede sig for at blive større, at overvinde tragedien og hæve sig over sig selv, sine omstændigheder og sin tid for at tale på vegne af hele menneskeheden og den universelle historie. Ligesom Martin Luther King “gik han op på bjergtoppen for at se det forjættede land.”

I foråret 1996, få måneder efter mordet, var det Benjamin Netanyahu, der med nød og næppe besejrede Rabins samarbejdspartner, den tidligere israelske premierminister Simon Peres, i kampen om at blive regeringschef. Leah Rabin, hustru til den dræbte Rabin, sagde om Netanyahu i 1998: “Jeg håber, beder til, at denne regerings dage er talte. Benjamin Netanyahu er en korrupt person, en omstridt løgner, som ødelægger alt, hvad der er godt ved vores samfund. Han slår

det i stykker, og i fremtiden bliver vi nødt til at genopbygge det hele." I 1999 sagde hun: "Vi ønsker alle, at dette mareridt skal slutte, at dette monstrum kaldet Netanyahu skal forsvinde, for han har opbrugt vores tålmodighed for længe siden."

Men monstrøsiteten sluttede ikke. Netanyahu forlod embedet i 1999, men vendte tilbage ti år senere, fra 2009-21, og igen fra december 2022. Her er spørgsmålet til os: Efter adskillige krige og politiaktioner; et tocifret antal milliarder dollars brugt på militært isenkram; fuldstændig kontrol over Gazas luftrum, farvande og grænser; fuldstændig militarisering af sin egen befolkning; konstant overvågning og infiltration; hemmelig finansiering og støtte til Hamas, i opposition til Den Palæstinensiske Myndighed, for at skabe splittelse, herunder voldelig splittelse blandt palæstinenserne; ulovlig beslaglæggelse af land på Vestbredden; og absolut kontrol over ind- og udrejse fra Gaza i næsten to årtier, er Israel under Netanyahu blevet mere sikkert, mere retfærdigt og en bedre nation, end det var under Rabin? Og hvad betyder det for, hvad der skal foretages nu, ikke kun i Sydvestasien, men også i Ukraine og i alle andre tilfælde af global konflikt?

Professor Jeffrey Sachs sagde i en erklæring den 31. oktober, at Israel skulle reddes, "ikke fra Hamas, som mangler midlerne til at besejre Israel militært, men fra sig selv. Israels krigsforbrydelser i Gaza, der nærmer sig folkedrab, truer med at ødelægge Israels civile, politiske, økonomiske og kulturelle relationer med resten af verden... Israels venner, begyndende med USA, må hjælpe landet med at vælge diplomati frem for krig. Venner lader ikke venner begå forbrydelser mod menneskeheden, endsige forsyne dem med penge og våben til at gøre det."

Men venner, der er lige så besmittede af den samme afhængighed af geopolitik, og derfor af tragedier, som dem de vil rådgive, kan ikke rådgive dem anderledes. Der er ingen tvivl om, at Tony "Hoochie Coochie Man" Blinkens udenrigsministerium

mangler en overlevelseskultur, der er anderledes end den, der kendetegner den brutale kontorbureaukrat. Det er snarere op til os, borgerne i USA, Europa og resten af verden, at skabe en højere kultur, en kultur, der kæmper for menneskehedens værdighed med de våben, der passer til dette ideal.

Udenrigsministeriet afviste for årtier siden et forslag fra Helga Zepp-LaRouche om, at USA skulle supplere Lyndon LaRouches strategiske forsvarsinitiativ "SDI" fra 1983 med et tilsvarende initiativ over for alle nationer, der lagde vægt på det bedste fra hver nationale kultur, inklusive ens modstanderes. Deres mangel på indsigt afslører så den arvelige fejl i alle amerikanske (og angloamerikanske) efterfølgende og nuværende inkompetente tilgange til politik, for slet ikke at tale om de katastrofale "nationsopbygningsprojekter" i de sidste 35 år. Dette -syn på menneskeheden fra Zepp-LaRouche, der var forankret i hendes afviste forslag, førte til oprettelsen af Schiller Instituttet i 1984. Fra dengang og frem til i dag har Schiller Instituttet været fortalere for den aksiomforandrende metode "modsætningernes sammenfald", som den store tænker og diplomat, kardinal Nicolaus af Cusa, var banebryder for i det 15. århundrede, fordi den har den største chance for at afværge den forestående, truende tragedie og massakre, som ikke behøver at ramme Sydvestasien endnu en gang. I de kommende dage vil Schiller Instituttet gøre opmærksom på Friedrich Schillers upåagtede betydning for at rette op på den nuværende histories tragiske fejltagelser, gennem poesi, skønhed og studiet af den universelle historie, for at skabe en ny global strategisk og økonomisk arkitektur. Dette er en tid, vores tid, til at hæve sig over tragedien, som Yitzhak Rabin gjorde det.

Foto: Creative Commons

NYHEDSORIENTERING september-oktober 2023: Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen

Download (PDF, Unknown)

Ville du lede landet bedre end Joe Biden?

Den 2. nov. 2023 (EIRNS) – Præsident Biden blev konfronteret af en rabbiner i går aftes, som sagde til ham: “Hr. præsident, hvis du bekymrer dig om det jødiske folk, som en rabbiner, har jeg brug for, at du opfordrer til våbenhvile lige nu.” Biden kunne ikke udtale ordet “våbenhvile”. I stedet plaprede han løs om en “pause” for at få gidslerne ud, som om massedrabene på civile palæstinensere ikke var problemet, som om udøvelsen af “kollektiv skyld” mod uskyldige ikke ødelagde det jødiske folk, ødelagde deres sjæle, deres kultur, deres identitet.

Da Biden tidligere blev adspurgt om massedrabene på civile i Gaza, undgik han spørgsmålet og valgte at skændes om tallene fra Gazas sundhedsministerium. FN har efterfølgende konstateret, at tallene fra Gazas sundhedsministerium i tidligere situationer har været i overensstemmelse med FN's optællinger. Gazas tal giver nu et dødstal på omkring 9.000 i de første 25 dage; heraf var omkring 3.760 børn; heraf var 615

babyer. Konsekvenserne for Gaza, med sine 2,3 millioner indbyggere, ville omregnet til USA betyde over en halv million døde børn, herunder over 86.000 døde babyer. Det er over 340 døde babyer hver dag i 25 dage i træk. Ingen af dem skal bære den "kollektive skyld", som de rasende Hamas-krigere (dvs. krigere fra Det Muslimske Broderskab) bærer. Som AP rapporterede om tømmeren Ahmed Modawikh fra Gaza City, hvis 8-årige datter blev dræbt i de mere stille perioder af kampene i maj 2023: "Det er en forbandelse at være forælder i Gaza."

Rædslen den 7. oktober, hvor Israel mistede over 300 soldater og op til 1.100 andre, gentager sig i dødstal hver fjerde dag i Gaza. De har haft syv "7. oktober" og tæller stadig. Og med en befolkning på mindre end en fjerdedel af Israels, er den sammenlignelige effekt en "7. oktober" hver dag i 25 dage i træk. Er det tid til en "pause" for at få nogle gidsler ud, eller er det en syg joke? Hvordan er det muligt ikke at have våbenhvile øverst på dagsordenen?

Men der bliver fremsat et mere vanskeligt spørgsmål, som kommer i forskellige afskygninger. Senator Lindsey Graham siger, at Israel har ret til at jævne alt med jorden i Gaza, og han henviser til atombombningen af Hiroshima. Var det sandt, at USA havde alle rettigheder, fordi Japan havde angrebet Pearl Harbor? At USA kan myrde millioner i Irak og Afghanistan, fordi radikale islamister var en del af 9/11? ... At ofrene opnår retfærdighed og gør verden til et bedre og mere sikkert sted ved at hævne sig på deres overfaldsmænd, eller på hvem der nu er i nærheden?

Kina står i spidsen for FN's Sikkerhedsråd i november måned, og de har meddelt, at en våbenhvile og den længe forsinkede indførelse af FN-beslutningerne bag to-statsløsningen for Israel og Palæstina er i centrum. Pave Frans har netop meddelt, at selv om begivenhedernes mørke har gjort det svært at tænke, er der stadig intet andet alternativ end fred, og den skal baseres på Oslo-aftalerne fra 1993 mellem Yitzhak Rabin og Yasser Arafat.

Ja, Rabin blev myrdet den 4. november 1995 af jødiske fundamentalister, og Arafat blev skubbet til side af både Meir Kahanes racistiske fundamentalister og islamiske reaktionære fundamentalister. Ja, Israels premierminister Netanyahu finansierede Hamas som en åh så smart måde at underminere Arafats Palæstinensiske Myndighed på. (Måske havde han beundret den åh så smarte måde, hvorpå USA havde bevæbnet Osama bin Laden og de islamiske fundamentalister til at bekæmpe Rusland...) Så hvad skal der nu til for ikke at være reaktionær, for ikke at se med rædsel på, hvordan disse onde, dødbringende cyklusser udspiller sig?

Mennesker kan bruge deres kærlighed til menneskeheden og deres mentale kræfter til at komme på forkant med spillet. Som opvarmning kan du læse, underskrive og cirkulere denne underskriftsindsamling: "Implementing a Global Approach to Ending the Cycle of Violence in Southwest Asia".

Og beslut derefter, at du har brug for at vide mere end den uheldige Joe Biden, i det mindste nok til at belære om det grundlæggende i, hvad det store flertal af jøder og muslimer i Israel og Palæstina, og deres naboer, har brug for til at blomstre, "Oase-planen."

Foto: Naaman Omar, Wikimedia Commons

Nyt hæfte: FRED GENNEM UDVIKLING for Palæstina og Israel

Her er link til den omfattende rapport:

Webcast: Stop for rædslerne i Sydvestasien

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 1. november 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 1. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til fru Zepp-LaRouche til questions@schillerinstitute.org.

Helga, i promoveringen, vi sendte ud for at annoncere webcastet i dag, henviste du til rædslerne i Sydvestasien som hidrørende fra "Bernard Lewis-planen" i moderne tid. Lewis var en britisk historiker og efterretningsfigur, der promoverede brugen af religiøse forskelle og konflikter som en britisk imperialistisk plan til at splitte og erobre, for at opretholde britisk imperialistisk kontrol. Men du henviste også til et meget anderledes filosofisk perspektiv, som kardinal Nicolaus af Cusa havde i midten af det 15. århundrede, og som præsenterede en vision om evig fred, der kunne skabes på grundlag af alle religioners overensstemmelse.

I betragtning af de katastrofer, der er blevet udløst i Gaza efter Hamas' angreb den 7. oktober og Israels efterfølgende reaktion, hvordan kan denne metode fra Cusa så være en løsning i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det kan være svært at forestille sig, for jeg må sige, at enhver, der ser på, hvad der sker i Gaza lige nu, synes, det er helt utroligt, og jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ikke fortrænger det. For de drab, der finder sted under påskud af at slippe af med Hamas, bombing af flygtningelejre og forsvarsløse civile, drab på tusindvis af børn! Verden er nødt til at vågne op! For jeg vil virkelig gerne sige, at det enorme omfang af det, der foregår, er meget, meget svært at håndtere, og jeg vil kraftigt opfordre folk, der lytter til denne udsendelse, til at engagere sig i det, der faktisk sker, og ikke feje det til side med tanken om, at uanset hvilke forudfattede meninger, man måtte have, så er det ikke det, der sker. For jeg tror, at dette virkelig er testen på menneskehedens moral, hvis vi kan stoppe dette. Jeg tror, at det faktum, at direktøren for New York-kontoret for højkommisæreren for menneskerettigheder, Craig Mokhiber, netop har sendt sin opsigelse i en 28. oktober til højkommisær Volker Türk, fordi han sagde, at FN endnu en gang viste sig at være magtesløs i denne sag, og så sagde han, at han har været involveret i at observere og håndtere mange folkemord; han sagde, at han var involveret i folkemordet mod tutsierne, de bosniske muslimer, yazidierne, rohingyaerne, men at dette er langt det værste. Og jeg vil gerne læse et citat op af, hvad han sagde i sit brev:

“Dette er et skoleeksempel på folkedrab. Det europæiske, etnonationalistiske, koloniale bosætterprojekt i Palæstina er gået ind i sin sidste fase, mod den fremskyndede ødelæggelse af de sidste rester af oprindeligt palæstinensisk liv i Palæstina. Hvad mere er, regeringerne i USA, Storbritannien og store dele af Europa er fuldstændig medskyldige i det forfærdelige angreb. Ikke alene nægter disse regeringer at

opfyldte deres traktatmæssige forpligtelser til at "sikre respekt" for Genève-konventionerne, men de bevæbner faktisk aktivt angrebet, yder økonomisk og efterretningsmæssig støtte og giver politisk og diplomatisk dækning for Israels grusomheder."

Jeg synes, det er meget vigtigt, for der er blevet skabt et klima, hvor man nogle steder, som for eksempel i Tyskland, ikke engang kan diskutere disse ting mere. Nu begynder det langsomt at ændre sig, men i de første dage af det, der skete, var der fuldstændig mundkurv på; man kunne ikke udtrykke nogen bekymring for palæstinenserne situation uden at blive beskyldt for at være antisemit eller anti-israelsk, og de to ting er ikke det samme! I Israel faldt støtten til Gaza-invasjonen fra 69% efter den 7. oktober til nu et sted omkring 20%. Så den israelske befolkning står ikke bag det.

Det er virkelig vigtigt, at vi mobiliserer befolkningen, for det her skal stoppes: Der skal være en verdensomspændende mobilisering af mennesker, der træder til. For hvis vi ikke stopper det, har det potentiale til at føre til civilisationens undergang, fordi vi er på randen af Tredje Verdenskrig. Jeg mener, det er meget tydeligt, at hele den sydvestasiatiske region er en krudttønde: Der er allerede rapporter om, at nogle andre lande er involveret på den ene eller anden måde, det være sig, at Israel bombede mål i Syrien, det være sig, at der kom bomber eller missiler eller droner fra Yemen til Israel – jeg kan ikke bekræfte noget af dette – men det er meget tydeligt, at vi sidder på en komplet krudttønde. Der er mange politikere, der nu taler om en ny "ondskabens akse", der involverer Iran, og det er helt klart, at i det øjeblik Iran bliver involveret i denne konflikt, er alting kaos: Vi er på randen af en total optrapning.

En meget vigtig russer, hvis navn er Fjodor Lukjanov, som er formand for præsidiat for Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik, og forskningsdirektør for Valdai International Discussion Club, og chefredaktør for Russia in

Global Affairs; Han sagde grundlæggende, at dette allerede er en ny verdenskrig, og han bemærkede også, at dette er sammenbruddet af den internationale orden, at den tidligere orden, som var karakteriseret ved gensidigt sikret ødelæggelse – især i koldkrigsperioden, da Sovjetunionen stadig eksisterede – konflikterne kunne styres, fordi det var klart, at gensidigt sikret ødelæggelse var en afskrækkelse for enhver til at deltage i optrapning, men det er brudt sammen, og han siger, at han ikke længere ser selv en midlertidig tilgang til løsning. Og jeg synes, det er en ret præcis beskrivelse: Det er meget tydeligt, at det, der virkelig ligger bag alt dette, er noget helt andet – det handler ikke om Ukraine, det handler ikke om Sydvestasien. Selvfølgelig er forudsætningerne for disse konflikter ekstremt vigtige, og de spiller en rolle, men jeg tror, at præsident Putin på et møde med sit sikkerhedsråd og sikkerhedsagenturer sagde, at det er geopolitiske manipulationer, der virkelig ligger bag alt dette.

Og jeg finder, at det er helt rigtigt, for det, der virkelig er på spil, er, at den gamle orden er ved at kollapse, ideen om en unipolær verden, hvor Vesten ville være den dominerende kraft, og det Globale Syd ikke ville spille nogen rolle – det er under forandring. Det er uigenkaldeligt forandret, fordi der er opstået et nyt system af økonomiske relationer med BRIKS, BRIKS-Plus, landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med disse lande, og de vestlige kræfters absolut desperate forsøg på at forhindre en sådan ny orden i at tage kontrol over situationen.

Så jeg tror, vi befinder os i det farligste øjeblik i menneskehedens historie nogensinde. Den gamle orden er ved at bryde sammen. En ny orden er ved at opstå, men den er endnu ikke fastlagt, og så længe Vesten desperat forsøger at inddæmme fremkomsten af en sådan ny orden, tror jeg, vi er på randen af en fuldstændig katastrofe, og vi er virkelig nødt til at have en mobilisering, hvor alle bør deltage i fredsdemonstrationer. Det handler ikke om at vælge side: Vi er

nødt til at katapultere hele situationen ind i en ny geometri, et nyt paradigme, og det, jeg har foreslået, er, at i det øjeblik den særlige militære operation i Ukraine startede, krigen i Ukraine, som nu er mere end halvandet år siden, opfordrede jeg til et nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi det var tydeligt, at man ikke kan løse tingene inden for den gamle orden, fordi det er den måde, denne ting bryder sammen på. Man er nødt til at gå over til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne hos hvert eneste land på planeten. Anvendt på Ukraine-krisen betyder det, at man skal tage sig af Ukraines sikkerhedsinteresser, og også Ruslands! I Sydvestasien betyder det, at man er nødt til at tage hensyn til Israels sikkerhedsinteresser, men også Palæstinas, Irans og de andre landes i regionen. Og det spring, det spring til at forstå læren af freden i Westfalen, at fred kun er mulig, hvis man tager sig af den andens interesser, det er for mange regioner i verden, som Europa, blevet fuldstændig fraværende: Ingen tænker på den måde længere! Tyskland siger, "vi er på Israels side, uanset hvad." Det tjener ikke Israel godt, for som du kan se, kan den vej, der nu er startet, eller som nu er sat i gang, føre til en komplet katastrofe for alle, så vi gør ikke nogen en tjeneste ved at skubbe til det. Det samme gælder i bund og grund for situationen i Ukraine.

Så jeg synes, det er på høje tid at diskutere den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og jeg udfordrer virkelig folk til at begynde at indgå i en diskussionsproces med os, for hvordan kan vi fremme det, hvordan kan vi samle nogle få lande, nogle få universiteter, nogle få tænketanke, til rent faktisk at diskutere: Hvordan kan vi give os selv en orden, der gør det muligt for menneskeheden at overleve, eller er vi så dumme, at vi forfølger vejen til vores egen udryddelse?

Jeg er optimist, og derfor tror jeg, at det kan lade sig gøre, men det kræver mobilisering af en masse mennesker over hele kloden.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål ind, efter hvad der skete ved afstemningen i FN's Generalforsamling i sidste uge. Der er en professor fra Pakistan, som siger: "Læg pres på de vestlige lande for at få Israel og de arabiske lande til at sætte sig til bordet for at finde en varig fredsaftale. Der er ingen anden mulighed. Mellemøsten har brug for bæredygtig fred." Det er meget i tråd med det, du siger.

Her er et spørgsmål, som kommer fra Storbritannien. Han skriver: "Opfordringerne til våbenhvile i FN's Generalforsamling, opfordringer til en fredskonference fra Kina, fra Lula, fra Erdogan, fra den amerikanske katolske biskopskonference, nu fra patriarken for den russisk-ortodokse kirke, kombineret med de voksende demonstrationer rundt om i verden," og han nævnte, jeg tror 300-500.000 i London – han sagde: "Intet af dette vil påvirke Netanyahu, heller ikke demonstrationerne mod ham i Israel. Men vil noget af det bevæge Biden-administrationen?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det afhænger af optrapningen af sådanne demonstrationer og fredskrav. Så længe den nuværende regering er overbevist om, at de kan slippe af sted med det, vil de fortsætte med at forfølge denne politik om ingen våbenhvile, på et tidspunkt, hvor det er så tydeligt, at hvis man ikke har en våbenhvile, vil det hele eksplodere! Jeg tror, vi har brug for endnu stærkere stemmer: For eksempel er det meget godt, at disse forskellige religiøse ledere kommer ind i situationen, fordi der er et historisk fortilfælde, og det var, da Mohammed II erobrede Istanbul i 1453, det var et ramaskrig overalt i Vesten, fordi dette blev betragtet som et stort sammenstød mellem civilisationer, som en tidlig form for det, Bernard Lewis forsøgte at fremme som en af disse geopolitiske snoretrækere, som Putin talte om. For på det tidspunkt var den kristne verden overbevist om, at det var et barbarisk angreb; fra den muslimske side så det naturligvis meget anderledes ud. Men der var blodsudgydelser, og det var et kæmpe chok. Under indtryk af de forfærdelige drab og den

slags skrev Nicolaus af Cusa, som var det 15. århundredes store tænker, ikke blot mange af de skrifter, der udviklede den nye metode med modsætningernes sammenfald som en tilgang til at tænke over situationen, han skrev også en smuk dialog i form af en platonisk dialog, kaldet De Pace Fidei, [Om troens fred], hvor han fik 17 repræsentanter for forskellige religioner og nationer til at henvende sig til Gud, Logos eller Verbum; og de sagde alle: "Se, Gud, vi slår alle hinanden ihjel i dit navn. Kan Du ikke hjælpe os med, hvordan vi kan finde en vej ud af det?" Og så frembragte Gud en meget smuk idé om, at folk skal begynde at tænke som filosoffer for at skelne mellem den ene sandhed, den ene Gud, og de forskellige profeter og forskellige traditioner. Og i slutningen af dialogen beder Gud repræsentanterne for disse forskellige religioner om at gå ud og lære deres folk, at der er en højere En, den højere sandhed.

Og jeg vil opfordre jer alle til at læse denne dialog af Nicolaus af Cusa, De Pace Fidei, Om troens fred. For jeg tror, at det er en metode, som, hvis verdens religiøse ledere alle ville være med til at tale om dette – præsident Biden er katolik! Han talte med paven; bagefter sagde han, at paven var helt enig med ham, men jeg kiggede på udskriften fra Vatikanet af den diskussion, og paven sagde noget helt andet. Paven ønskede en øjeblikkelig våbenhvile! Så alle katolikker bør virkelig påpege over for Biden, at paven ikke var enig med ham!

Så jeg tror, der er mange flere ting, men det kræver virkelig meget mere mobilisering og oprigtig handling fra alle for at stoppe dette!

SCHLANGER: Vi får spørgsmål om taktiske strategier, og hvordan vi kan vende situationen. Et af dem er fra Paul fra Storbritannien, som spørger: "Hvordan bekæmper vi den organiserede korrupsion i de europæiske regeringer?" Der er en anden spørger, der siger: "Der er ingen europæisk regering, der handler i befolkningens interesse. Hvad kan vi gøre ved

det?"

Og så, fra USA, sagde en amerikansk observatør: "Han så Austin og Blinken, forsvarsministeren og udenrigsministeren, vidne i Kongressen i går i forbindelse med Bidens forslag om 105 milliarder dollars til øget oprustning," sagde han, og så så han Republikanerne, som sagde, at de vil have en separat afstemning om Israel-delen af det, så de kan presse det igennem. Og han spørger: "Kan disse republikanere ikke se, at de bliver manipuleret af det samme militær-industrielle kompleks til at blive ved med at finansiere permanente krige?"

Du sagde, at det, der skal gøres, er at mobilisere, men har du andre ideer til, hvordan dette kan komme igennem, at regeringerne forpligter sig til politikker, der går imod deres egne nationers interesser?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at befolkningen allerede ved det, fordi al denne militarisering, i Europa, den er i gang. I Tyskland opfordrede forsvarsminister Boris Pistorius Tyskland til at være "krigsparat": det tyske ord er kriegstüchtig. Han sagde ikke, at de skulle være klar til forsvar, han sagde "kriegstüchtig." Nu bør folk virkelig være alarmerede: Det er et sprog, som ikke har noget at gøre med Socialdemokratiets tradition, som havde problemer i fortiden, f.eks. var Socialdemokratiet på den forkerte side, når det gjaldt mobiliseringen til krigskredit før Første Verdenskrig, så jeg siger ikke, at de har en hellig historie. Men det her spiller virkelig ind i den værste form for militarisering af Europa. Og når folk presser på for at få et særligt budget til Bundeswehr, er det det samme som de 105 milliarder dollars i USA – det går ud over de sociale udgifter. Det betyder ingen infrastruktur, ingen hospitaler, ingenting; naturligvis er migranterne det store mål nu, som om de skulle være årsagen til problemet, når de er en anden gruppe ofre.

Så jeg tror, at folk virkelig er nødt til at blive mobiliseret og forstå, at hvis de ikke handler lige nu i deres egen

interesse, tror regeringerne, at de er straffri, og de er drevet af viden om, at det finansielle system, som de baserer deres magt på, er på randen af sammenbrud. Og det militærindustrielle kompleks er tydeligvis de eneste, der tjener penge lige nu, men det fungerer ikke! Se på USA's opbakning til krigen i Ukraine, og også de europæiske regeringer – førte det til, at Ukraine vandt sin modoffensiv? Nej, det gjorde det ikke! Det er nu endda anerkendt i de vestlige medier, at Ukraine praktisk talt har tabt krigen. Og selv hvis man sender mange flere våben, har de ikke mandskabet længere, fordi befolkningen er begrænset. Tabstallene er meget høje.

Og Scott Ritter har en ny artikel, hvor han skriver, at USA eller Vesten, NATO allerede har tabt krigen, og det er nu bevist, at det russiske militær er det stærkeste militær i verden. Med hensyn til atomvåben er det helt sikkert sandt, og den russiske økonomi er nu bedre stillet end før krigen brød ud, i modsætning til situationen i Vesten. Tyskland er ved at kollapse. Det seneste er, at Rusland nu kan producere 100-120 missiler hver måned; de har en fuldgyldig krigsøkonomi.

Men al militærproduktion er i sidste ende en ødelæggelse af fysisk velstand, som sker på bekostning af befolkningen.

Se på de forskellige krige siden 9/11: Der var Afghanistan, der var Irak, Libyen, Syrien – hvor er alle disse lande? Blev nogen af disse situationer vundet for Vesten? Nej, det blev de ikke! I 2021 trak USA og NATO sig ud af Afghanistan – ikke så ærefuldt, må jeg sige. De blev besejret! Ukraine: De blev besejret! Se på det her! De interventionistiske krige i alle disse lande i Sydvestasien har været fuldstændige fiaskoer. Har de forbedret Vestens omdømme blandt disse lande eller i resten af verden? Nej, det har de ikke! Det modsatte er sket: Landene i det Globale Syd har vendt sig væk fra det.

Og jeg tror, at hvis der er nogen fornuft i nogen af disse etablerede figurer, så undersøg, om denne politik har været en

succes, for det har den tydeligvis ikke. Derefter skal de have modet og den intellektuelle integritet til at ændre politikken. Hvis USA og de europæiske lande bare stille og roligt skiftede gear og sagde, at vi vil samarbejde med landene i det Globale Syd om at opbygge et nyt økonomisk system, tror jeg ikke, der ville blive stillet nogen spørgsmål; alle ville være glade. Og princippet fra Den Westfalske Fred om, at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser, der er begået af den ene eller den anden side; måske kan man ikke glemme det, men man kan tilgive det, og så gå videre med at opbygge et nyt system bagefter. Og jeg tror, at det er den eneste vej.

Og vi må på en eller anden måde se, om der ikke er folk blandt det såkaldte establishment, der kan tænke på denne måde og er villige til det – som FN's menneskerettighedskommissær Craig Mokhiber, der sagde: Jeg vil ikke længere stå inde for denne politik. Og jeg tror, at det er den slags handling, der er brug for.

Så arbejd sammen med os om at finde sådanne personer, der har modet til at ændre politikken, før det er for sent.

SCHLANGER: Og jeg vil foreslå, at folk kigger efter demonstrationer, der er i gang; der er mange i gang over hele verden. Hvis du ikke kan finde en, så start en! Og vi har fra en person i Storbritannien, der skrev sig ind som "Jughead", givet 10 pund til det, vi laver. Få vores brochurer ud, bidrag til vores bevægelse – der er mange ting, du kan gøre for at deltage i denne mobilisering. Men som Helga understreger, er tavshed ikke en mulighed.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, jeg gerne vil stille dig. Det ene er fra Jack Gilroy, som har været involveret i International Peace Coalition, en katolsk socialaktivist i USA, og han kommer ind på det andet område med den mulige næste krig. Han siger: "Hvad skal der gøres for at forhindre den meget forudsagte amerikanske krig mod Kina? Hvordan lærer

vi amerikanerne, at det kinesiske Bælte & Vej Initiativ er en god udfordring for USA til at finde nyttige, fredelige måder at skabe økonomisk udvikling på, uden trusler om og brug af vold til at dominere andre? Hvordan kan amerikanerne gøre det, som Bælte & Vej Initiativet gør, for at hjælpe, ikke skade, vores søstre og brødre i verden?"

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er der en enorm mangel på viden om Kina, og vi havde for nylig en delegation fra Schiller Instituttet, der rejste i næsten to uger til forskellige steder, og de kom og fik deres eget førstehåndsindtryk, og de var meget begejstrede. Så var der nogle tyske industrifolk, der rejste rundt i 40 byer i Kina i seks uger for at få et førstehåndsindtryk. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis alle grupper, der er bekymrede for, at Kina kan blive det næste sted for konfrontation, sendte delegationer dertil. Jeg tror, vi meget nemt kunne bede kineserne om at hjælpe os med at etablere en sådan undersøgende, mellempolkelig mission, og så kunne vi virkelig få en bedre idé om, hvad Kinas politik er.

Jeg vil meget gerne fortælle om mine erfaringer: Jeg var første gang i Kina i 1971 og mange gange siden, og hele min oplevelse er, at Kina, i modsætning til fortællingen i de vestlige medier, har ydet det største civilisatoriske bidrag af noget land, jeg kender til i nyere historie, af den simple grund, at de har løftet 850 millioner af deres egne borgere ud af fattigdom. Og nu, i de sidste 10 år, har de via Belt and Road Initiative leveret deres succesmodel til lande i det Globale Syd, og på denne måde har de for første gang givet dem chancen for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og det er naturligvis mere attraktivt end blot militærtræning eller såkaldt "sikkerheds"-relateret samarbejde, som USA har tilbudt disse lande.

Jeg synes, at folk skal forstå, at det at hjælpe millioner og faktisk hundreder af millioner af mennesker ud af fattigdom er det bedste bidrag til menneskerettighederne! For når man er

fattig i Haiti, Sudan eller Yemen – se videoen Hunger Ward, som blev rost af Verdensfødevareprogrammet om Yemen: Der er en meget vigtig video, der hedder Hunger Ward, som viser dig, hvad der sker med underernærede børn, når de kun har et par kilo tilbage, før de dør – at være sultne! Og jeg tror, at Jean Ziegler, som er en meget fremtrædende schweizisk aktivist og FN's første særlige rapportør om retten til mad, i sine bøger beskrev, hvordan det at dø af sult er den værste smerte, fordi organerne begynder at fortære sig selv, og det er bare den værste død, man overhovedet kan forestille sig. Så hvis man hjælper folk med ikke bare at få et måltid, men at få nok mad til at leve et anstændigt liv, er det det størst mulige bidrag til menneskerettighederne! Det har Kina gjort, og alle rapporter om den såkaldte undertrykkelse og så videre, ingen, der rejser til Kina, kommer tilbage med den slags rapporter! Fordi folk er glade, og 80% af dem er enige med regeringen, mens vores vestlige regeringer måske har 20, 30 eller i bedste fald 40% støtte, hvilket burde fortælle dig noget.

Så mit forslag er: Lad os tage dertil, eller lad os organisere, at folk tager dertil, så de kan komme tilbage med en anden historie. Vi bør lave mere undervisning om det og kulturel dialog: Jeg tror fuldt og fast på civilisationernes dialog, for kun hvis man kender den anden kultur, kan man på nogen måde løse disse problemer.

SCHLANGER: Det næste spørgsmål er fra en anden del af verden, som de fleste vesterlændinge har meget lidt kendskab til, nemlig fra Afrika, fra Menashe. Og han stiller et par spørgsmål, men jeg vil indsnævre det til to. Han spørger, "hvordan de internationale fora, som vi har nævnt, det russisk-afrikanske økonomiske og humanitære forum, BRIKS-topmødet og så videre, bidrager til fremkomsten af en ny verdensorden fra det Globale Syd? Og hvordan kan afrikanske lande navigere i den globale magts skiftende dynamik for at sikre, at deres stemmer og interesser bliver repræsenteret i

den nye multipolære verdensorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Lige nu sker der ekstremt interessante forandringer i Afrika. For det første har der været mange forandringer i Vestafrika i den seneste tid; flere regeringer har skiftet, hvilket ikke var velset i Vesten, men der var en fuldstændig forpligtelse til at slippe af med den europæiske kolonialisme. Det er en meget ny udvikling.

Og så er der mange lande, der søger om medlemskab af BRIKS-Plus. På topmødet i Johannesburg i august blev seks lande optaget i BRIKS – og de bliver fuldgældige medlemmer den 1. januar 2024 – to af dem fra Afrika, nemlig Egypten og Etiopien. Men der er mange flere, der har ansøgt om medlemskab.

Jeg tror, at ideen om først og fremmest at forsøge at skabe afrikansk enhed ved at arbejde sammen med BRIKS-Plus og andre af den slags organisationer, er det bedste, Afrika kan gøre lige nu. Og jeg tror, at der i hele det Globale Syd nu er en absolut forpligtelse til at afslutte 600 års kolonialisme. Og forudsat at vi kan løse denne nuværende verdenskrise, som har alt at gøre med det faktum, at der foregår en tektonisk forandring, så tror jeg, at jo mere landene i det Globale Syd gør deres stemme hørt, højt og tydeligt, og appellerer til det Globale Nord og siger, at de bør involvere sig i det nye system, snarere end at modsætte sig det, så tror jeg, at det skal gøres på den mest kraftfulde måde.

For mellem USA, NATO, Europa og Rusland og Kina er situationen så fastlåst. Men hvis du tager det Globale Syd, sammen med Rusland, Kina og Indien, er det allerede mere end 3 milliarder mennesker; og hvis du så tilføjer de andre lande i det Globale Syd, er det langt størstedelen af den menneskelige art! Og du har al mulig ret til at få din stemme hørt. Og heldigvis er der mange fremragende ledere lige nu, som jeg mener virkelig har personligheden og formatet som individer til at lede verden ind i et bedre paradigme.

SCHLANGER: Jeg har en sidste bemærkning til dig, Helga, fra en, der skriver: "Tak Helga for hendes utrættelige indsats, de foldere, hun skriver. Kan hun sige et opmuntrende ord til dem af os, der uddeler løbesedler og nogle gange løber panden mod en mur?"

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Ja, det ved jeg! Det er meget svært, for det miljø, vi arbejder i lige nu, er en krigslignende propaganda. Hvis nogle mennesker siger, at den tredje verdenskrig allerede er startet, er det i en vis forstand sandt, fordi de vestlige regeringer forsøger at indføre en fuldstændig kontrol over fortællingen, og de forsøger at lukke munden på enhver stemme, der siger: "Måske skulle du lytte til den anden side!" At lytte til den anden side betyder ikke, at man nødvendigvis skal være enig med den anden side, men hvis man ikke tager højde for den historiske baggrund, udviklingen af en konflikt, hvad er så den ene sides synspunkt? Hvad er den anden sides synspunkt? Hvordan kan man så finde på en løsning, der kan holde? Det er den ældste lektie i diplomati eller ethvert andet menneskeligt samarbejde og samarbejde.

Så det, Vesten gør lige nu, for eksempel i Tyskland, som om vi ikke allerede havde oplevet Goebbels en gang, skulle man tro, at vi havde fået nok af det – nej! Nu har de udsendt en vejledning til journalister om, hvad man må sige, og hvad man ikke må sige. Så journalister får at vide, at de altid skal skrive, ikke at der er sket noget i Gaza, men at det er "som svar på terrorangrebet fra terrororganisationen Hamas, nu sker der denne ting i Gaza..." Eller forleden lyttede jeg til en journalist i et nyhedsprogram, og for at fortælle om, hvad der sker i Gaza, sagde han: "Ja, og Hamas er ikke engang i stand til at skaffe mad og vand til deres egen befolkning!" Whaa?!

Jeg mener, dette sted har været fuldstændig afspærret i årevis! Folk kan ikke forlade det! Før konflikten eller krigen, hvad man nu kalder det, brød ud, var der flere hundrede lastbiler om dagen, der bragte mad og andre fornødenheder til befolkningen. Nu er det måske 10 eller 12:

Det siver ind som en dråbe vand på en varm sten. Hvad er det så, folk lider under? De sulter ihjel, og denne journalist-idiot siger: " Hamas er ikke engang i stand til..." Hamas gør, hvad de gør, men det er en komplet indsats for ikke at skildre situationen, som den faktisk er.

Så når vi uddeler løbesedler, er folk selvfølgelig i en rus eller i en komplet fantasi, måske bekymrede for deres job eller for inflationen; så har du det fænomen, at mange mennesker er bange for at blive overhørt, at de måske siger noget, der ikke er den officielle linje.

I Tyskland var der for mere end 80 år siden noget, der senere blev kaldt "den tyske udsigt", "die deutsche Blick", hvor folk med paranoia kiggede sig over skulderen for at se, om der var nogen, der lyttede til, hvad de sagde. Så vi er tilbage i den situation, hvor det tyske blik igen er det, der går rundt, fordi folk frygter at blive overhørt sige noget, de tror på, men som de ikke ønsker at blive overhørt sige.

Så jeg tror, at den eneste måde er at være tålmodig, når du deler foldere ud, være venlig og lave sjov, for det er en atmosfære af paranoia og frygt, og jeg tror, at det er vigtigt for os at være på gaden og fortælle folk, at der er en løsning! Og jeg vil gerne gentage, at vi er nødt til at kæmpe for at nå frem til et nyt paradigme, hvor vi overvinder geopolitikken. For nogle år siden holdt jeg en nytårstale, hvor jeg sagde, at den vigtigste opgave var at overvinde geopolitikken: Og det har vist sig at være så sandt, at i det øjeblik man tænker i en gruppes geopolitiske interesser mod en anden gruppes geopolitiske interesser, er man med i spillet, Bernard Lewis-planen, Brzezinski-spillet, det store spil, ideen om manipulation. Og jeg tror, vi er nødt til at hæve os over det og definere den ene menneskeheds interesser først, og så kan man se på alle de særlige konfliktproblemer. Men det højere niveau skal opnås.

SCHLANGER: Jeg vil gerne sige tak til alle vores seere, der

har været med i dag, og til dem, der er blevet aktive og bidrager; og til Helga, tak for det, du gør. Og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og bliv aktiv i mellemtiden sammen med os!

For at få fred: Gør en ende på det forbandede imperiale system

Den 31. oktober 2023 (EIRNS) – Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, har forsvaret sit lands brutale angreb på civile palæstinensere med den begrundelse, at den uret, som Hamas begik den 7. oktober, tillod det. Dette er tydeligvis en uærlig manipulation af ord for at retfærdiggøre en forfærdelig handling, og mange har påpeget, at der har været en lang række overgreb fra Israels side, der går årtier tilbage, og som skal tages i betragtning for at afhjælpe den nuværende krise. Desuden har en tidligere israelsk udenrigsminister sagt, at denne forsoning faktisk skal gå tilbage til mindst 1948, hvor Israel blev grundlagt, og araberne i det tidligere britiske Palæstina blev fordrevet fra deres land. Men overvej det: Kan det løse den nuværende krise at gå tilbage til nogen af disse tidligere begåede uretfærdigheder?

Spørg først: Hvad er retfærdighed? Er det blot at rette op på fortidens fejl og kræve de ting tilbage, som uretmæssigt er blevet taget? Eller er der en anden forpligtelse? Kan man yde retfærdighed uden forskel? Eller skal der være en skelnen, så man kan erstatte en uretfærdighed med noget bedre?

Hvis man tænker på det på denne måde, er det let at se,

hvordan dagens konflikt i Sydvestasien, ligesom konflikten i Ukraine, ikke bliver brugt til at rette op på en uret, men til at opnå et meget anderledes geopolitisk mål, uden hensyn til et varigt gode som resultat. Israels sikkerhed er uløseligt forbundet med palæstinenserne, og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med Ruslands. At tage hensyn til den nødvendige forbedrede fremtid er det eneste rigtige perspektiv for at undslippe den onde cirkel, der udspiller sig i dag.

Der kommer rapporter om, at den offentlige støtte i Israel er faldende til den form for invasion i Gaza, som Netanyahu ønsker – et godt tegn. Derudover udtrykte den tidligere israelske udenrigsminister Shlomo Ben-Ami i et nyligt interview en stærk kritik af den nuværende israelske politik, fra hvad der bør ses som en ældre, mere afmålt fraktion af det israelske etablissement. Israel “har ikke et klart politisk strategisk formål,” sagde Ben-Ami og tilføjede, at dette “er en reaktiv krig.” “Israel fejler,” fortsatte han og advarede om, at denne krise kunne “udløse en større brand i og uden for regionen.” I stedet “er vi nødt til at se på de umiddelbare skridt, og se på hvad der er muligt at forestille sig på længere sigt.” Diplomaten sagde, at man skulle starte med Oslo-aftalen, og sammen med modent lederskab kan disse langsigtede problemer begynde at blive løst.

Dette ville bekvemt blive ignoreret, hvis man lytter til nutidens førende medier eller regeringseksponenter på den anden side af Atlanten, som ønsker, at man skal holde op med at tænke og hoppe over på den “rigtige side”. Wall Street Journal tog kegler i denne uge og gentog opfordringerne fra mange på galeanstalten om at gå efter årsagen til problemet: Iran og den nye “ondskabens akse”, som Mitch McConnell kaldte det. ‘The Urinal’ opfordrede Biden til at holde op med at være svag og “genskabe det maksimale pres på Teheran.” Netanyahu selv sagde, at Israel ikke vil acceptere en våbenhvile, da det ville betyde “at overgive sig til terror, at overgive sig til barbari.”

Samtidig eksploderer en kraftfuld debat rundt om i verden i denne henseende, som det fremgår af afstemningen den 27. oktober i FN's Generalforsamling, hvor 120 nationer stemte for en våbenhvile. Nu er det ved at komme til udtryk på Columbia University, hvor 165 fakultetsmedlemmer har udgivet et brev, der fordømmer angreb og chikane af studerende, som støtter Palæstina. Nu hvor bombeangreb med mange ofre er en daglig begivenhed i Gaza, bliver det for meget at ignorere – denne konflikt må stoppes!

Lad være med at falde i fælden og vælge "side", men afvis det døende imperiale system, som denne konflikt er en del af. I stedet må en retfærdig fred være baseret på gensidig fremgang for alle. Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem årtier, som i tilfældet med den foreslåede "Oase-plan" for Israel-Palæstina-regionen, viser vejen ud. Få ørkenerne til at blomstre, afgrøderne til at bugne, kraftværkerne til at køre, og de unge hjerner til at slå gnister – det er forudsætningen for løsningen!

Foto: Naaman Omar \ apaimages, Wikimedia Commons

**Folketinget skal nu tage
stilling til borgerforslaget:
Danmark skal fordømme
israelske krigsforbrydelser i**

Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten

Over 50.000 underskrifter i løbet af 2 dage.

Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten

Her er forslaget på Folketingets hjemmeside:

<https://borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-16175>

Regeringen har gjort det klart, at brud på krigens love i Ukraine og i resten af verden ikke skal tolereres, og at krige skal kæmpes inden for rammerne af international lov, hvor der tages hensyn til proportioner i magtanvendelsen mod militære mål. Som følge af Israel-Hamas krigen, beskriver FN situationen i Gaza efter den 7. oktober som en hidtil uset humanitær tragedie.

Folketinget skal derfor pålægge regeringen at:

-Arbejde for øjeblikkelig våbenhvile og åbning af humanitære korridorer samt for at sikre, at 1.1 mio. fordrevne civile i Gaza får den fornødne humanitære støtte og mulighed for at vende hjem, når det er sikkert.

-Fordømme Israels brud på Folkeretten og arbejde aktivt for at støtte internationale undersøgelser, inklusiv ved Den Internationale Straffedomstol, af Israels krigsforbrydelser i Gaza, herunder:

- * Kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen;
- * Blokering af humanitær adgang;
- * Tvungen fordrivelse af 1.1 mio. civile;
- * Bombning af civile faciliteter, inkl. skoler, hospitaler og

sundhedsklinikker;

* Brug af hvid fosfor i angreb den 11. oktober;

* Bombning af civile på flugt den 14. oktober.

-Øge dansk bidrag med en akut humanitær hjælpepakke til Gaza på mindst 120 mio. kr. til nødhjælp og genopbygning af hospitaler, kritisk infrastruktur og skoler.

Re-aktivere og øge dansk udviklingsbistand til Palæstina, som skal styrke demokratiske stemmer i civilsamfundet, der har hårdt brug for støtte.

-Genetablere politisk horisont: tage initiativ i EU-regi til at formulere og vedtage en ny strategi, som adresserer de grundlæggende årsager, der driver konflikten og hvor hele EU's værktøjskasse tages i brug. Det indebærer politiske forhandlinger mellem parterne, afvikling af den israelske besættelse og fjernelse af folkeretsstridige bosættelser samt afholdelse af palæstinensiske valg.

Dette forslag berører ikke de åbenlyse krigsforbrydelser begået af Hamas, da den danske regering og samtlige partier i Folketinget allerede har taget kraftig afstand fra disse og krævet, at Hamas løslader de civile gidsler og at gerningsmændene stilles til ansvar.

Situationen i Gaza:

Dette forslag berører ikke de åbenlyse krigsforbrydelser begået af Hamas, da den danske regering og samtlige partier i Folketinget allerede har taget kraftig afstand fra disse og krævet, at Hamas løslader de civile gidsler og at gerningsmændene stilles til ansvar.

Situationen i Gaza:

Antallet af dræbte palæstinensiske og israelske civile siden den 7. oktober er det højeste i Israel-Palæstina konfliktens historie. Hamas' rædselsvækkende angreb på Israel og kidnapning af israelske civile den 7. oktober og Israels militære angreb på Gaza skal ses i konteksten af den årtier lange konflikt og ulovlige besættelse. FN advarer om, at mange civile kan dø som følge af mangel på drikkevand, mad, medicin og medicinsk udstyr. En israelsk landoffensiv ville betyde mange flere civile ofre.

Længe inden den seneste eskalation var situationen i Gaza en af de største menneskeskabte humanitære kriser i verden. I

juni 2007, efter Hamas' militære overtagelse af Gaza, indførte Israel en blokade, der har afskåret ca 2,2 millioner palæstinensere i Gaza fra adgang til resten af de besatte områder. Det betyder bl.a. begrænset adgang til medicinsk behandling, uddannelse og beskæftigelse. Over 50% af befolkningen er under 18 år. Mindst 1,3 millioner i Gaza er afhængige af nødhjælp. 80% er arbejdsløse.

Befolkningens skrøbelighed gør det endnu vigtigere for Danmark at arbejde for, at konflikstens parter opererer inden for krigens love. Civile tab der følger af militære operationer, må ikke overstige den forventede og direkte militære fordel ved operationen. Angreb på civile, hospitaler og skoler bør derfor ikke gennemføres, hvis de må forventes at medføre en sådan uproportional civil skade. Syge og sårede skal kunne evakueres og tilbydes lægehjælp. Alt det står i Genèvekonventionerne, som angiver de regler, alle krigsførende lande skal følge. Israel ratificerede konventionerne i 1951 og er forpligtet til at sikre, at deres angreb skelner mellem Hamas-krigere/andre militante grupper og så civile, og at angreb er strengt begrænset til lovlige militære objekter.

Den danske regering skal aktivt arbejde for, at Israel ikke begår yderligere brud på folkeretten, og bliver holdt til ansvar for de brud, der allerede er begået. Siden eskaleringen startede den 7. oktober, har Israel udført følgende handlinger, der må betegnes som værende i strid med folkeretten og som mulige krigsforbrydelser (per 18. oktober):

Kollektiv afstraffelse: som følge af Hamas' angreb på Israel er 2.2 millioner palæstinensere i Gaza ramt af Israels bombardementer og blokade, hvilket er i strid med artikel 33 i Genèvekonventionen, der stipulerer at: "ingen beskyttet person kan straffes for en forseelse, denne ikke personligt har begået" og at: "kollektiv afstraffelse og alle tilsvarende generende tiltag eller terrorisme er forbudt". Intentionen om kollektiv afstraffelse ses bl.a. i Israels forsvarsminister Yoav Gallants udtalelse den 10. oktober: "Gaza vil ikke vende tilbage til, hvad det var før". Israels præsident Isaac Herzog udtalte også den 11. oktober: "Det er en hel nation, der er ansvarlig". Endelig har den israelske minister for energi og infrastruktur, Israel Katz den 13. oktober sagt: "De vil ikke modtage en dråbe vand eller et eneste batteri, førend de

forlader verden". Den 9. oktober annoncerede forsvarsminister Yoav Gallant, at ingen basal nødhjælp ikke kommer ind i Gaza, så længe at Hamas ikke løslader de israelske gidsler.

Forhindring af humanitær adgang og nødhjælp: Den fjerde Genève-konvention pålægger stater forpligtelse til at tillade adgang til humanitær nødhjælp for civile i nød. Både Hamas og Israel skal dermed sikre, at de akut nødvendige forsyninger kan nå civile. I skrivende stund (18. oktober) har det endnu ikke været muligt grundet israelsk beslutning om at afskære Gaza fra forsyninger.

Tvungen fordrivelse af udsatte grupper: Den israelske hær ordre til mere end 1 million mennesker i det nordlige Gaza og Gaza by om at "evakuere" syd for Gaza-striben indenfor 24 timer kan ikke betragtes som en effektiv advarsel, og udgør potentielt en tvungen fordrivelse af civilbefolkningen. Ydermere har der ikke været garanti for fysisk sikkerhed på hverken migrationsruten eller i det sydlige Gaza.

Angreb på hospitaler, ambulancer, og faciliteter, hvor syge og sårede befinder sig: Der er dokumentation for, at Israel har bombet hospitaler og FN-støttede faciliteter. Det er forbudt under IHL, forudsat at de ikke er militære mål. Ethvert sådant angreb kan vurderes som en potentiel krigsforbrydelse. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har indtil videre registreret 51 angreb på hospitals- og sundhedsfaciliteter i Gaza siden den 7. oktober.

Israelsk brug af hvid fosfor: Flere menneskerettighedsorganisationer, bl.a. Human Rights Watch, har verificeret, at Israel den 11. oktober brugte hvidt fosfor i Gaza, der er af de tættest befolkede områder i verden. Dette udsætter civile for unødvendig risiko, som under international lov har krav på beskyttelse.

Den større kontekst

Som følge af ovenstående stiger antallet af døde og sårede i Gaza. Samtidigt intensiveres involveringen af andre aktører udenfor Israel-Palæstina, og en krig i regionen kan ikke udelukkes. Herudover har volden spredt sig til Vestbredden, inklusiv Østjerusalem.

EU betragter den fortsatte udvidelse af ulovlige israelske bosættelser på Vestbredden, inkl. i Østjerusalem som en væsentlig hindring for tostatsløsningen og en fremtidig palæstinensisk stats territoriale sammenhæng. Herudover er

Israels udvisninger af familier fra deres huse eller nedrivninger af huse samt tvangsforflyttelse af skrøbelige grupper med til at forværre situationen. Det samme gælder angreb begået af bosættere mod civile palæstinensere på Vestbredden. Ifølge FN resulterede 849 angreb fra bosættere i tab af palæstinensiske menneskeliv og/eller ejendomsskader i 2022 (højeste antal siden OCHA i 2006 begyndte at registrere hændelser, der involverer bosættere). Desuden er antallet af palæstinensere dræbt i 2023 på Vestbredden af den israelske hær eller bosættere det højeste siden 2005. Israelske soldater eller bosættere stilles sjældent til ansvar, når de begår overgreb på civile. Endeligt har landsdækkende palæstinensiske valg ikke fundet sted siden 2007, og i 2021 blev valget aflyst, ifølge det Palæstinensiske Selvstyre fordi, Israel ikke ville tillade palæstinensere at stemme i det besatte Østjerusalem.

En kombination af manglende basale rettigheder, herunder fraværet af nogen form for politisk horisont, konstante israelske bosættelsesudvidelser og menneskerettighedskrænkelser udgør en giftig cocktail, som for mange unge palæstinensere ender i total desperation, håbløshed og – for nogle – radikalisering.

Hvordan skal Danmark forholde sig?

Danmark er nødt til at investere i at forebygge en yderligere forværring af situationen. Det indebærer at gøre mere for at adressere de forhold, som palæstinensere lever under på tværs af de besatte områder, der lige nu vidner om en fejlslagen international strategi og en ikke-eksisterende fredsproces. Som anført i den Strategiske Ramme for Danmark-Palæstina 2021-2025, er "kernen i den israelsk-palæstinensiske konflikt politisk. Der er tale om en langvarig og tiltagende konflikt om territorium, som kræver en omfattende politisk løsning."

Danmark skal derfor aktivt skubbe på drøftelserne om overholdelse af krigens love i konflikten, herunder i FN's menneskerettighedsråd og i Sikkerhedsrådet – yderst relevant såfremt Danmark bliver valgt ind som medlem i 2025-2026. Danmark skal proaktivt støtte grundige internationale undersøgelser af krigsforbrydelser og brud på international humanitær lov. Det indebærer aktiv støtte og bidrag til den igangværende ICC-undersøgelse af Israels mulige krigsforbrydelser i Gaza og på Vestbredden.

Danmark skal også arbejde aktivt for en ny EU-strategi, der adresserer de underliggende årsager til Israel-Palæstina-konflikten og genskaber en politisk horisont. Det kan ikke gøres ved at se isoleret på krigen i Gaza, for palæstinensere er ikke repræsenteret af Hamas og kan ej heller drages til ansvar for den militante gruppes forbrydelser under international lov. Regeringen skal arbejde for, at borgere – både israelere og palæstinensere – i det samme geografiske område har de samme rettigheder.

Der er en række konkrete værktøjer i EU's værktøjskasse, som Danmark nu skal arbejde aktivt for bliver taget i brug i samarbejde med andre EU medlemslande. Danmark skal aktivt opfordre til diskussioner i EU omkring, hvordan man skal reagere på den fortsatte udvidelse af ulovlige bosættelser og yderligere besættelse af palæstinensisk territorie. Man kan i Danmark håndhæve europæisk lovgivning, der beder medlemslandene om at klart markere israelske produkter, der er produceret i bosættelser på det besatte Vestbredden.

Danmark skal også arbejde for afholdelsen af palæstinensiske valg hurtigst muligt for at skabe en politisk horisont for unge palæstinensere. Kun gennem en politisk strategi, der forholder sig til de reelle forhold på jorden, kan konflikten og den farlige cyklus af vold adresseres.

Kilder og henvisninger

OCHA, diverse flash updates – Hostilities in the Gaza Strip and Israel (Oktober 2023)

WHO oPt Emergency Situation Reports (Oktober 2023)

UNRWA Situation Reports (Oktober 2023)

Times of Israel, Gallant: Israel moving to full offense, Gaza will never return to what it was, 10. Oktober 2023

Huffpost, dækning af Isaac Herzog's pressekonference, 13. Oktober 2023

Israel Katz, X (tidligere Twitter), 13. Oktober 2023

Saraf et al., den 17. Oktober 2023, Public Statement: Scholars Warn of Potential Genocide in Gaza, Third World Approaches to International Law Review.

Regeringen har gjort det klart, at brud på krigens love i Ukraine og i resten af verden ikke skal tolereres, og at krige skal kæmpes inden for rammerne af international lov, hvor der tages hensyn til proportioner i magtanvendelsen mod militære

mål. Som følge af Israel-Hamas krigen, beskriver FN situationen i Gaza efter den 7. oktober som en hidtil uset humanitær tragedie.

Folketinget skal derfor pålægge regeringen at:

-Arbejde for øjeblikkelig våbenhvile og åbning af humanitære korridorer samt for at sikre, at 1.1 mio. fordrevne civile i Gaza får den fornødne humanitære støtte og mulighed for at vende hjem, når det er sikkert.

-Fordømme Israels brud på Folkeretten og arbejde aktivt for at støtte internationale undersøgelser, inklusiv ved Den Internationale Straffedomstol, af Israels krigsforbrydelser i Gaza, herunder:

- * Kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen;
- * Blokering af humanitær adgang;
- * Tvungen fordrivelse af 1.1 mio. civile;
- * Bombning af civile faciliteter, inkl. skoler, hospitaler og sundhedsklinikker;
- * Brug af hvid fosfor i angreb den 11. oktober;
- * Bombning af civile på flugt den 14. oktober.

-Øge dansk bidrag med en akut humanitær hjælpepakke til Gaza på mindst 120 mio. kr. til nødhjælp og genopbygning af hospitaler, kritisk infrastruktur og skoler.

Re-aktivere og øge dansk udviklingsbistand til Palæstina, som skal styrke demokratiske stemmer i civilsamfundet, der har hårdt brug for støtte.

-Genetablere politisk horisont: tage initiativ i EU-regi til at formulere og vedtage en ny strategi, som adresserer de grundlæggende årsager, der driver konflikten og hvor hele EU's værktøjskasse tages i brug. Det indebærer politiske forhandlinger mellem parterne, afvikling af den israelske besættelse og fjernelse af folkeretsstridige bosættelser samt afholdelse af palæstinensiske valg.

Forslag stillet af:

Kontaktoplysninger:

Jakob Silas LundFredensborg

E-mail: jakoblundborgerforslag@gmail.com

Medstillere:

Kontaktoplysninger:

Abdirazak Farah RageKøbenhavn

E-mail: Abdirazak1986@gmail.com

Tina Søndergård MadsenAdressebeskyttelse

E-mail: t.soendergaard.m@gmail.com

Laura Bo MandelAdressebeskyttelse

E-mail: mala9874321@gmail.com

Karen Graverholt WolfhagenKøbenhavn

E-mail: kgwvaekst@gmail.com

Vend vores styrtdyk mod helvede

Den 29. oktober 2023 (EIRNS) – Det følgende er introduktionen til den nødpamflet, som LaRouche-Organisationen udgiver om den civilisationstruende krise i Sydvestasien og de begrebsmæssige midler til at løse den, udtænkt og fremmet for fire årtier siden af den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche:

Mens du læser dette, kan den etniske udrensning og affolkningskampagne, der allerede er i gang i Gaza, være ved at, eller allerede have, udløst en krig i hele regionen i Sydvestasien, som hele verden hurtigt, "utilsigtet", kunne blive involveret i. Under påskud af at "støtte Israels ubetingede ret til selvforsvar" efter Hamas' terrorangreb den 7. oktober, er en NATO/USA-ledet styrke, der er lige så stor eller større end den, der blev samlet i 2003 lige før den anden Irak-krig, blevet placeret i det østlige Middelhav, inklusive 30.000 amerikanske militærfolk. Hangarskibsgrupperne USS Gerald R. Ford og USS Dwight D. Eisenhower, som begge er udstyret med atomvåben, er nu udstationeret der.

Den 18. oktober sagde Ruslands præsident, Vladimir Putin, til medier i Beijing: "Jeg vil gerne sige – hvad jeg vil meddele

jer, er ikke en trussel – at jeg har instrueret de russiske luft om at begynde at patruljere den neutrale zone over Sortehavet på permanent basis. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemer, der som bekendt har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå hastigheder på op til Mach 9.” Ved afslutningen af sin pressekonference gentog han: “Jeg understregede, at dette ikke er en trussel. Men vi vil udføre visuel kontrol og våbenbaseret kontrol over, hvad der foregår i Middelhavet.”

Kinzhal-missilet med atomvåben er hypersonisk, hvilket gør det ekstremt manøvreedygtigt og praktisk talt umuligt at forsvare sig imod, når det først er affyret.

Noget meget større end “Israel vs. Hamas” er tydeligvis undervejs. Er det en krig med Iran? Er det en direkte konfrontation med Rusland? For 60 år siden, da præsident John F. Kennedy sad i Det Hvide Hus, kunne man forvente, at det amerikanske folk ville få sandheden at vide, eller i det mindste en del af den. Men dette er en tid med løgne og bedrag, med “unævnelig praksis og unaturlige handlinger” udført i dit navn af agenturer, som du har finansieret, men som du ikke ved eksisterer. Dette er en tid, hvor det amerikanske folk, på grund af korrruptionen i den amerikanske kongres, forhindres i at vide eller gøre andet end at “forpligte sig” til endeløse romersk-imperiale krige, finansieret med penge, vi ikke har, til formål, som aldrig afsløres. Det er formålet med denne pamflet at rette op på dette, at fortælle dig, hvad der faktisk sker, og hvad der kan gøres for at vende “Global NATO’s” march mod selvdestruktion.

Der er ingen “Mellemøsten-konflikt”, som man er blevet forledt til at tro. Betegnelsen Mellemøsten er en britisk kolonialistisk konstruktion, og kilden til den nuværende konflikt går tilbage til 1916-1917, da det britiske udenrigsministerium skabte det, de vidste, ville resultere i permanent krig i området. For at løse det, må man hæve sig over dets opdelinger. Sydvestasien – Jordan, Palæstina, Irak,

Libanon, Syrien, Iran, Israel, Egypten, Saudi-Arabien osv. – kræver økonomisk stærke, suveræne nationalstater, der er organiseret i et principfællesskab på den måde, som alliancen Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRIKS-Plus – nu tilstræber. City of London og Wall Streets finansielle interesser modsætter sig en sådan stabilitet. De bruger efterretningstjenester som “økonomiske lejemordere” – og nogle gange som lejemordere i sig selv – til at håndhæve deres modstand.

Se for eksempel denne historie: “U.S. to Israel: No More Chinese Deals; Pompeo’s Flying Visit” udgivet 13. maj 2020 i Breaking Defense:

“USA leverede et klart budskab til Jerusalem i dag – undgå yderligere involvering af Kina i den israelske økonomi. Budskabet var en af hovedårsagerne til den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeos meget korte besøg i Jerusalem – en dag før det nye kabinet bliver taget i ed.”

Mike Pompeos rolle i at skabe “Russiagate”-svindelnummeret under Trump-administrationen er velkendt. Det anglo-amerikanske etablisement har ført en hemmelig krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og både Rusland og Kina. Den nuværende militære opbygning i det østlige Middelhav er blot endnu et udtryk for denne uerklærede krig. Denne krig er ikke på vegne af eller i interesse for det amerikanske folk, men kun for City of London og Wall Street.

Kontakten mellem Kina og Israel har været meget aktiv i det seneste årti; der er over 1.000 israelske start-ups i Kina. Rapporter, såsom det neokonservative JINSA’s (Jewish Institute of National Security for America) “Curtailling Chinese Investment in Israel: A Comprehensive and Cooperative U.S.-Israeli Strategy”, indikerer den dybere “geopolitiske” strategiske bekymring. Men grundlaget for at løse konflikten i Sydvestasien er blevet styrket betydeligt i de sidste to år. Kinas økonomiske perspektiv “Bæltet & vejen”, også kaldet

“win-win”, anvendes på disse nationer, herunder Israel, og har også haft afsmittende effekt på det politiske område. Saudi-Arabien og Iran har genoptaget deres diplomatiske forbindelser i et forsøg på at afslutte deres uoverensstemmelser. Begge har også for nylig tilsluttet sig BRIKS-sammenslutningen sammen med De forenede arabiske Emirater. Og saudierne har været involveret i meget følsomme forhandlinger med Israel – forhandlinger, som nu er blevet bragt i fare, hvis ikke dødeligt såret, af begivenhederne den 7. oktober.

Lyndon LaRouche formulerer i sit værk “Mad Brzezinski’s Chessboard” fra 1999 kortfattet det grundlag, hvorpå man kan besejre geopolitisk galskab: “Den uddannelsesmæssige og relaterede udvikling af hele befolkningen i disse regioner betyder en opløftelse af det menneskelige individs mentale tilstand og velbefindende. Det betyder udvikling af individet på måder, der er i overensstemmelse med forestillingen om, at hver eneste mand og kvinde er skabt ligeværdigt i Skaberens billede og er lige kvalificeret til at deltage i fornuftens frugter, der fører til menneskehedens fremadskridende herredømme i universet. Dette fantastiske resultat er præcis, hvad det britiske monarki ikke vil tolerere. Deres reaktion er: ‘Hellere apokalypsen!’”

Det transatlantiske finanssystems fallit, den fejlslagne finansielle krigsførelse mod Rusland, den spæde succes for BRIKS-initiativet “kolonialismen er forbi” og drivkraften for teknologisk fremskridt og forbedring af de produktive kræfter og livsbetingelserne for nationerne i Afrika og Asien – det er den sande slagmark for den konflikt, som vi ser i Gaza. Hundredtusindvis af palæstinenseres og titusindvis af israeleres død behandles af disse folkemordere som ubetydelige, som et belejligt påskud og en udløsende faktor for at iværksætte en militær destabilisering, der kan få ødelæggende konsekvenser for verden.

Det har altid været tankegangen hos dem, der har været fortalere for en politik for “civilisationernes sammenstød”,

hvad enten det er Samuel P. Huntington, der opfandt begrebet; Zbigniew Brzezinski, Huntingtons mentor, der talte om det islamiske fundamentalistiske kort; eller deres forløber, den britiske efterretningsagent Bernard Lewis, der talte om "krisens bue". Formålet har været at kaste verden ud i evig krig som et våben for det imperiale styre. I Gaza, et område der er dobbelt så stort som Washington D.C., og hvor halvdelen af indbyggerne er under 18 år, er man derfor i gang med at tænde den tændstik, der skal sætte hele Sydvestasien i brand.

Lad os ændre kurs, før det er for sent. Lad os mindes modet hos den martydræbte israelske premierminister Yitzhak Rabin. Betingelserne for at løse den "arabisk-israelske konflikt" blev forhandlet på plads for 30 år siden i Oslo-aftalerne, som involverede Yasser Arafat fra Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation og Rabin, en hård israelsk patriot, militærofficer og tidligere svoren fjende af Arafat, som vendte kursen. Rabin, den tidligere israelske forsvarsminister, sagde i sin tale til parlamentet i juli 1992, da han tiltrådte som premierminister: "Hr. formand, medlemmer af Knesset, sikkerhed er ikke kun kampvogne, fly og missilbåde... Sikkerhed er en mands uddannelse; det er hans hjem, hans skole, hans gade og nabolag, det samfund, der har fostret ham. Sikkerhed er også en mands håb." Da han og Arafat sammen mødte op i Det Hvide Hus den 13. september 1993, gik han endnu længere: "Vi, som er kommet fra et land, hvor forældre begraver deres børn, vi, som har kæmpet mod jer, palæstinenserne – vi siger til jer i dag med høj og klar stemme: Nok af blod og tårer. Det er nok." Selv om Rabin og fredsprocessen blev myrdet den 4. november 1995 af en israelsk fundamentalistisk fanatiker, må vi erklære, at "sandhed stødt til jorden vil rejse sig igen." Vi må, som den myrdede israelske premierminister Yitzhak Rabin sagde, være blandt "dem, der har modet til at ændre aksiomer."

Foto: Leonid Altman, Pexes CC0

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Nu på dansk

Følgende 5 min. video om Oaseplanen er fra 2010:

2. Følgende uddrag med Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, som begynder 12 min. inde i den øverste video:

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Et uddrag fra: At vinde krigen mod krigspartiet

Manhattan Project Dialogue, Saturday, October 21, 2023

HARLEY SCHLANGER: ... Jeg vil give jer en kort kronologi [af Lyndon LaRouches arbejde for fred gennem økonomisk udvikling i Sydvestasien/Mellemøsten]. Det er så stort et arbejde, at det ville kræve mange dage og konferencer, og det burde vi gøre. Men jeg vil bare give jer et kort indblik i, hvad han gjorde, og hvordan han formede denne kamp, og hvorfor det i dag er den politik, som han og vores organisation repræsenterer, der er alternativet. Lad os starte med et historisk øjeblik i april 1975. LaRouche blev inviteret til at deltage i en konference i Bagdad for Ba'ath-partiet. Og mens han var der, mødtes han med en række arabiske ledere og kom derfra med et forslag fra irakerne om at samle en udviklingsfond på 30 milliarder dollars til Israel og Palæstina. Da LaRouche præsenterede det for vores medlemmer, var det ganske forbløffende. Han fulgte op på turen til Bagdad med en pressekonference, hvor han annoncerede udgivelsen af sin Internationale Udviklingsbank, som var en opfordring til et nyt monetært system, der ville være sammenhængende med denne pakke af penge til udvikling af

Israel og Palæstina.

Lad mig give jer en kort beretning om omfanget af dette. Lige efter dette skete, bragte vi en overskrift i vores avis, hvor der stod: "Irak tilbyder Israel en fredsplan til 30 milliarder dollars." Jeg var sammen med en gruppe mennesker, der delte den ud ved en tale, som Moshe Dayan holdt på Wake Forest University i Winston-Salem, North Carolina. Der var hundredvis af mennesker, og vi var meget bange for, at hvis vi gik derhen og sagde, at Irak ønsker at afslutte konfrontationen og tilbyder penge, ville folk blive vrede. Men det vi fandt ud af var, at de var meget interesserede i det. Vi solgte hver eneste avis, vi havde, og efter Dayans tale rejste jeg mig op blandt publikum – José Vega-style – og sagde til Moshe Dayan: "Vi har et forslag, som Lyndon LaRouche har lagt på bordet fra Irak om en udviklingsplan til 30 milliarder dollars for Israel og Palæstina. Vil du støtte det?" Jeg forventede en tirade fra ham, for han havde ry for at være lidt af en hidsigprop, en hård militærleder. Det han sagde var fascinerende. Han sagde: "Det her er meget interessant. Det kan ændre alt. Jeg er meget åben for at høre mere om det." Det viste på det tidspunkt potentialet for LaRouches intervention – det var lige efter krigen i 1973, efter den arabiske olieembargo, efter det, der så ud til at være enden på enhver mulighed for at realisere ideen om en to-statsløsning for Israel og Palæstina.

Da LaRouche introducerede sin politik for Den internationale Udviklingsbank, sagde han følgende: "Med en IDB-politik i udsigt skulle den fredselskende fraktion i Mapai [som var et israelsk parti] snart blive herskende. Israelerne og de vigtigste arabiske stater kunne let blive enige om betingelserne for fortsatte forhandlinger om det palæstinensiske spørgsmål inden for rammerne af en øjeblikkelig fast aftale om samarbejde om udviklingspolitik." Med den tilgang holdt LaRouche møder i løbet af de næste par år, begyndende i 1975, hvor han havde et møde med den israelske leder Abba Eban for at fremme diskussionen om denne

tilgang. I 1977 skrev LaRouche en artikel, som blev offentliggjort i et Paris-baseret israelsk nyhedsbrev med titlen: "Israel and Palestine; A Future for the Middle East". Her er, hvad han sagde i den:

"Generelt, uden direkte forhandlinger mellem Israel og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation(PLO), kan der ikke blive nogen løsning i Mellemøsten inden for en overskuelig, umiddelbar fremtid. Vi kender alle alt for godt de underliggende forhindringer for sådanne forhandlinger. Vi burde vide, at vi hurtigt må fjerne forhindringerne for sådanne direkte forhandlinger." Han henviser udtrykkeligt til idéen om, at man først skal have en politisk aftale og derefter gå videre. Det han siger er, at "det objektive grundlag for en løsning i Mellemøsten er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på. Enhver anden tilgang vil mislykkes; vil hurtigt blive nedbrudt til en farce. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der skaber grundlaget for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere betydelige videnskabelige og teknologiske fremskridt fremmer humanistiske holdninger i befolkningerne."

Det var den idé, LaRouche havde om sit westfalske princip; om vigtigheden af økonomiske politikker, der viser, at hver side anerkender fordelene ved den anden, som grundlag for fred. Det var hans tema i mange andre artikler i den periode. Han gik imod strømmen, da folk sagde, at man ikke kan forhandle med Arafat, han er ikke villig til at forhandle. Hvad LaRouche skrev i december 1983: "Arafat er den etablerede leder af det, der faktisk er en eksilregering for de palæstinensiske arabere. Hvis vi skal have succes med at forhandle med det palæstinensiske arabiske folk, er det Arafats lederskab, vi skal forhandle med." Derefter skrev han et politisk dokument, "Forslag om at begynde udviklingen af en langsigtet økonomisk udviklingspolitik for staten Israel."

Kort tid efter, i april 1986, opfordrede Shimon Peres, som på det tidspunkt var Israels premierminister, til at afsætte en

pulje på 25-30 milliarder dollars til at skabe en udviklingsfond for Mellemøsten for de næste ti år. Peres kaldte det en Marshallplan for Mellemøstens udvikling. Lyndon LaRouche bakkede op om den og skrev flere artikler, hvor han forsvarede den. Men han påpegede det utilstrækkelige i tilgangen. Hvad han sagde på det tidspunkt var, at det, der er nødvendigt, er at tage fat på det mest alvorlige problem, der findes med hensyn til økonomien. Og hvad er det? Det er manglen på vand, og forholdet mellem det og manglen på strøm eller energi. Så mens LaRouche støttede Peres' Marshallplan, og i 1986 havde Peres øget det samlede beløb til 50 milliarder dollars, begyndte han at beskrive, hvordan man kan skabe mere vand til Mellemøsten. Dette er grundlaget for det, der senere, i 1990, blev kendt som hans Oase-Plan. Han sagde, at man var nødt til at have en menneskeskabt Jordan-flod, som kunne flyde og give mere vand til alle de områder, der grænser op til den; herunder Jordan, Israel, Egypten og Den Arabiske Halvø. For at gøre det, sagde han, har man brug for afsaltning. Man har brug for en række atomkraftværker på 300 MW, som giver strøm til afsaltningen. Det vil også give den elektricitet, der er nødvendig for industrialisering og avanceret landbrug. I 1990 skrev han et stykke med titlen: "En fredsplan i arabernes og israelernes sande interesse". Her skrev LaRouche, at vi har brug for "geografisk ingeniørkunst" til at føre kanalerne mellem Middelhavet og Det Røde Hav, og derefter Det Røde Hav til Det Døde Hav, for at skabe vandløb, som med atomdrevet afsaltning til at levere vandkraft og transport, ville give mulighed for industriel og landbrugsmæssig udvikling.

Her er det, han sagde, som virkelig er interessant:

"Man kunne definere den rette tilgang til udviklingen af Mellemøsten, hvis der ikke boede nogen mennesker der i øjeblikket, som hvis vi for eksempel planlagde bosættelsen af Mars: en ubeboet planet, ved hjælp af kunstigt miljø, og så videre." Han fortsatte med at skrive, at opdelingen og fordelingen af vand og strøm skal organiseres, så den

gennemsnitlige kvadratkilometer jord kan udvikles til at være produktiv på de nødvendige niveauer for forskellige typer af jordbrug – græsning, afgrøder, beboelse, industri og handel.

Ideen med de to kanaler og den overordnede tilgang til industriel udvikling blev betragtet som revolutionerende. Hvordan kunne man opnå en aftale på dette grundlag? Hvad der skete på det tidspunkt var, at Bush-regeringen forsøgte at gøre præcis det, som LaRouche havde advaret dem imod at gøre. For at forsøge at få en politisk løsning holdt de en konference i Madrid med repræsentanter for palæstinenserne og israelerne, men den førte ingen steder hen. De samme gamle argumenter, de samme gamle kampe, de samme gamle modsætninger; det faktum, at der havde været en række krige siden 1948, i '48 og '56 og '67 og '73, og fortsatte træfninger og terrorisme. Hvordan kunne man få de to sider til at mødes? Mens Madrid-konferencen stod på – og på det tidspunkt var det Yitzhak Shamir, der var premierminister – var der noget andet, der blev sat i gang, da Yitzhak Rabin blev premierminister året efter i 1992. Det var en diskussion bag kulisserne i Oslo, Norge, mellem repræsentanter, der var tæt på Shimon Peres, som var kommet med ideen om en Marshallplan for Mellempøsten, og repræsentanter for Arafat.

Det førte til en aftale i september 1993, kaldet Oslo-aftalen. Det vigtigste ved Oslo-aftalen, og de fleste fokuserer på det faktum, at Arafat og Rabin gav hinanden hånden, er, at de talte om at gøre en ende på fjendskabet. Det var her, Rabin kom med sin berømte udtalelse om, at for at gøre dette, må man have modet til at ændre aksiomer. Og det afspejlede de blot ved at mødes og give hinanden hånden. Det var et meget anspændt øjeblik, indtil de to greb hinandens hænder, kiggede hinanden i øjnene og derefter gik væk og udbragte en skål for hinanden. En skål for dem, der har modet til at ændre aksiomer. Men det, der lå til grund for dette potentiale, var netop LaRouches idé om økonomisk samarbejde og udvikling i de to økonomiske bilag, der var knyttet til Oslo-aftalen.

Jeg vil lige læse et par aspekter af dette. Det økonomiske bilag nr. 3: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde om økonomiske og udviklingsmæssige programmer."

"De to parter er enige om at etablere en israelsk-palæstinensisk komité for økonomisk samarbejde, der blandt andet skal fokusere på følgende.

"1. Samarbejde om vandområdet, herunder et vandudviklingsprogram ...

"2. Samarbejde inden for elektricitet ...

"3. Samarbejde om energiområdet ...

"4. Samarbejde om det finansielle område, herunder et finansielt udviklings- og handlingsprogram til fremme af internationale investeringer på Vestbredden og i Gazastriben ...

"5. Samarbejde inden for transport og kommunikation ...

"6. Samarbejde inden for handel ..." og endelig,

"7. Samarbejde inden for industri, herunder industrielle udviklingsprogrammer, som vil sikre oprettelsen af fælles israelsk-palæstinensiske industrielle forsknings- og udviklingscentre..."

Så det var bilag 3. Bilag 4 befæster dette med ideen om: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale Udviklingsprogrammer." Den taler om et økonomisk udviklingsprogram for Vestbredden og Gaza, en mellemøstlig udviklingsfond og endelig en mellemøstlig udviklingsbank. Alt dette var muligt på det tidspunkt, og det ville have gjort præcis det, som LaRouche foreslog, nemlig at skabe et grundlag hvor folk i de palæstinensiske områder ville se en fordel i at samarbejde med Israel, og israelerne ville se en fordel i at samarbejde med palæstinenserne. Ikke bare for at stoppe drabene, men for at skabe et miljø med gensidigt fordelagtige produktive aktiviteter, som ville hæve levestandarden for folk

på begge sider af konflikten. Og på det grundlag ville en to-statsløsning være mulig. Det er kernen i LaRouches ideer.

Hvad skete der med den plan? Tja, den blev først dræbt af Verdensbanken, for i november 1993 sagde Verdensbanken, at de ikke ville kanalisere penge eller give midler, der kom fra donorer. Præsident Clinton forsøgte blandt andet at rejse midler til dette. Der var donorer, som var parate til at give penge, men Verdensbanken sagde, at de ikke ville give pengene til palæstinenserne, fordi de ikke stolede på dem på grund af "korrupsion". Især var der modstand mod, at Arafat skulle have nogen mulighed for at modtage midlerne. Som et resultat var pengene der bare ikke. Det var et stort problem for opfølgningen. To år senere, den 4. november 1995, blev Yitzhak Rabin myrdet af en mand ved navn Yigal Amir, som var en del af bosætterbevægelsen og især havde været meget aktiv i Hebron, som var et af de største konfrontationsområder mellem de palæstinensere, der boede der, og de jødiske bosættere, som brugte den israelske stats magt til at rykke ind. Mordet på Rabin, oven i lukningen af potentialet for midler, afsluttede muligheden for succes for Oslo. LaRouche har specifikt udtalt i september 1993, efter håndtrykket i Washington, at det er presserende, at de første skridt til disse nye projekter bliver taget med det samme. Ellers var der fare for, at dette forslag ville drukne i begge parters blod. Han identificerede specifikt Sharon-netværkene i bosætterbevægelsen som truslen mod det. Og det var hvad der skete; en mulighed gik tabt.

Som vi ser, er det tilstrækkeligt at se på udviklingen fra 1995 til i dag. Palæstinenserne har stadig ingen stat; faktisk er de nu delt mellem to grupper, hvoraf den ene – Hamas, som Netanyahu nu sværger at udrydde – siden 2009 har Netanyahu og Israel givet midler til Hamas for at opbygge dem som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre. Hvorfor det? Fordi Det Palæstinensiske Selvstyre er en nationalistisk bevægelse, der repræsenterer palæstinenserens interesser som nation, i modsætning til Hamas, som er en religiøs bevægelse. Så længe

man har Hamas, der kæmper mod Det Palæstinensiske Selvstyre, har man ingen samlet regering at forhandle med. Det er, hvad Netanyahu sagde; han pralede af at gøre det. Det anslås, at mere end 1 milliard dollars blev kanaliseret fra Israel gennem Qatar til Hamas, som Netanyahu nu siger, at han vil udrydde og udslette.

Så løsningen her er, at man bliver nødt til at identificere, hvad problemet er. Problemet er ikke israelere og palæstinensere, selvom det måske er dem, der udfører de desperate handlinger. Men de handler ikke i egen interesse; de handler i de højere magters interesse, som ønsker at forhindre enhver form for brud med de gamle aksiomer.

På engelsk:

... HARLEY SCHLANGER: Thank you. As I'm sure almost everyone realizes now, we're facing a growing threat of an expanding war in Southwest Asia; at the same time, we have a continuing proxy war against Russia in Ukraine, and some of the neo-cons are pushing as hard as they can to get a war against China over Taiwan. This was made absolutely clear by Biden's nationwide address on Oct. 19th. He had just come back from meeting with Netanyahu and his war cabinet. He pledged eternal support of the United States for Netanyahu and the policy of exterminating Hamas. And then he came back and presented a speech to the American people where he made the link of Ukraine and support for Israel. Why did he do that? Because there's growing opposition to funding the war in Ukraine. This was part of the reason for the ouster of House Speaker Kevin McCarthy, and part of the reason they can't put together a new speakership now for the House. What Biden tried to do was a clever trick; link the two things together as one package. Here's what he said:

"Hamas and Putin represent different threats, but they share this in common: They both want to completely annihilate a neighboring democracy. American leadership is what holds the world together. American values are what makes us a partner

that other nations want to work with. To put all of that at risk if we walk away from Ukraine, if we turn our backs on Israel, is not worth it." Then he went on to say, "[H]istory has taught us that when terrorists don't pay a price for their terror, when dictators don't pay a price for their aggression, they cause more chaos and death and more destruction. They keep going, and the cost and the threats to America and to the world keep rising."

Now if you take that second part of the statement, you could apply it to the United States. Where has been the correct blame on the United States for the wars of aggression by America and NATO? The destruction of Libya, of Iraq, of Afghanistan, of Syria, of Ukraine. They have not been held accountable. People like George W. Bush, Cheney, Rumsfeld, Barack Obama, Hillary Clinton, or Joe Biden. So, to attempt to make this a question of standing up for democracy, this is precisely the line of the leading oligarchs through their Atlantic Council, which sponsored a Summit for Democracy to try and say the divide in the world is between democracies led by America, and authoritarian governments led by Russia, China, and now they throw in Iran, North Korea, and some others.

The attempt to connect these two funding situations—the war in Ukraine and the war in Israel—is an attempt to outflank those conservative Republicans who are opposing the new package Biden presented for Ukraine funding, initially a \$24 billion request. In the budget deal that was reached, they threw that out completely. But listen to what leading Democrats are saying about the importance of Biden's speech. Senate Majority Leader Chuck Schumer applauded his plan and said, "We're going to do everything in our power to ensure the Senate delivers the support of Israel and the rest of the package," that is, Ukraine. Senator Ben Cardin, a Democrat who is head of the Senate Foreign Relations Committee, concurred with Schumer and said, "The linkage has bipartisan support, and is our best

shot to get it done now." That's the intent to outflank the opponents of Ukraine funding; but more importantly, what's the real intent here? Permanent warfare to disrupt the potential of nations to break out from the unipolar order or the rules-based order.

What we've been emphasizing, as you heard from Lyndon LaRouche just before, is that the drive for war comes from higher up; above the elected officials who parrot the demands coming from the think tanks and the corporate cartels. But it's the higher-ups you have to look at. Last week, in the Manhattan Project, I went through LaRouche's assessment, which is that both sides in the Middle East have been played; both sides. The Arabs and Palestinians, and the Israelis. This is something that didn't start just recently; it's an orchestration by the British Empire going back, as LaRouche talked about, for thousands of years, but in the more recent period, going back to the pre-World War I period, when the question was, "How do you replace the Ottoman Empire to make sure that it remains under the control of the British Empire?" That is, the geographical area which we now call the Middle East, but which is essentially Southwest Asia. How do you keep it under the control of the British Empire? This was part of the fight in World War I. The intention to keep Germany and Russia away from each other so that the Trans-Siberian Railroad and the Berlin-Baghdad Railroad did not cut out the power of the British Navy to control international trade and commerce.

In 1916, there was the Sykes-Picot Agreement, where the British and the French carved up the Middle East to make sure that there would not be a coherent plan for nations to develop, but that they could easily be pitted against each other based on national views, tribal interests, religious differences such as Shi'ite and Sunni, and so on. And in 1917, they added to that with the Balfour Declaration, promising a Jewish state in Palestine.

When you look at the developments in recent days and the war expanding in Southwest Asia, this is what LaRouche said is a result of geopolitics. You look at that area, and what's there? It's an automatic natural land connection between Asia and Europe, and between Asia and Africa. It's a sea connection with the Black Sea and the Mediterranean, the Red Sea, the Persian Gulf, and the Indian Ocean. These were areas central to British control, and that's what geopolitics is about. How do you manipulate governments so that there will be no opposition to a looting policy directed from above by the British Empire? That's the reason, LaRouche says, people are played there.

Let me just give you a brief sense of what I mean when I say the higher-ups involved in manipulation. There's a fellow called Frederick Kempe, who is the CEO of the Atlantic Council, which is one of the leading think tanks for the geopoliticians and the corporate oligarchs. The Atlantic Council is funded by the British government; it's highly integrated into British intelligence; and then it's funded also by corporate cartels from the City of London and Wall Street. Here's what Kempe had to say about Biden's speech Thursday night. He said:

"Historians may come to know U.S. President Joe Biden's speech to the nation as his 'inflection point address'," because Biden said this is an inflection point. Kempe goes on to say, "It was as eloquent and compelling as any he has delivered in his lifetime," which, by the way is not saying much. But then he goes on to say, "It has the potential to be the most significant of his Presidency, and it was choreographed to be seen as such. It was only the second time he has chosen to speak from behind the resolute desk in the Oval Office, and he did it with the backdrop of wars in Ukraine and Israel, and simmering tensions around Taiwan."

Now, to show you that Kempe actually understands what's going on, he does make the counterpoint that, as this was going on,

“as if scripted by a grand dramatist, Chinese leader Xi Jinping and Russian President Vladimir Putin were meeting in China as Biden travelled to Israel; doubling down on their common cause to rewrite the rules of the global order.” On that, Kempe is absolutely right. They are rewriting the rules, because they don't accept the rules of the unipolar order dictated by the corporate cartels centered in London and Wall Street. They are, in fact, leading a rebellion against it, which includes most of the Global South. There are 150 nations at the Beijing conference of the Belt and Road Initiative. So, Kempe has a sense that he's speaking going uphill. But what he's identifying, and what Ursula von der Leyen, who is also very close to the Atlantic Council, said in her trip to Washington, what would happen if the U.S. role as the sole superpower is rejected? That's what Biden said also. The pivotal role of America as the indispensable nation as the murderous Madeleine Albright called it. Well, Lyndon LaRouche has been a primary intellectual force in the opposition to this globalist policy for his whole life. In the time I knew him, from 1972 until his passing in 2019, he gave many speeches, conferences, voluminous writings presenting an alternative to submitting to this order.

I'm going to give you a brief chronology. It's such a massive opus of work, it would require many days and conferences and we should do that. But I just want to give you a brief glimpse into what he did, and how he shaped this fight, and why today it's the policies that he and our organization represent that are the alternative. Let's start in one historic moment, April 1975. LaRouche was invited to attend a conference in Baghdad of the Ba'ath Party. And while he was there, he met with a number of Arab leaders, and came out of there with a proposal from the Iraqis to pull together a \$30 billion development fund for Israel and Palestine. This, when LaRouche presented it to our membership, was quite staggering. He followed the trip to Baghdad with a press conference announcing the release of his International Development Bank, which was a call for a

new monetary system which would be coherent with this package of money for developing Israel and Palestine.

Let me give you a brief anecdotal report on the magnitude of this. Right after this happened, we put out in our newspaper, a headline stating, "Iraq Offers \$30 Billion Peace Plan to Israel." I was with a group of people who distributed this at a speech given by Moshe Dayan at Wake Forest University in Winston-Salem, North Carolina. There were hundreds of people there, and we were very much afraid that if we went there and said Iraq wants to end the confrontation and offers money, people would be angry. But what we found out is that they were highly interested in it. We sold every single newspaper we had, and then after the speech by Dayan, I stood up in the audience—José Vega-style—and said to Moshe Dayan, "We have a proposal that Lyndon LaRouche has put on the table from Iraq for a \$30 billion development plan for Israel and Palestine. Would you support that?" I was expecting a harangue from him, because he had a reputation of being a bit of a hothead, a tough military leader. What he said was fascinating. He said, "This is very interesting. This could change everything. I'm very open to hear more about it." It showed at that time the potential for LaRouche's intervention—this is just after the 1973 War, after the Arab oil embargo, after what appeared to be an end to any possibility of realizing the idea of a two-state solution to Israel and Palestine.

When LaRouche introduced his International Development Bank policy, he said the following: "With an IDB policy in the wind, the pro-peace faction of the Mapai [which was an Israeli party] should soon become hegemonic. The Israelis and key Arab states could readily agree on durable terms of continued negotiation concerning the Palestinian question within the context of immediate firm agreement for cooperation in development policies." With that approach, LaRouche conducted meeting over the next few years, beginning in 1975 when he had a meeting with Israeli leader Abba Eban to further the

discussion of this approach. In 1977, LaRouche wrote an article which was published in a Paris-based Israeli newsletter called "Israel and Palestine; A Future for the Middle East." Here's what he said in that:

"In general, without direct negotiations between Israel and the Palestine Liberation Organization, there can be no Middle East settlement for the foreseeable, immediate future. We all know all too well subjective obstacles to such negotiations. We ought to know that we must rapidly eliminate the obstacles to such direct negotiations." He's referring specifically to the idea that you should have a political agreement first, and then move on. What he says is that "The objective basis for a Middle East settlement is the economic development package we have indicated. Any other approach will fail; will be quickly degraded into farce. However, it is not mere material advantage in itself which provides the basis for peace. It is the fact that the commitment of the governments to realize high rates of scientific and technological progress fosters humanist outlooks in the populations."

That was the idea LaRouche had of his Westphalian principle; of the importance of economic policies that show each side recognizing the benefit of the other as the basis of peace. This was his theme in many other papers during that period. He went against the tide when people were saying you can't deal with Arafat, he's unwilling to make a negotiation. What LaRouche wrote in December 1983: "Mr. Arafat is the established leader of what is, in fact, a government in exile of the Palestinian Arabs. If we are going to deal successfully with the Palestinian Arab people, it is with Mr. Arafat's leadership that we must deal." He then wrote a policy paper, "Proposal To Begin Development of a Long-Range Economic Development Policy for the State of Israel."

Shortly after this, in April 1986, Shimon Peres, who was at that time Israeli Prime Minister, called for a \$25-\$30 billion pool of money to create a Mideast Development Fund for the

next ten years. Peres called it a Marshall Plan for Middle East Development. As far as it went, Lyndon LaRouche backed it, and wrote several articles defending it. But he did point out the inadequacy of the approach. What he said at that time was that what's necessary is to address the most serious problem that exists in terms of the economy. What is that? It's the lack of water, and the relationship of that to the lack of power or energy. So, while endorsing Peres' Marshall Plan, and by 1986, Peres had upped the total to \$50 billion, what LaRouche did is, he started writing about how you can create more water for the Middle East. This is the basis of what became known later, by 1990, as his Oasis Plan. What he said is that you need to have a manmade Jordan River, which could flow to provide more water for all the areas that bordered it; including Jordan, Israel, Egypt, and the Arabian Peninsula. He said to do this, you need desalination. You need a string of 300MW nuclear plants that give you the power to do the desalination. It will also provide the electricity needed for industrialization and advanced agriculture. In 1990, he wrote a piece called "A Peace Plan in the True Interests of Arab and Israeli." What LaRouche wrote in this is that we need "geographic engineering" to run the canals between the Mediterranean Sea and the Red Sea, and then the Red Sea to the Dead Sea, to create water courses which, with nuclear-powered desalination to provide water power and transport, would allow for industrial and agricultural development.

Here's what he said that's really most interesting:

"One could define the proper approach to development of the Middle East, if no persons lived there presently, as if, for example, we were planning the settling of Mars: an uninhabited planet, by aid of artificial environment, and so forth." He went on to write, the division and distribution of water and power must be organized to develop the average square kilometer of land to be productive at needed levels for different types of land-use—pastoral, crop, residential,

industrial, and commercial.

This was idea of the two canals and the overall approach to industrial development was seen as revolutionary. How could you get an agreement on this basis? What happened at that point was that the Bush administration tried to do exactly what LaRouche had warned them not to do. To try and get a political settlement, they had a conference in Madrid, which included representatives of the Palestinians and Israelis, but it was going nowhere. The same old arguments, the same old fights, the same old antagonisms; the fact that there had been a number of wars since 1948 in '48 and '56 and '67 and '73, and continued skirmishing and terrorism. How could you get the two sides together? While the Madrid conference was going on—and at the time it was Yitzhak Shamir who was the Prime Minister, there was something else that was launched when Yitzhak Rabin became Prime Minister the next year in 1992. It was a back channel discussion in Oslo, Norway, between representatives who were close to Shimon Peres, who had come up with this idea of the Mideast Marshall Plan, and representatives of Arafat.

This came to fruition in the September 1993 agreement called the Oslo Accord. Now, what's most important about the Oslo Accord, and most people focus on the fact that Arafat and Rabin shook hands, they spoke about putting an end to the enmity. This is where Rabin made his famous statement that in order to do this, you must have the courage to change axioms. And they reflected that merely by meeting together and shaking hands. It was a very tense moment until the two of them grabbed each other's hands, looked in each other's eyes, and then moved away and did a toast to each other. A toast to those who have the courage to change axioms. But what was underlying this potential was precisely LaRouche's idea of economic cooperation and development in the two economic annexes that were attached to the Oslo Accord.

I'm just going to read a couple of aspects of this. The

economic annex #3: "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation in Economic and Development Programs."

"The two sides agree to establish an Israeli-Palestinian Continuing Committee for Economic Cooperation, focusing, among other things, on the following:

"1. Cooperation in the field of water, including a Water Development Programme ...

"2. Cooperation in the field of electricity ...

"3. Cooperation in the field of energy ...

"4. Cooperation in the field of finance, including a Financial Development and Action Programme for the encouragement of international investment in the West Bank and the Gaza Strip ...

"5. Cooperation in the field of transport and communications ...

"6. Cooperation in the field of trade ..." and finally,

"7. Cooperation in the field of industry, including Industrial Development Programmes, which will provide for the establishment of joint Israeli-Palestinian Industrial Research and Development Centres...."

So, that was Annex #3. Annex #4 consolidates that with the idea of the "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs." It talks about an economic development program for the West Bank and Gaza, a Middle East development fund, and finally, a Middle East Development Bank. All of this was possible at that time, and this would have done precisely what LaRouche was proposing, which was to create a basis where people in the Palestinian territories would see a benefit in cooperating with Israel, and the Israelis would see a benefit in cooperating with the Palestinians. Not just to end the killing, but to create an environment of mutually beneficial productive activity which would lift the standard of living of people on both sides of

the conflict. And on that basis, a two-state solution would be possible. That's at the center of LaRouche's ideas.

Now, what happened to that plan? Well, it was first killed by the World Bank, because by November 1993, the World Bank said they would not funnel money or provide funds that came from donors. President Clinton among others was trying to raise funds for this. There were donors who were prepared to give money, but the World Bank said they would not extend that money to the Palestinians because they didn't trust them because of "corruption." In particular, opposition to having Arafat having any possibility of receiving the funds. As a result, the money was just not there. This was a major problem for the follow through. Then, two years later, Nov. 4, 1995, Yitzhak Rabin was murdered by a man named Yigal Amir, who was part of the settlers' movement and in particular had been very active in Hebron, which was one of the major areas of confrontation between the Palestinians who lived there and the Jewish settlers who were using the power of the Israeli state to move in. The assassination of Rabin, on top of the shutdown of the potential for funds, ended the possibility of the success of Oslo. LaRouche has specifically stated in September 1993, after the handshake in Washington, that it's urgent that the earth start being moved for these new projects immediately. Otherwise, there was a danger that this proposal would be drowned in the blood of both sides. He specifically identified the Sharon networks in the settlers' movement as the threat to it. And that's what happened; an opportunity was lost.

As we see, just project from 1995 to today. The Palestinians still have no state; in fact, they now are divided between two groups, one of which— Hamas, which Netanyahu is now vowing to exterminate—since 2009, Netanyahu and Israel have been providing funds to Hamas to build them up as a counter to the Palestinian Authority. Why? Because the Palestinian Authority is a nationalist movement that represents the interests of the

Palestinians as a nation, as opposed to Hamas, which is a religious movement. As long as you have Hamas fighting with the Palestinian Authority, you have no unified government to negotiate with. That's what Netanyahu said; he bragged about doing that. The estimate is that more than \$1 billion was channeled from Israel through Qatar to the Hamas, which now Netanyahu says he's going to exterminate and wipe out.

So, the solution here is that you have to identify what the problem is. The problem is not Israelis and Palestinians, though they may be the ones who carry out the desperate actions. But they're not acting in their own interests; they're acting in the interests of those higher up, who want to prevent any kind of break with the old axioms. We're seeing this happening around the world. Why did this happen right now? Well, I can't speak for the decision-making process of Hamas, but the timing on this is certainly worth looking at. You have the breakdown of support for the Ukraine war in the United States Congress. You have the Ukraine war going terribly. The counteroffensive fizzled out. You may be providing more weapons to Ukraine, but as Putin pointed out, that just means that there will be more deaths of Ukrainians.

The second point is that you have the emergence of a new counter pole to the unipolar order; namely, the BRICS. The emergence of the Global South with the commitment to the kind of development projects that Lyndon LaRouche has been writing about for 50 years; which means against the International Monetary Fund, against such projects as the Great Reset and the global Green New Deal, and so on. So, if you look at this from the standpoint of a Frederick Kempe and the Atlantic Council, and the people who bankroll that, a peace settlement in the Middle East would be a horrible for them. Just as a negotiated settlement of the Ukraine war, in which what Putin proposed for the last eight years—security guarantees for both Ukraine and Russia, and a recognition for the potential for the two nations to work together—this represents a threat to

the continuation of what Blinken calls the rules-based order. And so, that's why it's so revolutionary and important to grasp what LaRouche is saying; both in terms of who's manipulating this, what's the hand above the scene that's playing the two sides against each other? And secondly, how do you defeat that? You have a movement in the Western nations—the United States and Europe—that rejects the unipolar order and the so-called rules-based order and reach out their hands to the Global South to work on joint development projects in the benefit of the other.

So, there is a solution. Those who say there is no solution are just the victims of the psychological warfare which is designed to make you depressed. But the solutions rest with what we've been trying to do; what we've been working on for years, and which is coming together now in the International Peace Coalition and the overall movement of the LaRouche Organization. We can make these solutions happen, but it depends on we, the people; not elected officials who have proven to be too corrupt and too intellectually small to take up the task at hand.

That's my presentation for today.

**Schiller Instituttets dialog
med Helga Zepp-LaRouche
Webcast: 'Hvem guderne vil
tilintetgøre...' på vej mod**

Tredje Verdenskrig

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 25. oktober 2023

ANASTASIA BATTLE: Velkommen til Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche. Mit navn er Anastasia Battle. Jeg er stedfortræder for Harley Schlanger. I dag er det onsdag den 25. oktober 2023. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Der foregår meget i verden lige nu, der er sket en del ting. Vi vil meget gerne give dig et godt overblik over de ting, der sker, og hvad du kan gøre for at gribe ind i denne proces. Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen har lavet en række vigtige interventioner, som vi kan vende tilbage til, herunder et meget vigtigt andragende, der netop er blevet udsendt af koalitionen Humanity for Peace. Så med det vil jeg gerne åbne med Helga Zepp-LaRouche. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Verden er på randen af en katastrofe, og det kræver mobilisering af mange, mange mennesker rundt om i verden for at få verden i en anden retning, for jeg vil gerne diskutere dette på to niveauer: Det ene er den menneskelige faktor, hvad det gør ved folk, hvis der sker og tolereres ting, som ikke bør tolereres med hensyn til karakteren, sindet og sjælen hos folk rundt omkring i verden; og det andet er naturligvis den umiddelbare militære fare.

Lad mig starte med det sidste. Den længe ventede, i hvert fald under omstændighederne, israelske landoffensiv i Gaza er endnu ikke gået helt i gang, angiveligt fordi præsident Biden forsøger at fortælle Netanyahu, at der først skal være plads til at forhandle om at frigive gidslerne. Nu er det måske, som det er. Der er indtrængen i Gaza. I alt er mere end 5.000 palæstinensere blevet dræbt, og det mest foruroligende ved det

er, at det hovedsageligt er civile, der bliver dræbt: 70% af alle de mennesker, der er blevet dræbt indtil videre, er kvinder, ældre og børn, og 40% af dem er børn. Så kan der også være nogle civile mænd blandt de dræbte. Så den faktiske skade eller drab på Hamas-krigere er relativt lille, og drab på befolkningen er høj. Og situationen i Gaza er helt utrolig! Fordi de fik at vide, at de skulle forlade området fra nord og flytte mod syd, hvilket er praktisk talt umuligt, da man ikke kan flytte 1 million mennesker, der ikke har brændstof, vand, mad eller medicin. Og når nogle af dem så ankommer til syd, bliver de alligevel bombet der!

Dette er en menneskelig katastrofe, som selv FN's generalsekretær Guterres, som er en meget mild person, angreb Hamas' grusomheder mod Israel, men han sagde også, at det, der sker i Gaza, er helt utåleligt, det er en fuldstændig overtrædelse af humanitær lov, og for dette blev han straks angrebet af den israelske FN-ambassadør Gilad Erdan, som krævede Guterres' afgang. Og alt, hvad Guterres sagde, var sandheden om, hvad der sker!

Så dette er en utrolig situation, og der bør og skal være en øjeblikkelig mobilisering af mange mennesker for en våbenhvile. Våbnene skal gøres tavse, der skal være en forhandlingsløsning, og på trods af alle de fiaskoer med at sætte dette på dagsordenen indtil videre, hovedsageligt på grund af USA's veto – Brasilien havde for eksempel et forslag om våbenhvile i FN's Sikkerhedsråd, og alle stemte for det, bortset fra USA's veto, så det blev ikke vedtaget. Men ikke desto mindre, hvor skal dette føre hen? Indtil alle mennesker i Gaza enten er dræbt eller fordrevet, smidt ud, etnisk udrensning, hvor er grænsen for, hvad der sker der?

Så derfor må en øjeblikkelig mobilisering være at stoppe drabene, at få en våbenhvile og at bevæge sig i retning af Kinas forslag om at afholde en øjeblikkelig fredskonference i Mellempøsten, for Mellempøsten, og så sætte spørgsmålet om en tostatsløsning på dagsordenen; FN's resolution 242, som er

international lov, fordi den blev vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Og så må der være det, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, foreslog allerede i 1975, nemlig en omfattende økonomisk udviklingsplan for hele regionen, det, han kaldte "Oaseplanen", som grundlæggende ville give alle parter mulighed for økonomisk udvikling, og på den måde etablere et fundament for fred.

Hvis det ikke sker, skal folk være klar over, at vi er i akut fare for en optrapning af ikke bare krigen i Mellemøsten og Sydvestasien, men også af krisen i Ukraine. I Ukraine havde USA i al hemmelighed flyttet ATACMS-missilerne ind i Ukraine, uden at offentliggøre det, men bare ved at gøre det. Det blev voldsomt angrebet af den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, som i bund og grund sagde, at USA direkte lægger op til en konfrontation med Rusland.

Og så i kombination med situationen i Mellemøsten, hvor USA har flyttet en betydelig militærstyrke til Israels kyster, nemlig de to hangarskibsgrupper, USS Gerald R. Ford og USS Dwight D. Eisenhower, og derudover kommandoskibet for den 6. flåde, USS Mount Whitney, som nu alle er under kommando af den øverstbefalende for den 6. flåde, viceadmiral Thomas Ishee. Og der er andre udstationeringer, måske også i Den Persiske Golf. Og 12.000 soldater er klar til at blive udstationeret.

Hvis der nu sker en optrapning, lad os sige, at de israelske landstyrker rykker ind i Gaza, og Hizbollah angriber Israel som følge heraf, så er alt naturligtvis rettet mod et engagement med Iran. Senator Lindsey Graham, som har en utrolig fortid som krigshaj, er lige nu i Israel sammen med ni andre senatorer, og han har opfordret til at bombe Iran for at stabilisere regionen! Hvor langt fra virkeligheden kan man komme, end at sige noget i retning af det, Lindsey Graham siger?

Jeg ved, at alle, der har bekymret sig om Mellemøsten og Sydvestasien i årtier, er klar over, at i betragtning af, at

der er atomvåben i Israel, sandsynligvis 200 atomvåben, og faren for, at de på en eller anden måde vil komme i spil, hvis Iran bliver angrebet, er alle odds sat ud af spil. Det har været sandt i årtier i Sydvestasien, og især nu, med kombinationen af situationen i Ukraine. Det er vigtigt, at Putin, i anledning af at han var gæst ved Belt and Road Forum for International Cooperation i Beijing, gav en pressekonference fra gæstehuset, hvor han sagde, næsten som en sidebemærkning: "Jeg gav ordre til at sætte MiG-31'erne, der bærer Kinzhal-missiler," som er disse hypersoniske missiler, der kan gå til Mach 9, som er ekstremt hurtige, der ikke følger ballistiske baner, men som er manøvredygtige, at han har givet ordre til, at de sættes i alarmberedskab for at flyve permanent på MiG-31'ere over Sortehavet. De kan nå både Ukraine og Middelhavet og potentielt sænke ethvert amerikansk krigsskib der.

Så hvis man ser på, hvordan hele den islamiske verden tydeligvis forbereder sig på en optrapning, har man demonstrationer i mange lande, i Indonesien, i Malaysia, selv i Europa har man haft demonstrationer, i Spanien et par meget store, selv i London mere end 100.000 mennesker, i Barcelona 70.000 mennesker.

Vi sidder på en total krudttønde, og derfor er en intervention absolut nødvendig for at sige, at vi er nødt til at gå til diplomatiet, og vi er nødt til at lægge forslagene på bordet til en øjeblikkelig fredskonference. Jeg ved, at det er meget vanskeligt, for hvis USA nedlægger veto, hvad kan man så gøre? Men jeg tror, det kræver en mobilisering af velmenende mennesker over hele verden for at ændre balancen, for alternativet fører direkte til helvede.

BATTLE: Enig Helga, tak. Hvis du har lyst til at sende Helga Zepp-LaRouche et spørgsmål, kan du enten skrive det i livechatten på YouTube eller sende det til questions@schillerinstitute.org.

Helga, jeg vil gerne stille dig et spørgsmål fra en professor i Pakistan. Han spørger: "Jeg tror, at fred kan opnås, når alle verdens lande har fred som deres nationale interesse. Jeg tror, det er den eneste måde, det kan ske på. Hvad er dine tanker? Og hvordan gør vi det?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er faktisk allerede tilfældet, for militære løsninger på konflikter er aldrig i nationens egeninteresse. Det er i så fald helt klart i det militærindustrielle kompleks' egeninteresse. Hvis man ser på aktieværdien af de store amerikanske militærfirmaer, Lockheed-Martin, Raytheon, Northrop Grumman, alle disse store firmaer, så steg deres aktier på én dag med 9%, og andre mindre, men stadig stigende. Så de er de store profitmagere.

For eksempel i Tyskland, i Grundgesetz, som svarer til en forfatning, er der et klart krav om, at regeringen skal tilstræbe fred! Tilstræber den tyske regering nu fred? Nej, det gør de ikke. Udenrigsminister Baerbock, som kan lide, når hun ændrer retning, at gøre det til en 360 graders drejning – du kan fortælle mig, hvordan det regnestykke fungerer, men det er, hvad hun siger – men hun arbejder tydeligvis ikke for fred, fordi hun hele tiden bevæger sig i samme retning som den amerikanske regering, og derfor ikke. Det er det største problem, at disse regeringer i Vesten ikke arbejder for fred! De tager én side i Ukraine-krisen, 100% Ukraine; de tager én side i Israel-Palæstina-konflikten, 100% Israel. Og hvis der er noget, man kan lære af fredsforhandlinger, så er det, at man altid skal tage alle sider i betragtning, man skal tage hensyn til alle andres interesser. Det er læren fra den westfalske fred.

Så det, der kræves, er, at befolkningen, civile grupper, almindelige borgere, organiserer sig og arbejder for fred. Hvis regeringerne ikke er i stand til at arbejde for fred, så må befolkningen påtage sig en stærkere rolle, og jeg tror, at det virkelig er testen. På en måde bliver vi testet som en menneskelig art: Har vi den moralske egnethed til at overleve

eller ej? Og jeg tror, det er det mest alvorlige spørgsmål, vi nogensinde har stået over for.

BATTLE: Tak, når vi taler om det moralske spørgsmål, får vi mange spørgsmål om, hvad vi skal gøre. Mange mennesker tænker på aktiviteter, de kan gøre. Jeg vil rapportere om en aktivitet, som blev udført, en intervention af medlemmer af Schiller Instituttet, LaRouche-ungdomsmedlemmer, Robert Castle, José Vega og Simon Miller over for Hillary Clinton, hvor de krævede, at hun kommenterede Bidens fremdrift i verdenskrigen i sin offentlige erklæring. Det var meget veludført, og det blev set over hele verden nu, jeg tror, det er blevet set omkring 4 millioner gange (jeg kan tage fejl af tallet); sandsynligvis mere. Hvis der er noget, jeg er beskeden omkring, er det antallet. Men det er en idé om, hvad folk kan gøre, er disse interventioner. Det vil jeg bestemt gerne opmuntre til.

Men et andet spørgsmål, der er kommet ind, kommer fra et medlem af International Peace Coalition (IPC). Hun spørger, om hun skal organisere en protest i Costa Rica? Men andre folk fra IPC spørger også, om de skal organisere protester? Måske noget i retning af det, vi har gjort med fredsforslaget i underskriftsindsamlingen?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, at hvis du på nogen måde kan nå ud til medlemmer af din organisation, andre organisationer, så skal det gøres så hurtigt som muligt. Men bortset fra at gøre det, synes jeg, at det mest presserende spørgsmål er at forene fredsbevægelsen. For lige nu er der, selv i én by, mange små demonstrationer, her 50 mennesker, der 200 mennesker, men de er ikke stærke nok til at blive hørt, og derfor vil jeg virkelig opfordre jer til at slutte jer til International Peace Coalition, som er et forsøg på at forene alle fredselskende mennesker over hele verden, for det er så tydeligt, at det, der først og fremmest står i vejen for at blive det flertal, som vi er – det store flertal af mennesker, hvis man spørger dem, “ønsker du Tredje Verdenskrig eller

fred?", vil sige "fred". " , ville de naturligvis sige "fred". Men da de ikke er forenede, bliver deres stemme ikke hørt. Og der blev faktisk lavet en meningsmåling, hvor 10% af befolkningen er for en konflikt, en militær løsning på konflikten, og de tror, at de er det store flertal, mens de 90% af befolkningen, der ønsker en fredelig løsning, tror, at de er i mindretal. Det har at gøre med det faktum, at mainstreammedierne i overvældende grad skubber til krigsfortællingen, i hvert fald i nogle lande – i Tyskland er det for eksempel utroligt kontrolleret.

Så jeg tror, at det både er af ideologiske årsager, at folk mener, at de har andre problemer, som er vigtigere at holde adskilt fra andre mennesker, eller at det i virkeligheden handler om at dele og herske, at der er indflydelsesrige agenter, som forsøger at forhindre en forening af fredsbevægelsen, det gamle spil mellem imperier.

Så ideen om, at vi virkelig er nødt til at lægge alle forskelle til side, vi kan diskutere atomenergi, klima, grønne spørgsmål, om biler – alt kan diskuteres, hvis vi har fred. For hvis verden sprænger i luften, er det hele forgæves, og der er ingen grund til at diskutere noget som helst, for så er vi alle døde, og det mener jeg virkelig meget, meget alvorligt.

Vær med i IPC-processen: Kontakt os, så sætter vi dig på den ugentlige konference, så du kan deltage og hjælpe os med at opbygge en verdensomspændende bevægelse, der fokuserer på den ene menneskehed. Og den eneste grund til, at jeg ikke giver op og bliver pessimistisk, er, at jeg tror, at væksten i International Peace Coalition, som er mindre end tre måneder gammel, meget hurtigt spreder sig til fem kontinenter. Og det er alle mennesker, der er motiveret af ideen om den ene menneskehed, som aldrig har været mere værdifuld end lige nu: Så vær med i den proces.

BATTLE: Præcis. Jeg vil inkludere et link i YouTube-chatten,

så folk kan kontakte os. Vi vil meget gerne have mere feedback fra folk og få jer involveret i frivilligt arbejde.

Helga, har du tid til et par spørgsmål mere?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, et par minutter.

BATTLE: Okay. Jeg tror, det begynder at gå op for folk, og jeg er stødt på det flere gange med forskellige mennesker, jeg taler med, og med nogle af de spørgsmål, vi får, at de faktisk går efter Tredje Verdenskrig, de går faktisk efter atomkrig, og før, med Ukraine-krigen, var det en masse meget specifikke samtaler om Rusland og Ukraine, og alle disse dele, der bevægede sig der, og nu er det meget klart, at dette er globalt. Vi får nogle spørgsmål fra folk, der indser dette, som siger, hvad vil de gøre, når hele verden er ødelagt – flytte til en anden planet? Hvorfor bevæger de sig mod Tredje Verdenskrig? Dette kommer fra S., som er en ny person, der slutter sig til os i chatten i dag.

ZEPP-LAROUICHE: Der er tydeligvis en fare for fejlberregning. USA's nye sikkerhedsstrategi hævder for første gang, at USA vil være i stand til at udkæmpe to globale krige med store modstandere, hvilket naturligvis betyder Rusland og Kina. Det er et klart brud, for indtil nu har det i alle sikkerhedspapirer stået, at USA kan udkæmpe én stor krig med en stor modstander og derudover en regional krig. Men det er første gang, at de siger, at USA kan udkæmpe to store krige. Jeg synes, det er fuldstændig vanvittigt, for hvis bare en lille del af alle atomvåben blev brugt i sådan en krig, ville det være nok til at forårsage en atomvinter, hvor alt liv på planeten i de følgende år ville dø: Fordi det ville være isnende koldt, ingen høst, ingen planter, ingen mad, intet ville være der mere, og folk ville dø lidt senere, hvis de ikke blev dræbt i de første eksplosioner.

Så at lege med disse ideer er efter min mening et tegn på klinisk sindssyge. Jeg vil ikke udelukke, at nogle af disse

militære planlæggere er ramt af sindssyge, for hvis man leger med den mulige udryddelse af den menneskelige art, kan man ikke være normal, man kan ikke være et fornuftigt menneske. Nogle af disse mennesker tror åbenbart, at man kan "vinde" sådan en krig! At man kan slå den andens forsvar ud, at man kan med en kombination af cyberkrig, rumkrig, konventionel krig, atomkrig – jeg mener, der er disse manøvrer, som Global Lightning, der tager forfærdelige scenarier, som er relativt hemmelige, men noget er kendt om dem: De har en idé om, at man kan udkæmpe disse kombinerede krige i ugevis!

Jeg mener, at det er helt forkert. Atomeksperter som Ted Postol har skrevet lange artikler, der forklarer, at når først ét atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomvåbenmagter vil blive udløst, ekstremt høj.

Så der er en faktor, der hedder fejlregning. Der er også faktoren "après nous le déluge", altså at man i stedet for at opgive magten og lade et andet verdenssystem vokse frem, nedbryder det hele. Der er en faktor af sindssyge i det hele, og det er derfor, jeg tror, at det værste problem er apatien hos så mange mennesker.

Jeg er også overbevist om, at vi kan komme ud af det her, simpelthen fordi det store flertal er på en helt anden kurs: Verden har ændret sig. Den unipolære verden har længe ikke eksisteret mere, og der er ikke kun opstået en multipolær verden, men jeg vil endda sige, at der er en tendens til, at der opstår et nyt paradigme: Det betyder, at den ene menneskehed skal sættes først, og nationale interesser skal være sammenfaldende med den ene menneskehed, men ikke modsat. Og det Globale Syd er langt de fleste lande; BRIKS-landene er i vækst. Det er en af grundene til, at krisen i Mellempøsten er så ødelæggende, fordi vi var på en meget god kurs med integration mellem shiamuslimerne og sunnimuslimerne, fordi Iran og Saudi-Arabien, og det er der nu sat et stort spørgsmålstegn ved. Og det er derfor, en intervention er så

meget desto mere presserende.

Men der er håb, for vi har en række lande, som ikke ønsker at gå i retning af konfrontation, som ønsker at bevare deres status som alliancefrie lande, og de er langt de fleste. Så det er ikke Rusland eller Kina, der er isolerede, det er lande som USA og Tyskland, der er fuldstændig isolerede, for selv inden for EU er de fleste lande mere fornuftige end Tyskland lige nu.

BATTLE: Det er meget sandt. Jeg har et spørgsmål mere, jeg kan tage. Det er fra Theo, som også er medlem af International Peace Coalition og en ven fra People's Party. Jeg vil læse et par ting. Jeg tror, vi er nødt til at se på nogle af de ting, du nævner, Theo.

"1. Støtter IPC svarmarchen den 4. november i D.C.? Er de blevet kontaktet?" Måske kan du hjælpe os med at kontakte dem, så undersøger jeg det. Vi bør undersøge denne march.

"2. Skal vi lave en offentlig bøn Camps for Peace, i stil med Occupy Wall Street, på offentlige steder?" og

"3. Kan vi stoppe dem ved at afsløre stand-down i Israel den 7. oktober, som ifølge nogle kommentatorer var et falsk flag fra Deep State?"

Hvad er dine tanker, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi vil diskutere alle disse forslag om de forskellige marcher og aktiviteter i vores næste IPC-diskussion på fredag. Så lad os tage den deroppe igen.

Den 7. oktober er der faktisk nogle spørgsmål, som ikke er blevet besvaret på en tilfredsstillende måde. Det står nu klart, at den egyptiske regering advarede Israel om, at Hamas planlagde en operation. Det, man ikke helt ved, er, om Egypten var klar over omfanget af det kommende angreb? Måske troede de bare, at det var endnu et Hamas-angreb, som der har været

mange af før. Måske var det, fordi Israel faktisk flyttede nogle af tropperne fra Gaza til Vestbredden, og de var ikke opmærksomme.

En ting, der er meget ildevarslende, er, at de israelske efterretningstjenester angiveligt er de bedste i verden, og hvis de blev overrasket på en sådan måde, at dette ikke blev bemærket, hvad så med NSA? Det er meningen, at NSA skal vide alt og optage alt? Hvorfor opfangede de ikke disse ting?

Så jeg mener, at alt dette kræver en grundig undersøgelse, og hvis folk har konkrete oplysninger, bør de komme frem med dem. Men ellers synes jeg, at det vigtigste er at mobilisere for en våbenhvile, og der skal være en humanitær korridor! Hver time dør der mennesker i Gaza, lige nu! Så det er ikke noget, der skal ske om en måned eller to måneder. Jeg mener, at en humanitær korridor og en våbenhvile skal gennemføres med det samme, for hvis folk er dehydrerede, kan de dø meget, meget hurtigt, og det sker allerede. Jeg kan kun opfordre folk: Gå ombord i IPC, for det er lige nu den bedste mulighed i byen for at få verdensoffentligheden til at stå sammen om behovet for at gå efter en fredsløsning.

BATTLE: Jeg er helt enig. Jeg vil bare gentage over for alle, der er med i dag, at de skal skrive under på den underskriftsindsamling, som IPC netop har lavet. Den er sendt gennem Humanity for Peace, og går ud på at få en øjeblikkelig våbenhvile og håndhæve FN's resolution 242. Den blev skrevet af en række mennesker i IPC på tværs af det politiske spektrum, hvilket var meget, meget vigtigt.

Med det vil jeg gerne vende tilbage til afslutningen: Alle bedes slutte sig til os i IPC på fredag. Helga, har du nogle afsluttende bemærkninger til os her?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det, jeg berørte i begyndelsen, er, at vi befinder os i ekstremt udfordrende tider, og der er mange mennesker, der ønsker at trække sig tilbage til privatlivet og

sige "åh, jeg vil ikke gå derhen, det er for forfærdeligt. Det giver mig søvnløse nætter, så jeg vil ikke vide noget om det." Jeg synes, det er det værste, for det, der virkelig er problemet, er, at hvis du er klar over et stort onde, og du ikke gør dit bedste for at løse det, gør det noget ved dig, ved din sjæl, ved dit sind, ved den måde, du er på som person. Og jeg tror, at vi, i hvert fald i Vesten, står over for en utrolig brutalisering af samfundet, et kulturelt forfald. Og hvis vi tolererer det, der foregår lige nu, vil det bringe os et skridt længere ind i en katastrofe, som vi måske ikke kommer os over.

Det, vi skal gøre i stedet, er alt muligt, som klassisk musik, vi vil gerne have masser af klassiske koncerter. Hvis du ønsker organiserede bedemøder, er det også meget godt: Alt, hvad der opløfter sjælen og gør folk til bedre mennesker, for civilisationen har aldrig været så konfronteret med spørgsmålet om, hvor den vil gå hen, et spørgsmål om, hvor moralske folk er, hvor meget de bekymrer sig om menneskeheden? Og lige nu er spørgsmålet om æstetisk uddannelse, om at forsøge at være bedre mennesker, end man var i går, i virkeligheden spørgsmålet om at frigøre en menneskelig kraft, som i virkeligheden er det eneste, der kan overvinde det militær-industrielle kompleks. Det lyder måske som en utopisk idé, men jeg er helt overbevist om, at skønheden i den menneskelige sjæl er stærkere end ondskaben i militær profit og krigsførelse. Men man er nødt til at handle på baggrund af den indsigt.

BATTLE: Tak, Helga. Jeg blev meget rørt over det, du sagde. Jeg tror, det er meget sandt: Så alle bedes slutte sig til os i denne organiseringsproces, og lad os skabe, hvad der ville virke som en utopi i verden. Og tak, Helga, for dine tanker.

Og vær med igen i næste uge, og også denne fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses på fredag.

POLITISK ORIENTERING den 26. oktober 2023: Stop folkemordet i Gaza inden vi får en storkrig. Formand Tom Gillesberg.

Lydfilen:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2023/10/tg-1-26.10.23-final-mp3.mp3>

På randen af katastrofe – en løsning er stadig tilgængelig

Den 25. okt. 2023 (EIRNS) – Tænk tilbage på begyndelsen af oktober i år – for knap fire uger siden.

Ukraine-krigen fortsatte tilsyneladende i det uendelige, hvor London og Washington tyede til stadig mere provokerende ukrainske angreb på Rusland ved hjælp af avancerede vestlige våben i lyset af Ukraines "modoffensivs" fiasko. BRIKS-topmødet var blevet afholdt i Sydafrika i slutningen af august og havde igangsat kimen til en helt ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for planeten. I midten af september blev Eastern Economic Forum afholdt i Vladivostok, Rusland, hvor

omfattende økonomiske samarbejdsprojekter styrkede indsatsen for et nyt økonomisk system.

Så, den 7. oktober iværksatte radikale Hamas et blodigt angreb på det sydlige Israel og udnyttede den overraskende slappe israelske sikkerhed ved grænsen og trængte ind og dræbte anslået 1.400 israelere og tog over 200 mennesker som gidsler. Israel iværksatte straks en nådesløs bombekampagne mod Gaza, hvor IDF (Israels militære styrker) den 13. oktober instruerede "alle indbyggere i Gaza by om at evakuere deres hjem" og "flytte sydpå for at beskytte dem." IDF meddelte også, at det snart ville iværksætte et omfattende landangreb mod Gaza, som, når det udføres, næsten helt sikkert vil udløse en politisk og muligvis militær eksplosion i hele den muslimske verden – og hinsides.

Den 10. oktober ankom USS Gerald R. Ford Carrier Strike Group til det østlige Middelhav ud for Israels kyst. Den 14. oktober meddelte forsvarsminister Lloyd Austin, at han havde beordret USS Dwight D. Eisenhower Carrier Strike Group (CSG) til at slutte sig til Ford-hangarskibet. Den 17. oktober bekræftede Pentagon, at 2.000 amerikanske tropper var blevet sat i forhøjet beredskab til mulig indsættelse i Mellemøsten. Og den 18. oktober sejlede kommando- og kontrolskibet USS Mount Whitney mod det østlige Middelhav med chefen for 6. flåde, viceadmiral Thomas Ishee og hans stab ombord. Planlægningen er angiveligt i gang for at "reagere" på Irans mulige involvering.

Rusland reagerer på optrapningerne. Den 18. oktober, under et besøg i Kina til Bælte- og Vej-Forum, meddelte præsident Putin, at han havde "instrueret de russiske luftstyrker om at begynde at patruljere den neutrale zone over Sortehavet på permanent basis. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemerne, der, som det er almindeligt kendt, har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå hastigheder på op til Mach 9.

Og i dag, den 25. oktober, meddelte Kreml, at Putin personligt

havde ledet en fuld trænings-session for landets atomare afskrækkelsesstyrke. Forsvarsminister Shoigu tilføjede, at øvelsen omfattede "opgaverne med at levere et komplekst atomangreb fra strategiske offensive styrker som svar på et fjendtligt atomangreb."

»Verden er på randen af en katastrofe,« erklærede grundlæggeren af Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, i dag under sit ugentlige webcast Dialogen. "Folk må gøres opmærksomme på, at vi er i en akut fare for en optrapning af ikke kun krigen i Mellemøsten," fortsatte hun. "Vi sidder på en komplet krudttønde, og derfor er en indgriben absolut nødvendigt... Vi må ændre balancen, fordi alternativet fører direkte ind i helvede."

Zepp-LaRouche opfordrede til den bredest mulige mobilisering af mennesker af god vilje rundt om i verden og krævede øjeblikkelig handling for at stoppe drabene. Der er faktisk en bølge af protester rundt om i verden, som nu også er begyndt at sprede sig til amerikanske universitetscampuser. Zepp-LaRouche specificerede de skridt, der må tages: »Der bør og må være en øjeblikkelig våbenhvile: våbnene må gøres stille. Der skal findes en forhandlingsløsning ... og bevægelse sig i retning af Kinas forslag om at afholde en øjeblikkelig fredskonference for Mellemøsten og sætte spørgsmålet om en to-statsløsning og FN-resolution 242 på dagsordenen.»

Zepp-LaRouche fortsatte: "Og så må der være, hvad min afdøde mand, Lyndon LaRouche, foreslog allerede i 1975, nemlig en omfattende økonomisk udviklingsplan for hele regionen, det, han kaldte 'Oase-planen', som dybest set ville give chancen for økonomisk udvikling til alle sider og på den måde etablere et fundament for fred."

Hun insisterede på, at befolkningerne i alle nationer "skal spille en stærkere rolle. Jeg tror, at det virkelig er testen. På en måde bliver vi testet som en menneskelig art: Har vi den moralske egnethed til at overleve eller ej? Og jeg tror, det

er det mest alvorlige spørgsmål, vi nogensinde har stået over for.”

Foto, Maria Orlova, Pexels CC0

At stirre ind i helvede: Dræber krig i Gaza Hamas eller børn?

24. okt., 2023 (EIRNS – Brasiliens præsident Lula da Silva satte bombekampagnen i perspektiv – det er den første krig i menneskets historie, hvor det største antal dødsfald “er børn, der ikke deltager i krigen.” Han talte i dag i sin seneste ugentlige udsendelse: “Samtale med Præsidenten”).

Dagens rapport fra sundhedsministeriet viste dødsfald blandt børn stige natten over fra 37% af de samlede dødsfald til 40%. Samlet set var det en ny daglig rekord for bombekampagnen, hvor over 700 palæstinensere blev dræbt – og 305 af dem var børn, ligeledes en ny rekord. Det svarer til, at omkring 42.000 børn dør natten over i USA.

Det bragte det samlede antal på 18 dage op på 5.791 dræbte, herunder 2.360 døde børn. Kvinder, ældre og børn udgør nu 70% af de døde. Palæstinas udenrigsminister Riyad Al-Maliki fortalte FN’s Sikkerhedsråds møde i dag, at palæstinensiske børn skriver deres navne på deres hænder “så de ikke bliver ukendte lig eller begravet i kollektive grave.”

Israel hævdede for sin del, at det natten over havde ramt 400 Hamas-mål og dræbt “dusinvis” af Hamas-krigere. Tal fra

sundhedsministeriet tyder på, at omkring 200 mænd mellem 18 og 60 år døde. Så Israel dræbte et sted mellem fire dusin og 200 Hamas-krigere, som omregnet i denne grusomme beregning svarer til 3,5 til 14 civile dræbte pr. Hamas kriger. Den mest høflige beskrivelse af dette er "kollektiv straf."

Så da FN 's besindige generalsekretær indledte dagens møde i FN' s Sikkerhedsråd om Sydvestasien og udtrykte sin bekymring over "klare overtrædelser af den humanitære folkeret", sagde han, at Hamas' "forfærdelige" angreb "ikke kan retfærdiggøre den kollektive afstraffelse af det palæstinensiske folk". Selv dette faldt nogen for brystet. Israels ambassadør, Gilad Erdan, krævede, at Guterres straks trådte tilbage for at være "uegnet" til at lede FN.

Lula da Silva fortsatte med at rapportere, at han har talt med præsidenterne for Israel, det Palæstinensiske Selvstyre, Iran, Egypten, Tyrkiet, Frankrig og UAE samt lederen af den Europæiske Union; samtaler med præsidenterne for Kina, Sydafrika og Qatar kommer derefter. "Jeg taler med alle, så vi kan opnå tre ting. For det første at garantere en humanitær korridor, så folk kan modtage vand, mad og medicin. Sørg for, at der ikke er mangel på elektricitet på hospitaler, så folk kan behandles, og sørg for, at der ikke dræbes flere børn.... Hvis man ikke taler om fred hver dag, hver dag, hver dag, glemmer folk, at det er muligt at opbygge fred."

Brasiliens våbenhvileforslag i FN 's Sikkerhedsråd havde fået næsten enstemmig støtte, men der blev nedlagt veto af et land – USA.

I går hævdede USA 's præsident, i løbet af få øjeblikke, at Pave Frans støttede både hans tilgang til Israel-Gaza-krisen, og at der ikke vil være nogen våbenhvile, ikke engang en diskussion om muligheden for en våbenhvile. Da han blev spurgt om at indlede våbenhvile i bytte for gidsler, snublede Biden ikke over sine ord. Han fyrede tilbage med en fuldstændig afvisning.

Udenrigsminister Blinkens budskab til det samme FN-sikkerhedsrådsmøde var, at verden skal bistå og se Israels daglige bombekampagne, og at Iran skal angribes, hvis nogen af Israels naboer ikke retter ind. Den arrogante og skabagtige Senator Lindsey Graham førte en delegation på 10 amerikanske senatorer til Jerusalem i går for at levere budskabet om, at USA skal bombe Iran for at stabilisere regionen. Det er ikke et rationelt argument. Dette er kun klinisk adfærd (og Graham jokkede også i spindaten foran kameraet [se minutter 41:42 Til 43:27] som klinisk bevis).

Israelere og palæstinensere har den åbenlyse fælles fordel af at gøre ørkenen grøn, ligesom hele regionen. Lyndon LaRouches "Oase-plan" fra 1975 er det bedste sammendrag af denne ide, men ikke den eneste. Hvis nøglen til fred er udvikling, er konsekvenserne af at ignorere eller forbyde udvikling ret indlysende. Her er en 5-minutters video fra 2010 for at introducere den meget enkle udviklingside.

Trin # 2: Læs og omdel "Westfalen, ikke Versailles: Verden har brug for en 'Oase-plan' i Mellemøsten."

I stedet for at forbande mørket, er det bedre at tænde et lys.

Foto: Dhivakaran S. , Pexels CC0

**Dem guderne ville ødelægge ...'
på vej til tredje
verdenskrig, af Helga Zepp-**

LaRouche

23. oktober 2023 (EIRNS) – Det bør være klart for enhver opmærksom person, at vi potentielt er på randen af en global atomkrig på kort sigt, som kan udløses af en yderligere eskalering af en af de to konflikter – Ukraine-krigen og Israel-Hamas-konflikten. Hvad der umiddelbart gør denne situation så enestående farlig, er det faktum, at vestlige ledere ikke presser på for en øjeblikkelig våbenhvile og diplomatisk løsning, men tager ensidigt parti. Og USA forbereder sig tydeligvis på mellemlang sigt på at føre samtidige krige med Rusland og Kina, som uundgåeligt ville blive atomare.

I betragtning af denne eksistentielle trussel mod hele menneskeheden har vi brug for: En global mobilisering for en øjeblikkelig våbenhvile i begge konflikter, støtte til det kinesiske forslag om en fredskonference i Sydvestasien og en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der definitivt lægger geopolitikken til side, sætter hele menneskehedens interesse først, og som tager hensyn til interesserne for enhver nation på denne planet. Med andre ord er der presserende brug for et helt nyt paradigme som grundlag for international politik.

I går sagde den israelske forsvarsminister, Gallant, at en offensiv på jorden var nært forestående og ville være "lang og intens". Samtidig forbereder Israels naboer sig på en regional optrapning, der kunne se åbningen af en anden front mellem Israel og Hizbollah i Libanon og i værste fald ville involvere Iran. På det tidspunkt vil alle beregninger være værdiløse.

USA har allerede to hangarskibsgrupper, Gerald R. Ford Group og Gerald R. Ford Group, samt kommandoskibet USS Mount B., flagskibet for den amerikanske 6. flåde, og dermed i alt ti krigsskibe og 12.000 soldater, som alle snart vil være under fælles kommando af kommandanten for 6.flåde, viceadmiral

Thomas Ishee, og dermed, så at sige, "kanonklar" til intervention i konflikten i Sydvestasien.

I mellemtiden leverede Biden-administrationen i stilhed ATACMS-missiler til Ukraine, hvilket markerede en yderligere optrapning mod Rusland. Den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, gav derefter et skarpt svar: "Konsekvenserne af denne handling, som bevidst blev skjult for offentligheden, vil være af den mest alvorlige art... Vi har udtalt, at den fulde udrustning af Kiev-regimet med våben alvorligt underminerer strategisk og regional sikkerhed. USA ansporer til en direkte konfrontation mellem NATO og Rusland."

Som svar på denne udvikling meddelte den russiske præsident Putin på en pressekonference fra regeringens gæstehus i Beijing afslappet, at russiske fly nu flyver på permanent patrulje over Sortehavet og er udstyret med det hypersoniske kinzhal-missil, som kan flyve med hastigheder op til Mach 9.

Han sagde: "Og endelig er en større og meget betydningsfuld, omend hidtil ubemærket fejl, at USA bliver mere direkte involveret i denne konflikt... Jeg vil gerne sige – hvad jeg vil sige og informere dem om er ikke en trussel – at jeg har instrueret de russiske Luftstyrker om at begynde at patruljere det neutrale område over Sortehavet permanent. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemerne, der som bekendt har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå hastigheder på op til Mach 9."

Præsident Putin gentog senere: "jeg understregede, at dette ikke er en trussel. Men vi vil udføre visuel kontrol og våbenbaseret kontrol over, hvad der sker i Middelhavet."

Dette betyder, at missilerne, som der i øjeblikket ikke er noget forsvar mod, med kort flyvetid kunne ramme alle militære mål i Ukraine og sænke den amerikanske hangarskibsgruppe ud for den israelske kyst. Præcis hvornår Kinzhal-missilerne kunne blive indsat, for eksempel hvis russiske allierede som

Syrien eller Iran skulle blive involveret i at udvide militære operationer, er kun kendt af planlæggerne.

Samtidig forsøger Biden at rejse yderligere 100 milliarder dollars til forskellige operationer, på trods af at USA er massivt gældsat, til en værdi af 33.628.038.748.492 dollars i begyndelsen af oktober, og at få dette igennem Kongressen på trods af enorme økonomiske og sociale problemer i landet: Omkring 60 milliarder dollars til Ukraine, 10 milliarder dollars til Israel, resten til Taiwan og forsvaret mod flygtninge ved grænsen til Mexico. Og finansminister Janet Yellen, på trods af alle tegn på et stort tab i dollarens omdømme og den tilhørende af-dollarisering, er stadig afhængig af evnen til mirakuløst at trykke penge, og understreger at det slet ikke er noget problem for USA at finansiere to krige på samme tid.

Uanset alle realiteterne på slagmarken – den mislykkede ukrainske modoffensiv indrømmes nu af selv af de etablerede medier – en tidlig afslutning på krigene i både Ukraine og Israel-Hamas-affæren er udtrykkeligt udelukket: Udenrigsministeriet har nu udstedt instruktioner til amerikanske diplomater og andre for at undgå enhver brug af ord som “de-eskalering”, “fredsforhandlinger”, “afslutning på vold” eller “våbenhvile”. Disse “andre” inkluderer tilsyneladende også forbundskansler Scholz, for hvem dette åbenlyst er fremmede ord – i klar kontrast til den tyske forfatning, lovgivningsmandatet fra Artikel 26 i grundloven, som i sammenhæng med artikel 24 og 25 og præambelen til Grundloven repræsenterer Forbundsrepublikken specifikke forpligtelse til at fremme fred.

Spørgsmålet er, om trafiklyskoalitionen [en henvisning til de røde/gule/grønne farver i Tysklands nuværende regerende partier–red.] vil stadig gøre” alt sammen ” med USA, når det kommer til en fremtidig strategisk retning. USA’s nye militære strategiske plan forudser en samtidig konflikt med Rusland og Kina, hvilket repræsenterer en betydelig afvigelse fra den

tidligere vurdering, hvorefter USA i bedste fald kunne styre en krig med en supermagt og en samtidig regional konflikt.

Og så er der den bemærkelsesværdige formulering, som Biden brugte den 15. okt. på CBS's nyhedsprogram "60 Minutes": "Forestil dig hvad der sker, hvis vi faktisk forener hele Europa, og Putin endelig pilles ned, hvor han ikke kan forårsage den slags problemer, han har forårsaget. "Denne sætning kan forstås enten som "aflives" (et dyr) eller "lægge til at sove", men er ligefrem hårrejsende, når den bruges i forbindelse med øverstkommanderende for verdens stærkeste atommagt.

Putins svar, da han blev bedt om at kommentere Bidens bemærkning, var forholdsvis roligt: "vi har et velkendt ordsprog i Rusland: Lev længe, lær meget. Og det gælder ikke kun for præsident Biden, men for hele den politiske elite i USA Vi skal lære at respektere andre, og så er der ingen grund til at pille nogen ned... Respekt for andre folkeslag, andre lande, andre nationer ligger i noget andet, nemlig at tage hensyn til deres interesser."

Indtil videre ser det imidlertid ikke ud til, at der er taget hensyn til nogen nations interesser, men snarere til det militærindustrielle kompleks i USA og Tyskland. Efter udbruddet af Israel-Hamas-konflikten steg Lockheed Martins aktier med 9% på en enkelt dag, og de andre store våbenproducenter fik også store overskud.

At være ubetinget på Israels side, som Scholz gentagne gange understreger, svarer imidlertid ikke på spørgsmålet om hvilket Israel. Er det Israel, hvis borgere i månedsvis gik på gaden mod Netanyahus retsreform, eller det Israel, der ønsker at få de sidste rester af muligheden for en palæstinensisk stat til at forsvinde, eller det Israel, hvor det drøftes om Netanyahu skal stemmes ud så hurtigt som muligt? Disse ville resultere i helt forskellige perspektiver. Og ville det ikke også være passende, hvis medierne i Tyskland rapporterede om det, der

offentliggøres i Israel, nemlig Netanyahus bevidste støtte til Hamas for at eliminere muligheden for en palæstinensisk stat en gang for alle?

Alle kræfter, der er interesserede i at forhindre, at de to kriser i Ukraine og Sydvestasien eskalere til en verdenskrig, bør lægge pres på deres regeringer for at tage de aktuelle fredsinitiativer op. Ikke mindst af disse ville være fredskonferencen for Sydvestasien foreslået af Kina. "Oaseplanen" foreslået af Lyndon LaRouche i 1975 giver det nødvendige økonomiske udviklingsprogram, der må være grundlaget for enhver fredelig udvikling i regionen. De principielle forordninger fra den Westfalske Fred kræver også, at FN's Resolution 242 fra 22. november 1967, vedtaget af FN og accepteret af Israel selv, endelig gennemføres.

Det fremgår klart af det, der er blevet sagt her, at vi i øjeblikket er på en bane, der før eller senere vil føre til den endelige katastrofe. Så vi har brug for en øjeblikkelig vending, ikke på 360 grader, men på 180. Ethvert skolebarn burde forstå forskellen.

Fodnote:

"360 graders drejning" er en henvisning til det forkerte ordvalg, som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock brugte den 18. februar på sikkerhedskonferencen i München.

Reference:

Haarets, Feb. 13, 2019, " Gants' videoer beskylder Netanyahu for at have betalt Hamas, fordrevet jøder."[(<https://www.haaretz.com/israel-news/elections/2019-02-13/ty-article/gantz-videos-accuse-netanyahu-of-paying-off-hamas-evicting-jews/0000017f-dc41-d3ff-a7ff-fde1f1d30000>)]

The Times of Israel, 8. oktober 2023, " I Årevis Støttede Netanyahu Hamas..."[(<https://www.timesofisrael.com/for-years-netanyahu-pr>)]

opped-up-hamas-now-its-blown-up-in-our-faces/)

Jerusalem Post, 12. marts 2019, " Netanyahu: penge til Hamas er en del af strategien for at holde palæstinenserne splittede."](<https://www.jpost.com/arab-israeli-conflict/netanyahu-money-to-hamas-part-of-strategy-to-keep-palestinians-divided-583082>)

Én menneskehed, ét budskab: Ikke mere krig!

20. oktober 2023 (EIRNS) – Præsident Joe Bidens netop afsluttede "mission til Mellemøsten" var en strategisk, militær og moralsk katastrofe for verden – som han så yderligere forværrede i sin tale torsdag aften den 19. oktober til det amerikanske folk. Som en ludoman, der tigger sin kone om at bruge huslejepengene, "fordi jeg ved, at jeg kan vinde", bad Biden et smuldrende Amerika, verdens mest forgældede nation, om 100 milliarder dollars mere til at kaste sig ud i en tredje verdenskrig med Rusland og Kina, som ikke kan vindes.

Den 18. oktober sagde Vladimir Putin, stadig i Beijing, til russiske journalister: "Og endelig er en større og meget betydningsfuld, men indtil videre umærkelig fejltagelse, at USA bliver mere direkte involveret i denne konflikt... Jeg vil gerne sige – og det, jeg vil sige og informere jer om, er ikke en trussel – at jeg har instrueret de russiske luftstyrker om at indlede en permanent patruljering af den neutrale zone over Sortehavet. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemer, der som bekendt har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå

hastigheder på op til Mach 9.” Senere gentog Putin: “Jeg understregede, at dette ikke er en trussel. Men vi vil udføre visuel kontrol og våbenbaseret kontrol over, hvad der sker i Middelhavet.”

Kreml-ekspert-veteranerne Gilbert Doctorow og Ray McGovern drog lignende konklusioner, selvom McGovern's udmelding kom før Putins meddelelse. Den 20. oktober sagde Doctorow: “Min ufærdige sætning om de russiske fly, der nu er på permanent patrulje i Sortehavet og medbringer Ruslands hypersoniske Kinzhal-missiler, ville have endt med følgende: De russiske missiler kan ramme det amerikanske hangarskibs taskforce ud for Israels kyster, og to af dem er tilstrækkelige til at sende Gerald Ford til havets bund.” Nogle dage tidligere, søndag den 15. oktober, og udelukkende på baggrund af det tåbelige i selve den amerikanske hangarskibsudstationering – den “fejltagelse”, som Vladimir Putin beskrev på sin pressekonference – havde Ray McGovern tweetet: “Ind i dødens dal sejlede de 10.000, ombord på hangarskibene Ford og Eisenhower – skydeskiver for sværmende droner og andre våben, som de, der gjorde kort proces med “Den lette brigades angreb”, ikke havde drømt om. Måske ønsker Blinken/Nuland/Austin det? Eller er de bare dumme?”

Den, som guderne vil tilintetgøre, gør de først rigtig, rigtig dum. Hvordan går det for eksempel med Bidens diplomati i Mellemøsten? Financial Times citerede en unavngiven G7-diplomat, som udtalte: “Vi har helt sikkert tabt slaget i det Globale Syd. Alt det arbejde, vi har gjort med det Globale Syd [om Ukraine], er gået tabt... Glem alt om regler, glem alt om verdensorden. De vil aldrig lytte til os igen.”

Egypten, Palæstina og Jordan aflyste et møde med Biden efter bombningen af Al-Ahli Baptist Hospital i Gaza, da det stod klart, at der ikke var noget at diskutere, og ingen at diskutere det med. Nu har regeringen afvist et forslag om en uafhængig undersøgelse af, hvad der skete med bombningen – et træk, der helt sikkert vil støde ikke bare hele den islamiske

verden fra sig, men også dem i det Globale Syd, som allerede spørger, hvorfor det ikke betragtes som en krigsforbrydelse at afskære mad, vand og elektricitet til 2,3 millioner palæstinensere.

Hvad med Bidens slagplan på 100 milliarder dollars torsdag aften? Overvej kun ét aspekt af den sammenhæng, hvori den bliver foreslået. USA betalte 660 milliarder dollars i renter på sin gæld i finansåret 2023, en stigning fra 475 milliarder dollars året før. I maj 2022 "anslog" Biden-administrationens Kongressens Budgetkontor, at rentebetalingerne i regnskabsåret 23 ville falde til 442 milliarder dollars – 33 milliarder dollars lavere. I stedet var de 185 milliarder dollars større end året før, og 218 milliarder dollars større end CBO's "skøn". Det amerikanske folk ved ikke, og fik ikke lov til at vide, hvor de første mere end 100 milliarder dollars til Ukraine gik hen, men alligevel har Biden lige bedt om yderligere 60 milliarder dollars, som USA ikke har, til at betale for en krig, der ikke kan vindes, som en del af en fond på 100 milliarder dollars, der også skal bruges til at skabe en krig i hele Sydvestasien, måske med næsten hele den islamiske verdens befolkning, som heller ikke kan vindes, og som også vil ødelægge "USA's vigtigste allierede" Israel i processen – og så er Bidens og City of Londons anden kommende krig med Kina ikke medregnet.

Hvorfor sker dette?

Selvom man kan finde sandsynlige økonomiske og politiske forklaringer, er det i en vis forstand bedre at betragte det som et religiøst problem. "They Sense Their Own Doom," var temaet for gårsdagens Fireside Chat med Lyndon LaRouche, som blev holdt af Gerald Rose, der diskuterede John Keats' (1795-1821) ufuldendte digt Hyperion. Anglosfæren frygter ikke det kaos, de er ved at kaste verden ud i, fordi de, ligesom alle de imperier, der er gledet ind i mørket før dem, har en hedensk religiøs tro på "den kejserlige viljes triumf". De ser deres system fejle, og det, de kalder "Kinas fremgang",

“Brasiliens fremgang”, kan kun ses som deres eget fald, fordi der kun er “win-lose”, aldrig “win-win”. I BRIKS-landenes nye verden, som kræver et principfællesskab, oplever de derfor, uanset hvad de gør, en stigende isolation, som det ses i afstemningen i FN’s Sikkerhedsråd den 18. oktober om Brasiliens resolution om Gaza-krisen. USA nedlagde veto og var den eneste af 15 nationer, der modsatte sig Brasiliens resolution, som “ville have fordømt al vold og fjendtlighed mod civile og alle terrorhandlinger og utvetydigt have afvist og fordømt Hamas’ terrorangreb, der fandt sted i Israel fra den 7. oktober. Den ville også have opfordret til øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler og til beskyttelse af alt medicinsk personale og humanitært personale samt hospitaler og medicinske faciliteter i overensstemmelse med international humanitær lov,” står der i FN’s pressemeddelelse. Der var engang, hvor det ville have været et forslag, der ville være kommet fra USA. Hvad er vi blevet til?

Menneskeheden, den Globale Majoritet, har valgt en anden retning. Det kan man se på de mere end 140 nationer, der i sidste uge var samlet til Beijing Bælte- og Vej-Forum for internationalt Samarbejde. Som Michele Geraci, arkitekten bag Kina-Italien-aftalememorandummet i 2019 om Bæltet og Vejen, forklarer: “BVI handler ikke kun om økonomiske relationer mellem Kina og et enkelt land som Italien, men det er relationerne mellem alle de deltagende lande, der betyder mere, eller Italiens relationer med de andre over 140 lande. Hvis Italien trækker sig, hvad skal landet så gøre med de andre lande? Kina leder initiativet, men BVI tilhører hele verden.”

Det “åbne menneskesyn” kommer nu også til udtryk i en betydelig modstand mod den kommende ødelæggelse af Gaza. Det ses i Jewish Voice for Peace’s overtagelse af Cannon Building, i en demonstration med flere tusinde deltagere i Washington, D.C. Det ses i Knesset-medlemmernes afvisning af at støtte den

forestående invasion af Gaza, på trods af at de er suspenderet. Det ses i José Vegas indgriben over for Rachel Maddow i Temple Beth-El, New York Citys største synagoge.

Denne "én menneskehed, ny retning"-tilgang er løbende blevet diskuteret på de 20 ugentlige møder, som Den Internationale Fredskoalition, iværksat af Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche, har afholdt indtil videre. I går blev der fremsat flere forslag om konkrete skridt, der skal tages i de kommende dage. Der blev vedtaget et andragende om at støtte landenes handlinger i FN for at bringe denne institution tilbage til det, som Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt sig, ved at holde FN ansvarlig for at gennemføre sin resolution 242, som en våbenhvile og en tilbagerulning af evakueringen og ødelæggelsen af Gaza. Andre ting vil blive besluttet i de kommende dage.

Men det "musikalske pedalpunkt", der skal informere alle om, hvad der må gøres, er dette 10. princip i Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur": "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er resultatet af en mangel på udvikling og derfor kan overvindes." Det er den mest sande, og også den mest kontroversielle, udtalelse om den metode, som enhver succesfuld politik til at afslutte krig nødvendigvis må følge.

Skriv under på Implementering af en Global tilgang til at afslutte Voldscyklussen i Sydvestasien

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/implementing_a_global_approach_to_ending_the_cycle_of_violence_in_southwest_asia

Foto: Pixabay, CC0

